

15

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

מטעם: משרד ראש הממשלה
 תת מטעם: משרד ראש הממשלה - לשכת ראש הממשלה
 שם תיק: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס ויצחק שמיר - ארצות-הברית

סימול מקורי: 5 תקופת החומר: 7/1990-7/1990
 מזהה פיזי: א - 4 / 5023 14/11/2012

שם: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס ויצחק

א - 4 / 5023

מזהה פיזי: 2169148 מס פריט: 43.4/13 - 791 מזהה לוגי: 14/11/2012 כתובת: 02-111-02-05-05

מס' תיק מקורי

מחלקה

סודי

Handwritten signature

שגרירות ישראל
ושינגטון

31.7.90

אל: יועץ מדיני לשה"ט - סלי מרידור

לשכת שה"ח

לשכת רה"מ

מנהל מצפ"א

מאת: ק. לקונגרס, וושינגטון

פגישה שה"ט עם הסנטורים כפקטר וקסטן (20.7.90)

מפאת עומס העבודה התעכב הדיווח ועמכם הסליחה.

בפגישה נכחו מצידנו: שגריר, ציר, נספח הגנה, סלי מרידור, אטינגר והח"מ.
בחחילת הפגישה נכחו ספקטר ועוזרו פלדבאום ומאוחר יותר הצטרף גם הסנטור קסטן לפגישה.

1. פרויקטים בטחוניים

בראשית השיחה דיווח שה"ט על פגישתו הטובה עם צ'ייני ודיוניהם על השתי"פ האיטרטגי.
התייחס ל"חץ" בו תומך צ'ייני.

"החץ" מהווה פריצת דרך טכנולוגית (במיוחד נוכח האיום בפניו ניצבת ישראל) מעבר לכל
הציפיות הטכנולוגיות כאן בארה"ב. הסביר לצ'ייני שה"חץ" חשוב לא רק לישראל (מבחינה
קיומית) אלא מעבר לזאת, נוכח ריבוי הטילים הבליסטיים באיזור.
ה"חץ" ככל הנראה יהיה מבצעי ב- '95.

לשאלת ספקטר כמה יעלה ה"חץ" השיב שה"ט כי מחירו יחסית זול ומדובר בכ- 700 מ' \$.
הוסיף כי מדובר ב- 1.7 ביליון \$ ל- 10 שנים כולל רכישה.

ספקטר - השקענו (ארה"ב) כספים ב- SOL ואיננו יודעים מה קיבלנו.

שה"ט - מערכת ה"חץ" היא מערכת עובדת.

-2-

ספקטר - האם אתם יותר חכמים מאיתנו ?

שהבי"ט - אולי בתחום זה.

ערן - אצלנו האיום הוא אימיננטי.

ספקטר - המוטיבציה חשובה ביותר. שמח לאופטימיות. תומך ב- SDI ושמח לשמוע

הדיווח הטוב.

שהבי"ט - CAS (CLOSE AIR SUPPORT SYSTEM) . אינו יודע היכן

עומד הנושא בארה"ב. הציע לצייני שיבדקו בהקשר זה את ה"לביא".

שהבי"ט - יתרונה האיכותי של ישראל - התחייבות הממשל בנושא אינה נשמרת שכן כל מה

שישראל מקבלת, מקבלים גם הערבים.

ספקטר - לא מכרנו הכל לסעודים.

שהבי"ט - מכרתם טילי Tow 2A לסעודים שאפילו ישראל לא קיבלה עדיין.

ספקטר - מדוע לא היתה התנגדות לעסקה. יש להתנגד לכל מכירת נשק לערבים.

שהבי"ט - כל נשק שנמכר לערבים מהווה בעייה עבורינו,

2. עיראק

עוזרו של הסנטור ספקטר, קרל פלדבאום, סיפר כי נפגש באותו בוקר עם שגימצרים אל-רידי

אשר גילה דאגה מפעילות סאדם ואמר שהלה מנוהק מהמציאות.

ספקטר - סיפר על ביקורו אצל הנשיא בוש בלוויית הסנטור דול והעלאת נושא הכבשנים. לדבריו

ביקשו מהנשיא לא למכרם לעיראק. כן העלה עם הנשיא את נושא ה- CCC (אשראי חקלאי)

ומתן הלוואות לעיראק ע"י בנק EXIM. כן שוחח על כך עם ייטר.

נושא אחר שהעלה עם הנשיא הוא הצורך בדיאלוג עם סאדם. (הערה: בשלב זה הצטרף

קסטן לטיחה).

אין טעם וזה אף לא יועיל אם הסנטורים ישנבו ויכריזו כל העת שסאדם חוסיין

" IS A JOG " ממשיך להאמין שיש לדבר עמו. סאדם הוא

BABLY MISINFORMED . סאדם מדבר ברצינות ומהקשיב.

שהבייט - הבעייה של סאדם איננה העדר דיווחים יש לו שגרירים בכל העולם. יש לו כסף, והמפתח - תעשייה בטחונות נשק גרעיני וכו'.

ספקטור - סאדם באמת מאמין שיש קשר (CONSPIRACY) נגדו בעולם.

שהבייט - הוא היטלר קטן. הוא השתמש כבר בנשק כימי ולא יהסס לעשות זאת שוב.

ספקטור - מה אתה מציע לעשות ?

שהבייט - לבדוד אותו. עליו להפסיק מדיניותו ויש למנוע בעדו מלהתקדם. הביע דאגתו שהם

(הסנטורים) יוסיפו למעמדו בעולם הערבי. נסיעת הסנטורים לביקור בבגדד היתה מקח טעות.

קסטן - נשקלה עתה האפשרות לכלול את תיקון קסטן - איננוה בחוק לפעולות זרות/הקצבות.

שוחח על כך כבר עם ליידי. לא רצו לכלול זאת בחוק התוספת לתקציב (SUPPLEMENTAL)

מאחר ולא רצו לסכן את הערבויות לדיר. יודע שאיננוה מעוניין להתקדם.

אפשר להמשיך לדבר עם סאדם ולהתקדם במקביל עם הסנקציות.

ערן - בייקר עומד לחתום על מכתב לשר המסחר שבו יבקש להטיל סנקציות מסחריות על עיראק

(בסך של כ- 800 מ' \$).

שהבייט - עיראק חתומה על אמנת ג'נבה נגד נשק כימי. אז על מה יש לדבר.

ספקטור - עדיין סבור שיש לדבר עם סאדם. חולק על דברי שהבייט. עדיין סבור שסאדם אינו מדווח

כראוי. הראייה, כאשר פגש את אסד לאחרונה, היה שונה מאשר שנה קודם לכן. שגרירי

סאדם פוחדים ממנו. יודע ששגארה"ב גלספי כמעט ואינה נפגשת עם סאדם. לעומת זאת,

כאשר יושבים משוחחים ומעדכנים אוהו, הוא מקשיב.

שגריר - הזכיר לספקטור את רעיון סאדם חוסיין לעתון "לה - פיגרו" אותו העביר לו. כל שיחה

עם סאדם מחזקת אותו ומקנה לו החושה תשיבות.

is bullying the u.s.

ספקטור - אינו מסכים עם שהבייט. אינו סבור שסאדם

סיפר כי ביקר בבגדד בינואר לאחר שרבין אמר שיחכן שישראל תצטרך להגיב.

הבהיר לסאדס שארה"ב מודאגת ושהוא מבין את רבין.

שהבייט - אינו חושב שרבין אמר זאת. סיפר כי אמר למובארק מספר פעמים שלסאדס חוסיין אין מה לדאוג (לגבי התקפה ישראלית).

מרידור- העברנו מסרים לסאדס גם באמצאה צינורות אחרים אולם זה לא עזר. או שאינו מבין או שמפרש המסרים כסימן לחולשה.

ספקטור - אינו מבין מדוע סאדס אינו מקבל המסרים **FACE VALUE**.

אטינגר- התייחס לתעשייה הבטחונית העיראקית האדירה. הבעיה איננה רק ישראל אלא האמביציות האיזוריות של סאדס.

ספקטור - יתכן שלא ישלול סנקציות מסחריות.

קסטן - ..... ואולי גם סנקציות מבחינת **EXIM**.

ספקטור - שוחח על כך עם הנשיא בוש.

שהבייט - סאדס מהווה סיכון לישראל ולכל האיזור. יש לבדוק האיום ולהחליט על דרך פעולה.

התייחס לאיומי סאדס לא רק למתקפה ישראלית עליו אלא מתקפה על כל מדינה ערבית.

סאדס מחייב עצמו ברטוריקה מסוכנת. הדבר הבא שיהווה עליו איום יהיה עצם קיומה של ישראל.

ספקטור - " O.K. , אנו מכירים בסכנת הרטוריקה והאיומים שלו, נפסיק מכירת כבשנים, CCC ,

מסחר, EXIM ומה הלאה? אם ארה"ב לא תמכור הכבשנים, יקנה אותם סאדס מהגרמנים."

שהבייט - **WE HAVE TO PUT THEM ON NOTICE**. קדאפי הוא דוגמא נוספת. יש

לנו סיבות להאמין שגם הסורים שינו דעתם.

ספקטור - שוחח עם אסאד בינואר 89' לאחר פיצוץ פאן - אמ 103. לדברי אסד אם היה יודע על

מעורבות ג'יבריל היה מגרשו.

שהבייט - הוא יודע. יתכן שה- **PRESENTATION** האמריקני, שאנו העברנו, בדבר מעורבות ג'יבריל

השאירה עליו רושם.

אטינגר- התייחס לאיומים/פעילות סורית למשל באיסקנדרון - תורכיה ולסחר הסמים הסורי:- 20%

מתוצרת הסמים של ארה"ב, מקורה בסוריה.

3. סוריה ותהליך השלום

ספקטר - שאל לדעת שהב"ט על אסד והשתתפותו בתהליך השלום.

שהב"ט - אולי ניתן להבחין בהתחלה אולם הדרך עוד ארוכה מאד.

ספקטר - שאל מה הנזק בהצעתו לוועידה בינ"ל מצומצמת.

שהב"ט - הנזק הוא בכך שמותירים בידו האופציה שלא להכיר בישראל.

ספקטר - אם אסד ישב למו"מ האם לא תהיה לכך חשיבות רבה.

שהב"ט - עליו לשבח עמנו ישירות.

ספקטר - זה לא חשוב. העיקר הוא לדבר. אינו רואה כל נזק לשבת עם ארה"ב ובריה"מ.

שהב"ט - מדוע לא? אם היה נכפה דבר כזה על ארה"ב, לשבת בחסות מדינה שאפילו אין לה

יחסים דיפלומטיים עם ישראל (קרי: בריה"מ).

ספקטר - לא הייתי מסרב לשוחח עם סוריה על בסיס זה. אתם במצב מלחמה. לשבת ולדבר עם

סוריה, זה הדבר הכי קרוב להכרה. בפגישה הראשונה שלו עם אסד היה הלה שליילי ביותר.

הוא ניצב בפני בעיות רבות.

קסטן - הוא איבד כסף ותמיכה רוסיים, וניצב בפני בעיות כלכליות קשות.

שהב"ט - מה החשיבות לפנות לבריה"מ.

ספקטר - שכן הוא (אסד) מוכן לעשות זאת עכשיו ולכן אינו מביך מדוע לא לשבת עמם למו"מ.

מה המשמעות להתנגדותך.

שהב"ט - זוהי בבחינת דחיפת ישראל למצב של ניגוד אינטרסים שלנו. זוהי א-סימטריה:

לסוריה יחסים עם בריה"מ וארה"ב. לישראל אין יחסים עם בריה"מ.

ספקטר - במבוכת מה הודה שהשתכנע מההסבר והוסיף כי הוא מוכן לעשות הכל.

קסטן - שאל על מצב היחסים של ישראל עם בריה"מ.

שהב"ט - כתחילה חשבנו שהחידוש קרוב מאד אולם הם אינם מעוניינים בו.

ערן - האבסורד הוא שהסובייטים מוכנים להסכים לגרמניה מאוחדת בנאט"ו אולם לא לחידוש

יחסים עם ישראל.

שהביט - הקיצוניים (*HARD LINERS*) סבורים שלאחר שבריה"מ איבדה השפעתה בכל העולם, האחיזה היחידה שנותרה לה היא במזה"ת, ליה אינה מוכנים לוותר. ספקט - אם הסובייטים יכירו בישראל (קרי - יחדשו יחסים) האם זה ישנה עמדתכם. שהביט - כללי המשחק ישתנו. ספקט - בחיור, " O.K. , אתחיל לעבוד על זה". חזר שוב ושוב לתאר שיחתו עם אסד והתייחסותו לרה"מ שמיר, ערפאת ואחרים. שהביט - התייחס לנושא ג'יבריל ואמר שהתקפות ישראל היו מכוונות נגד בסיסי ג'יבריל בלבנון בלבד ולא בסוריה. ספקט - אם אסד שוחף לפעילותו (של ג'יבריל) הרי שזהו מצב קשה. שהביט - פנה לקסטן ושאלו לגבי חיקון אובי (*CASH FLOW FINANCING*). קסטן - אינו יודע, מכל מקום לא יכללו החיקון בגירסת הסנאט. הוסיף כי אובי מנסה ליצור לינקג' בין התחלופות לסיוע חוץ. ה- *MARK-40* יתקיים בשלב די מאוחר. התלונן שה- (b) 302 (הקצבות כספים לוועדות המשנה של ועדות ההקצבות) רע מאד "בעזרתו" של יו"ר הוועדה, הסנאט בירד. ההקצאה לסנאט (לפעולות זרות) נמוכה בכ- 1 ביליון \$ מזו של ביהנ"ב. קסטן סיפר כי הוא דוחף מצידו את נושא הערבויות. שוחח על כך עם בייקר וישוחח גם עם איגלברגר. כדבריו הדוגים השניים והשלישיים "כותבים הרבה מזכרים" בנושא. לגבי תהליך השלום, נראה לו שהממשל לא ימשיך "להכות" בישראל כמו בעבר. שהביט - החוצאה הטובה של הפגישה עם צ'ייני היא תמיכת ארה"ב בשלב ב' של ה"חץ". זוהי אינדיקציה טובה שכן אושרה קודם לכן ע"י הנשיא והמזכיר בייקר. בשיחתו עם צ'ייני אמר לו כי היום יש סיכוי גבוה יותר למלחמה במזה"ת: עסקות נשק אדירות, קיצוצים בתקציבים ואולי גם הסיוע הבטחוני יקוצץ. חזר על שחיקת מחויבותה של ארה"ב ליחרונה האיכותי של ישראל.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

-7-

במהלך השיחה שערכה למעלה משעה באוירה מאד ידידותית, ביקשו הסנטורים גם להתעדכן
לגבי המצב הפנימי בישראל והקואליציה.

בברכה,

רנא' ורנא' דרנא' .
יהודית ורנא' דרנא' .

העתק: סמנכ"ל צפ"א ופר"נ

מקטי"ח / משהבי"ט

נספח הגנה - כאן

רמשי"ן - ניו-יורק

שגריר, ציר, אטינגר - כאן

1345 - 11
- 1/7

בלתי/מיידי

אל: מנהל מע"מ

דע: מדובר הממשלה

מאת: עודד ערן

תחנת המיסוי.

רצ"ב הודעה B.I.D. וכו' מן Talking Points.
פירוש אמור לחקשן למדובר הממשלה עם לחוקות.

ערן
[Handwritten signature]

הנהלת המס הכנסה
מנהל מע"מ
מנהל מע"מ
מנהל מע"מ
מנהל מע"מ

11-11-1941

Dear Mr. [Name]

[Faint, illegible text]

JUL 24 '90 12:35 812

P.2

BOARD FOR INTERNATIONAL BROADCASTING

United States of America

 Suite 400
 1201 Connecticut Avenue, NW.
 Washington, DC 20008
 (202) 254-8040

 1345
 2/7/
IMMEDIATE RELEASE
 CONTACT: John Lindburg
 (202) 254-8040

PLAN APPROVED FOR U.S. RELAY STATION IN ISRAEL

WASHINGTON AND JERUSALEM, July 24, 1990 -- The Israeli National Board for Planning and Building today voted by a wide margin (19 - 6) to approve plans for construction of a U.S. shortwave relay station in the Azava region of Israel. The recommendation of the Planning Board will now be forwarded to the Israeli Cabinet, where formal approval is expected.

The relay station will be located ten miles south of the Dead Sea and will carry broadcasts of the Voice of America and of Radio Free Europe/Radio Liberty in over thirty languages. At the crossroads of three continents, Israel is considered an ideal location for the station, which will transmit programs to eastern and central Africa, India and Pakistan, Afghanistan, Soviet Central Asia, and parts of Eastern Europe. The U.S. Congress has already appropriated funds for construction of the station, which will commence shortly.

Malcolm Forbes, Jr., Chairman of the Board for International Broadcasting, the agency overseeing the construction project, issued the following statement:

"We are delighted by the decision of the Israeli National Planning Board to approve the U.S. relay station project. When completed, the station will be a powerful voice for democracy, a spur to economic development in the Negev, and a milestone in U.S.-Israeli relations."

Forbes added that the station will operate with the most stringent safety and environmental safeguards of any shortwave station in the world. "We intend that the relay station will be a 'good neighbor' to the nearby agricultural communities. Extensive studies and planning have gone into the design of the station to insure that it poses no safety, health or environmental risks to humans, plants, or animals in the Negev."

Forbes noted that shortwave stations have operated around the world for over fifty years, many in heavily populated areas, with no evidence of any harm from high frequency radio waves. He said that major U.S. environmental agencies had reviewed the project's Environmental Impact Statement and had advised that construction of the station should proceed.

BOARD FOR INTERNATIONAL BROADCASTING

United States of America

Suite 400
1201 Connecticut Avenue, NW,
Washington, DC 20036
(202) 284-8040

July 23, 1990

1345

3/7

TALKING POINTS ON U.S. RELAY STATION IN ISRAEL

The following talking points have been cleared by the U.S. Government agencies listed below.

Foreign Affairs and Other

National Security Council

Department of State

U.S. Information Agency
(Voice of America)

Board for International
Broadcasting

Office of Management and
Budget

Environmental

Council on Environmental Quality

Fish and Wildlife Service (Dept.
of Interior)

Environmental Protection Agency

State Department--Oceans and
International Environmental
and Scientific Affairs

A. No shortwave radio station ever constructed anywhere in the world has undergone more rigorous environmental planning and regulatory scrutiny than the station in the Negev. Extensive environmental studies, costing millions of dollars and ranging over several years, were undertaken in connection with the design of this project.

B. These studies have not identified any environmental or safety threat to humans, plants, or animals which cannot be

4/7 1345

reduced to acceptable levels through the application of carefully selected mitigating measures. The energy levels emitted from the station measured at the nearest settlement will be approximately one two-hundredth (1/200) of the acceptable level established under the rigorous safety standards of the International Radiation Protective Association (IRPA). The Voice of America, Radio Free Europe/Radio Liberty, Kol Israel, Deutsche Welle, and BBC have been operating shortwave stations, including many in heavily populated areas, for almost 50 years with no known detrimental health effects from high frequency radio waves on humans, plants, or animals.

C. Numerous scientific studies on shortwave transmissions have contributed to the database supporting existing health and safety standards such as those promulgated by IRPA. The station meets all such standards. The station has been designed to ensure that the energy emitted beyond the station's boundaries does not rise above a very low level. The high frequency waves transmitted by the station operate in the 3 to 30 MHz frequency spectrum and should not be confused with low frequency waves. There has been recent literature on the potential effects on human health of low frequency waves emitted by high-tension electrical lines; but there is no established relationship between such effects and high frequency broadcasting.

D. VOA's Greenville, North Carolina shortwave transmission station

5/7 1345

transmits directly over the Cape Matarrae National Seashore, a bird nesting and migratory area, with no reported evidence of any ill effects to the birds or their migratory habits from high frequency radio waves. With respect to the the Israel station, extraordinary precautions will be taken to minimize the attraction of birds and other animal life to the station and to protect them from injury. For example:

- o At the recommendation of the Nature Reserve Authorities, water ponds and vegetation will be removed from the internal site area.

- o Building windows will be fitted with drapes or shutters to block light.

- o There will be no open storage of organic garbage.

- o To prevent birds from being harmed when landing on the station's transmission lines, ten million dollars in costs will be incurred to shield the 20 miles of lines between the transmitters buildings and antennas. This will prevent electrical shock to birds landing on the cables.

- o Beginning in the Spring of 1991 a study conducted at \$200,000 will be performed over two bird migration routes, with particular attention to nocturnal migration of birds. These

JUL 23 '90 14:22 819

P.4

6/7 1345

studies will help station operators take measures, if necessary, that will divert bird flocks around the station. The studies will be completed before the scheduled commencement of the erection of the station's high towers in 1992, so that measures can be taken to mitigate any problems identified by these studies.

c During operation of the station, a bird monitoring system and operating procedure will be employed to inform operators of bird migration patterns, so that preventative measures to protect the birds can be taken, if required.

c An elaborate electromagnetic monitoring system, estimated to cost \$1.5 million, will be installed at the station. The system will permit the station operators to monitor the level of electromagnetic fields being emitted from the station. In case the fields exceed those permitted, alarms will sound and appropriate corrective measures can be taken. Monitors will also be located in the two small settlements near the station.

E. In addition to the above, there are unprecedented procedural safeguards built into the international agreement and the National Outline Scheme. For example, the international agreement states the following: "If, in the course of the final acceptance tests a problem is detected which is detrimental to the national security, communication shall be

KESHER-WASHINGTON

-27-24

16:08 A

7/7 - 1345

environmental interests of Israel, a solution agreed to by both the CBSB (U.S. Broadcast Entities) and TOMER shall have to be found prior to the full operation of the radio facility."

e Authority to approve the design and final construction of the facility rests with the GOI, which will operate the station. The GOI can alter or even suspend operations if unacceptable threats to the environment are documented.

e The Environmental Impact Statement and National Outline Scheme (NOS) have been prepared in strict conformance with detailed instructions from the Israeli National Board for Planning and Building. The NOS represents a collaborative effort by many public and private groups. It contains elaborate monitoring measures for the station and would establish committees representing public and private organizations to carry out the procedures.

F. The appropriate environmental agencies of the USG have indicated a willingness to offer technical assistance to the GOI, if so desired in connection with the bird studies or with respect to other environmental concerns.

~~מסמך~~

אאא, חוזם: 21672

אל: רהמש/864

מ-: ווש, נר: 2134, תא: 240790, זח: 2000, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/בהול לבוקר

אל: סמנכ'ל אפסו'ק

דע: לשכת רוה'מ, סמנכ'ל צפ'א, מנהל מצפ'א, יועץ שה'ח לתפוצות

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: מכירת נשק לאתיופיה.

סגן המזכיר איגלברגר צלצל אלי לפני שעה קלה וביקש להעביר עמדתם כלהלן:

1. משיחת עוזר המזכיר כהן עם ערן אתמול הם למדו כי ישראל עומדת בפני לחץ הולך וגובר מצד אתיופיה לספק לה נשק. הטלפון שלו נועד למנוע הרושם כאילו שתיקתו של כהן אתמול יש בה משום השלמה עם מהלך ישראלי כזה 'אני רוצה להדגיש בצורה הבהירה והתקיפה ביותר כי אנו מתנגדים למכירת נשק לאתיופיה'.

2. כידוע לך, המשיך איגלברגר, ארה'ב עשתה מאמצים רבים למען יציאת יהודי אתיופיה ותמשיך לפעול למען יציאתם. אנו לא יכולים עם זאת להסכים לחימושו של מנגיסטו. על דעת המזכיר בייקר אני רוצה למסור לך שאם אתם תחליטו בכל זאת לעשות כן, כי אזי אנו נאלץ לגנות פומבית TO PUBLICLY CONDEMN פעולה כזו.

איגלברגר הוסיף כי הוא ירצה לראות אותי מחר אך לא רצה להמתין עד מחר במסירת ההודעה כדי שלא נחיה עם הרושם שהם פסיביים בנושא זה. בסוף השיחה חזר ואמר שהדברים הנ'ל לפי הנחיית המזכיר, היוצא כידוע לכם מחר לאסיה. השבתי לו שכמובן אעביר דבריו, אך ברצוני לציין שחיהם של אלפי יהודים אתיופים נתונים לשליטתו של מנגיסטו ואנו נתונים בפני מצוקה אמיתית.

ארד

תפוצה: שהח, ששהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), הדס, מאפו, בנצור, מצפא, תפוצות, @ (רס)

סססס

21495: חוזם, אאא

אל: רהמש/852

מ-: נר, 2044: תא, 240790: חז, 1400: חז, כ, סג: סו,

ככב

סודי/כהול

אל: יועץ שה'ח לתפוצות, מצפא, בנצור סמנכל צפא

דע: השגריר וושינגטון,

מרידור /לשכת שהב'ט

מאת: ס/קונכל ני

יהודי אתיופיה

לשלנו נר 2035

מצב העתק מכתב סימור רייך לנשיא בוש.

THE HONORABLE GEORGE BUSH
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON DC 20500

DEAR MR. PRESIDENT,
KNOWING OF YOUR EXTRAORDINARY EFFORTS FOR AND
CONTINUING COMMITMENT TO, THE FREEDOM OF ETHIOPIAN
JEWS , I AM WRITING TO EXPRESS MY CONCERN ABOUT
THE INCREASINGLY DANGEROUS SITUATION WHICH CONFRONTS
THEM. SOME 15,000 HAVE MADE THE LONG TREK TO
ADDIS ABABA IN THE HOPE OF SECURING PASSAGE T
O ISRAEL. THEY ARE HOUSED IN MAKESHIFT CAMPS BURDENED
NOT ONLY BY THE ANXIETY OF THE ENCROACHING WAR
BUT ALSO THE SPREAD OF DISEASE AND THE PROSPECT
OF HAVING TO SPEND AN EXTENDED PERIOD I THESE DEPLORABL
E CONDITIONS.

THE POSSIBILITY OF A VICTORY BY THE REBEL FORCES
ONLY ADDS TO THE IMPERATIVE FOR PROMPT ACTION.
BACKED AS THEY ARE BY LIBYA AND IRAQ, THE REBEL
GROUPS ARE UNLIKELY TO BE SYMPATHETIC AND ALLOW
THE CONTINUED EMIGRATION OF THESE BELEAGUERED PEOPLE.

WE UNDERSTAND UNITED STATES POLICY WITH RESPECT
TO THE PRESENT GOVERNMENT OF ETHIOPIA. OUR IMMEDIATE
CONCERN IS TO EXPEDITE THE RESCUE OF ETHIOPIAN
JEWS. GIVEN THE URGNCY OF THE SITUATION WE BELIEVE
THAT SPECIAL MEASURES ARE IN ORDER. INCREASINGLY
, TIME IS OF THE ESSENCE IF THIS HISTORIC OPPORTUNITY
IS NOT TO BE MISSED.

MR. PRESIDENT, IT WAS YOUR EFFORTS AND COMPASSION
THAT PLAYED SO SIGNIFICANT A ROLE IN THE REDEMPTION
OF THOUSANDS OF ETHIOPIAN JEWS THROUGH ' ' OPERATION
MOSES' '. WE TURN TO YOU AGAIN NOW AND ASK YOUR
ASSISTANCE TO COMPLETE THIS GREAT HUMANITARIAN
MISSION.

SINCERELY YOURS

SEYMOUR D. REICH
CHAIRMAN

מרדכי ידיד

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, הדס,
מאפו, תפוצות, @ (רס)

טסט

THE PRESIDENT

42-1053

7-30-90

2/2

Dear Seymour -

I read your urgent letter about the Ethiopian Jews. I've asked NSC to check to see how we can help. We must find

---

a way for these people to go to their chosen land -

More Later -

Warm Regards,

Clyde

**CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS**

For Immediate Release

Contact: Richard Cohen
(212) 758-6969

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoeslein
Executive Director

**PRESIDENT BUSH TO SEYMOUR D. REICH: 'WE MUST FIND A WAY
TO HELP ETHIOPIAN JEWISH REFUGEES GO TO THEIR CHOSEN LAND'**

President George Bush in a handwritten letter to Seymour D. Reich, chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, disclosed this week he has asked the National Security Council to see how the United States can help alleviate the plight of Ethiopian Jews seeking to go to Israel.

'We must find a way for these people to go to their chosen land,' the President wrote on July 30 in response to a letter from Mr. Reich detailing the plight of 15,000 Jews now living in refugee camps in Addis Ababa. The President's letter said in full:

"Dear Seymour

"I read your urgent letter about the Ethiopian Jews. I've asked NSC (the National Security Council) to check to see how we can help. We must find a way for these people to go to their chosen land --

"More later --

"Warm regards

"George"

On receiving the President's note, Mr. Reich said he was very gratified that President Bush took the time to express his concern about the situation of Ethiopian Jews -- a concern on which he acted when, as Vice President, he was directly involved in arranging U.S. aircraft to fly Ethiopian Jews to Israel in what was known as Operation Moses.

Since this issue is a top priority for the Jewish community, President Bush's personal interest in the plight of Ethiopian Jews is a matter of great reassurance to us, offering as it does hope that a solution to their situation will be forthcoming.

In his letter to the White House dated July 23, Mr. Reich wrote:

"Knowing of your extraordinary efforts for and continuing commitment to the freedom of Ethiopian Jews, I am writing to express my concern about the increasingly dangerous situation which confronts them. Some 15,000 have made the long trek to Addis Ababa in the hope of securing passage to Israel. They are housed in makeshift camps, burdened not only by the anxiety of the encroaching war but also the spread of disease and the prospect of having to spend an extended period in these deplorable conditions.

"The possibility of a victory by the rebel forces only adds to the imperative for prompt action. Backed as they are by Libya and Iraq, the rebel groups are unlikely to be sympathetic and allow the continued emigration of these beleaguered people.

"We understand United States policy with respect to the present government of Ethiopia. Our immediate concern is to expedite the rescue of Ethiopian Jews. Given the urgency of the situation, we believe that special measures are in order. Increasingly, time is of the essence if this historic opportunity is not to be missed.

"Mr. President, it was your efforts and compassion that played so significant a role in the redemption of thousands of Ethiopian Jews through 'Operation Moses.' We turn to you again now and ask your assistance to complete this great humanitarian mission."

8/3/90

X

X

X

~~SECRET~~
U.S. VOTES AGAINST ECOSOC RESOLUTION ON ISRAEL
29)

U.S. VOTES AGAINST ECOSOC RESOLUTION ON ISRAEL
(Arnold says resolution of no practical use)

Geneva -- The United States has voted against a resolution in the U.N. Economic and Social Council (ECOSOC) in Geneva on Israeli land and water policies in the occupied territories which delegate Phil Arnold said "does not make a practical contribution to the problems it purports to describe."

"The United States remains supportive of practical steps that could help alleviate the current situation in the occupied territories," Arnold told the ECOSOC's summer session July 24.

U.S. officials later added that the resolution carried "political implications that have no place in such resolutions."

The resolution, adopted by a 26-1 vote, asks the U.N. Secretary General to study Israel's "land and water policies and practices" in the occupied territories, and to submit a report to the next U.N. General Assembly session. The resolution also refers to "Israeli settlement practices" in the occupied territories.

The resolution came up in ECOSOC's debate on the question of "permanent sovereignty over national resources in the occupied Palestinian and other Arab territories."
NNNN

JULY 24 WEEKLY CONGRESSIONAL REVIEW

(SDI, B-2, rights, Cambodia)

By Bruce Carey and Berta Gomez
USIA Congressional Correspondents

GAO WARNS AGAINST 1993 DEPLOYMENT OF SDI

Deploying Phase One of the Strategic Defense Initiative (SDI) by 1993 could be a costly mistake, asserts a report by the congressional General Accounting Office (GAO).

GAO, the congressional investigative arm, released a report July 18 recommending that Phase One funding be held back until the president is able to assure Congress that the system can do its job. By law, the system cannot be actually deployed until the president so certifies. And GAO says moving too fast on funding would likely give the United States a system in 1993 that doesn't work.

Democratic Congressman John Conyers, who commissioned the GAO study, said July 18 that recent introduction of the "Brilliant Pebbles" element of SDI places too much uncertainty on the effectiveness of a Phase One deployment by 1993.

"In order for the Pentagon to establish that SDS (Strategic Defense System) can be deployed successfully," said Conyers, "there must be a sound, stable design plan. GAO's report shows that no such plan exists because of the radical changes made recently by the inclusion of 'Brilliant Pebbles' into the design."

The GAO expressed concern that SDI components are being designed without an integrated test of the whole system through computer simulation. This is vital, it says, because most testing and analyses thus far have been based on the design that existed before inception of Brilliant Pebbles. That design, GAO said, "may no longer be relevant."

GAO auditors also criticized the Defense Department for failing to provide adequate "scrutiny and oversight" of SDS. As such, the report concludes, "any executive decision in 1993 to deploy Phase One would be premature and fraught with unacceptable risk."

At a price of 87,000 million dollars, Conyers maintained, "the fact that the Pentagon is urging us to proceed with exorbitant funding without such assurances is very disturbing."

ASPIN WILL SEEK TO STOP B-2 PROCUREMENT

The chairman of the House Armed Services Committee announced July 23 that he will seek to stop future production of the B-2 "Stealth" bomber -- a decision he said was based on concerns over the growing

1990-07-25 18:55

KESHER-WASHINGTON

1490126 22

es

1/3

שיון
1379

אלו מצפ"א, ממ"ד.
דע: מע"ת, חסברה, חפוצות, מזא"ר.
מאת: עתונות, השגרירות וושינגטון.

בלמס / מיידו / 25.7.90

חליגה הערבית - איום על העליה מברח"מ.

דצ"ב תגובת דובר מחמ"ד לשאלה ש"גלקחה" בזמן התדרוך אודות
תגובת ארה"ב להחלטת שרי החוץ של חליגה הערבית להטיל חרם על
הגומים המסייעים לחגירת יהודי ביה"מ לישראל.
כתבים שראגו לשאול ולקבל התשובה - מירסטו כתבות בנידון.

דצ"ב לדוגמה כתבת AP.

י"ח / ירון
→

Handwritten notes in Hebrew script, including the words "העליה" (the immigration) and "חליגה" (immigration ban).

1990-07-25

16:16

KEESER-WASHINGTON

1480125

01

NS10 PLE

P.02

1379²/₃

U.S. DEPARTMENT OF STATE

OFFICE OF THE ASSISTANT SECRETARY/SPOKESMAN

FOR IMMEDIATE RELEASE
7/23/90 TAKEN QUESTION

JULY 23, 1990

ARAB LEAGUE ON BOYCOTTS

Q. WHAT IS THE U.S. REACTION TO THE ARAB LEAGUE FOREIGN MINISTERS' COMMUNIQUE IN WHICH THEY CALLED FOR AN EXTENSION OF THE ARAB BOYCOTT TO COMPANIES AND INSTITUTIONS WHICH ASSIST IN EMIGRATION OF SOVIET JEWS FROM THE SOVIET UNION TO ISRAEL?

A. --THE POSITION OF THE UNITED STATES AGAINST ARAB BOYCOTT ACTIVITY IS FIRM AND UNYIELDING. AS WE HAVE SAID MANY TIMES, THE ARABS SHOULD END THEIR BOYCOTT AND END THEIR CHALLENGES TO ISRAEL'S LEGITIMACY.

--THE U.S. HAS LEGISLATION IN PLACE WHICH REFLECTS OUR STRONG STAND AGAINST THIS POLICY.

--NOW IS NOT THE TIME FOR PROVOCATIVE ACTIONS OR RHETORIC WHICH WILL ONLY EXACERBATE THE SITUATION.

--SOVIET CITIZENS, INCLUDING JEWS, HAVE THE RIGHT TO LEAVE THE SOVIET UNION AND TO TRAVEL TO LIVE IN ANY COUNTRY WHICH WILL ACCEPT THEM, INCLUDING ISRAEL. THE UNITED STATES SUPPORTS THIS RIGHT ABSOLUTELY AND WELCOMES THE ASSISTANCE OF PRIVATE AND COMMERCIAL INSTITUTIONS AND ORGANIZATIONS WHICH ASSIST IN THE REALIZATION OF THIS RIGHT.

--WE DO, HOWEVER, OPPOSE SETTLEMENT ACTIVITIES, INCLUDING BY SOVIET JEWISH IMMIGRANTS, IN THE TERRITORIES OCCUPIED BY ISRAEL IN 1967.

--THE MEMBER STATES OF THE ARAB LEAGUE ARE WELL AWARE OF THE POSITION OF THE UNITED STATES ON THESE ISSUES.

1990-07-25

19:19

KESHER-WASHINGTON

1480126

02

1596 us-boycott

1-US-Boycott, 420

S. Criticizes Arab League Boycott

* BARRY SCHWEID

* Diplomatic Writer

WASHINGTON (AP) — The State Department on Tuesday sharply criticized a move by the Arab League to punish companies and groups that help Jews emigrate from the Soviet Union to Israel.

"The position of the United States against Arab boycott activity is firm and unyielding," the department said in a statement. "The Arabs should end their boycott and end their challenges to Israel's legitimacy."

But Nlovis Maksoud, the Arab League's representative here, said boycotts are legitimate as long as "a state of belligerency" exists between Israel and the Arabs.

Maksoud, in an interview, also criticized the Bush administration for not declaring Jewish settlements on the West Bank and in Gaza illegal.

The Arab countries, meeting last week in Tunis, expressed concern about the flow of Jews to Israel from the Soviet Union, which is at an all-time high. According to the National Conference on Soviet Jewry, 49,434 of the 49,859 Jews who left the Soviet Union in the first six months of the year went to Israel.

The Arab League foreign ministers directed the League's boycott office to look into extending its boycott of companies that do business with Israel to also punish companies and institutions helping Soviet Jews to emigrate there.

Many Arab countries are concerned about the boost the refugees are giving to Israel's population. They are especially critical of the growing Jewish presence on the West Bank, in Gaza and in the older sections of Jerusalem that are part of Israel's capital.

Estimates of the number of Soviet Jews who wind up in the territories and in East Jerusalem vary from several hundred to several thousand.

The State Department said it opposes "settlement activities," but did not go as far as the Carter administration, which branded Jewish settlements on the lands the Arabs hope to recover as illegal.

The statement, distributed by spokeswoman Margaret D. Tutwiler, strongly condemned any boycott.

"Now is not the time for provocative actions or rhetoric which will only exacerbate the situation," it said.

The State Department again affirmed the right of all Soviet citizens to leave and live in Israel or any other country.

"The United States supports this right absolutely and welcomes the assistance of private and commercial institutions and organizations which assist in the realization of this right," the statement said.

Maksoud called on the State Department to declare Jewish settlements illegal.

"How could they bar Soviet Jews if they do not bar American Jews?" he asked.

AP-DS-07-24-90 1245EDT

1379 $\frac{3}{3}$

* THERE ARE 7 STORIES. **
* YOU ARE ON STORY 8. **

In that connection, Tutwiler confirmed in response to a question that the United States and the United Arab Emirates are currently engaged in a joint military exercise in the region.

"This is a small-scale exercise," she said, explaining that its purpose "is to be sure that we have a capability to work effectively with our friends in the area." The United States frequently engages in combined military exercises with countries in the gulf region, she added, noting that "this particular exercise grew out of mutual discussions with the United Arab Emirates."

ARAB LEAGUE ON BOYCOTTS

The Office of the Assistant Secretary/Spokesman posted the following response July 23 to a question taken during that day's regular noon State Department press briefing regarding the U.S. reaction to the Arab League foreign ministers communique:

(BEGIN TEXT)

Q: What is the U.S. reaction to the Arab League foreign ministers' communique in which they called for an extension of the Arab boycott to companies and institutions which assist in emigration of Soviet Jews from the Soviet Union to Israel?

A: -- The Position of the United States against Arab boycott activity is firm and unyielding. As we have said many times, the Arabs should end their boycott and end their challenges to Israel's legitimacy.
-- The U.S. has legislation in place which reflects our strong stand against this policy.
-- Now is not the time for provocative actions or rhetoric which will only exacerbate the situation.
-- Soviet citizens, including Jews, have the right to leave the Soviet Union and to travel to live in any country which will accept them, including Israel. The United States supports this right absolutely and welcomes the assistance of private and commercial institutions and organizations which assist in the realization of this right.
-- We do, however, oppose settlement activities, including by Soviet Jewish immigrants, in the territories occupied by Israel in 1967.
-- The member states of the Arab League are well aware of the position of the United States of these issues.

BAKER, FORMER PRESIDENT CARTER DISCUSS HAITI

Noting that former President Jimmy Carter will travel to Haiti July 25 in connection with upcoming elections there, Tutwiler said Carter and Secretary of State Baker held a "wide-ranging discussion on Haiti" July 23. Carter will travel to Haiti July 25 with the National Democratic Institute for International Affairs (NDI) and plans to return July 26, she said.

Tutwiler explained that "the NDI is one recipient of approximately five million dollars in election support funds" appropriated by

STATE DEPARTMENT REPORT, TUESDAY, JULY 24

(Gulf military buildup, Arab Boycott, Haiti, Vietnam/Cambodia, Liberia, Ethiopia, Soviet Union, Mongolia)

Spokesman Margaret Tutwiler discussed the following topics:

U.S. CONCERNED ABOUT MILITARY BUILDUP IN GULF

Questioned about the buildup of Iraqi troops on Iraq's border with Kuwait, Tutwiler noted that "Yes, there is a buildup near the Iraqi-Kuwaiti border on both sides." She declined to state the numbers of troops involved, telling reporters that "if we have numbers, we're not going to get into numbers here publicly."

"The United States is watching the situation closely, and this is a source and a situation that is of concern to us," the spokesman said, stressing that "Iraq and others know that there is no place for coercion and intimidation in a civilized world; all disputes should be handled by peaceful means."

"We also would like to take note," she added, "of the efforts in the Arab world to solve this situation peacefully." She said Egyptian President Mubarak and Jordan's King Hussein had conferred July 23.

Tutwiler disagreed with a reporter's suggestion that she was saying that Iraq was responsible for the buildup. "That's your interpretation," she said. "I've said clearly that Iraq and others know that there is no place in a civilized world for coercion and intimidation." She said she did not know who initiated the buildup.

U.S. ambassadors throughout the gulf region "have been actively talking to their counterparts" about the situation, she said, adding that in Washington, Assistant Secretary of State for Near Eastern and South Asian Affairs John Kelly "has also been very involved in staying on top of this situation and watching it closely."

Asked specifically if the United States has lodged a protest with Iraq or sent any formal diplomatic messages to Iraq concerning the buildup, she responded, "I'm unaware of a protest. Mr. Kelly has had more than one meeting on this subject. Our ambassadors in the region are actively discussing this situation with their counterparts, but I'm unaware of a formal protest, in the diplomatic jargon."

Asked if the United States has any commitment to defend Kuwait or assist it against aggression, she said, "We do not have any defense treaties with Kuwait, and there are no special defense or security commitments to Kuwait."

However, Tutwiler said, "we remain determined to defend the principle of freedom of navigation, to ensure the free flow of oil through the Strait of Hormuz. We also remain strongly committed to supporting the individual and collective self-defense of our friends in the gulf with whom we have deep and longstanding ties."

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	ד' -
שומר:	טופס פרוק	מתוך -
תאריך וזמן תעוד:		אל: מצפיה
24.7.90		
פס פרוק:		דע
הפסרד:		
1355		פאת: ק. לסונגרס

טנטור ספקטור - עיראק

1. מצויל מחבב הסנטור לער התקלאנת הקורא להטלת טנקציות על עיראק, ומטעה האשמות כבדות במדיניות צדאם.
2. מצויל מחבב הסנטור לער התחרו ולפובליץ בדור בבאן הטוטנזיס העיראקי ו
3. משיחה עמו - בעקבות התבטא עם החמישי - ברור שהסנטור עבר כנרת דרך בנושא העיראקי. אנו מניה שאם בנושא אסר וחייבי - נעידה מדובר בתהליך למידה ומילופי דעה אשר יזכרו הפירות הרצויים.

Handwritten signature
דודס אסינגר

Handwritten notes at the bottom of the page, including the number 7.

COMMITTEE
JUDICIARY
APPROPRIATIONS
VETERANS AFFAIRS
INTELLIGENCE

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510

1355

2/4

Honorable Clayton Yeutter
Secretary
U.S. Department of Agriculture
Independence Avenue between 12th and 14th Streets, S.W.
Washington, D.C. 20250

Dear Secretary Yeutter:

I am writing to urge you to cancel export credit guarantees currently provided to Iraq under the Department of Agriculture's Commodity Credit Corporation and facilitated by the GSM-102, GSM-103, and Export Enhancement programs.

I understand that the United States has provided loans to Iraq under these programs totaling over \$1.06 billion in Fiscal Year 1990, the majority of which are still outstanding.

As you are aware, allegations of the diversion of \$3 billion through a U.S. branch of Italy's Lavoro bank, the disclosures of the Iraqi government's attempts to obtain nuclear components, and ballistic missile technologies have caused considerable concern in Congress.

Because of Iraq's international behavior and current military capabilities, I strongly believe that aid to Iraq in the form of loan guarantees is not appropriate at this time and is not in the United States' interest. I am particularly concerned about Iraq's ability to utilize these funds to offset the cost of government procurement of weaponry. With fewer resources devoted to agriculture, Iraq has been able to concentrate considerable efforts toward its very substantial conventional forces and chemical arsenal and toward development of nuclear and perhaps biological weapons. The cancellation of Commodity Credit Corporation's loan guarantee programs would be a first step toward ameliorating this increasingly dangerous situation.

Therefore, I am requesting that you eliminate Iraq's eligibility to benefit from the GSM-102, GSM-103, and Export Enhancement programs for Fiscal Year 1991. Also, I request that you do not approve any more loans for the remainder of Fiscal Year 1990.

Thank you for your consideration of this important request.

Sincerely,

Arten Specter

AS/cdb

18:41

KEESER-WASHINGTON

1490126

22

COMMITTEES
JUDICIARY
APPROPRIATIONS
VETERANS' AFFAIRS
INTELLIGENCE

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

1355
3/4

The Honorable Robert A. Mosbacher
Secretary
U.S. Department of Commerce
14th Street and Constitution Ave, NW
Room 5633
Washington, D.C. 20230

Dear Bob:

I am writing to urge you to rescind approval and block the export of the pending sale of industrial furnaces to Iraq. As you are aware, the Consarc Corporation of Rancocas, New Jersey, planned to ship three furnaces in which titanium and other metals can be melted and cast to the Iraqi Ministry of Industry and Minerals, a nonexistent agency. The possibility that these furnaces could be used by Iraq to make components for missiles and nuclear weapons is of considerable concern.

Because of Iraq's international behavior and current conventional and chemical arsenals, I think it is imperative that the United States not extend Iraq exports that may have even the remote chance of being used for military purposes. In this regard, I am requesting that the United States Government and the U.S. Department of Commerce totally refrain from issuing export licenses or engaging in the sale to Iraq, directly or indirectly, of any goods or technology. I also request that all forms of assistance under the Export Administration Act of 1979, Foreign Assistance Act of 1961 and Arms Export Control Act be denied Iraq.

Please keep me informed on the status of all pending exports to Iraq that have a potential dual use purpose, such as the industrial furnaces. Thank you for your consideration of these important requests.

Sincerely,

Arlen Specter

AS/cdb

COMMITTEE
JUDICIARY
APPROPRIATIONS
VETERANS AFFAIRS
INTELLIGENCE

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510

The Honorable Paul D. Wolfowitz
Undersecretary for Policy
Department of Defense
The Pentagon
Room 3E830
Washington, D.C. 20301

1355
4/4

Dear Paul:

I am writing to commend you on your actions aimed at prohibiting the Consarc Corporation of Rancocas, New Jersey, from shipping industrial furnaces in which titanium and other metals can be melted and cast to Iraq. The possibility that these furnaces could be used to make components for missiles and nuclear weapons is of considerable concern.

Because of Iraq's current international behavior and conventional and chemical arsenals, I think it is imperative that the United States not extend Iraq exports that may have even the remote chance of being used for military purposes. In this regard, I am requesting that the United States Government totally refrain from issuing licenses or engaging in the sale to Iraq of any item on the United States Munitions List. Moreover, high technology or dual use items, such as the industrial furnaces, should immediately be put on a list of prohibited exports to Iraq.

I am contacting the Secretary of Commerce to urge him not to issue any license under the Export Administration Act of 1979 for export directly or indirectly to Iraq of any goods or technologies. Please keep me informed of your efforts to stop the export of items of potential military use to Iraq. If I can be of any assistance on helping enforce this prohibition, please let me know.

My best.

Sincerely,

Arlen Specter

AS/cdb

אאא, חוזם: 20342

אל: רהמש/807

מ-: לוטאנגלס, נר: 112, תא: 230790, חז: 1300, דח: ר, סג: בל,

בבב

בלמס/רגיל

אל: מצפא

קישור לקונגרס, וושינגטון

מאת: הקונסוליה לוס אנג'לס

אירוע איפאק לכבוד הסנטור אינואה

1. במוצש ב-21/7, הסניף האזורי של איפאק קיים אע חגיגת לכבוד הסנטור אינואה. בארוחת הערב נכחו גם הסנטור קרנסטון והסנטור החדש מהוואי, אקאקה.

2. בנאומו אינואה ערך חשבון נוקב עם מדיניות הממשל האמריקני במשך כל השנים מאז קום מדינת ישראל. אינואה הצביע על כך שהתמיכה בישראל היתה מסויגת, ולא איתנה. להלן נקודות מנאומו.

א. לעם היהודי הקיום (SURVIVAL) חשוב, במיוחד על רקע מעשי הטבח במשך הדורות שהביאו לשואה. לכן אין להתעלם מנחישות העם היהודי להתקיים.

ב. בהסכמי ק.ד. ישראל ויתרה על נכסים חשובים כגון שדרות הנפט בסיני, ולכן אין להאשים את ישראל בכך שמאז החתימה על ההסכמים היא מתמודדת בבעיות כלכליות. לאור נסיבות אלה, אינואה תמך בשנות ה-80 במתן מענקים לישראל במקום הלוואות. אף מדינה לא ויתרה על שטחים, וכפי שארהב לא היתה מותרת על ניו-מכסיקו או קליפורניה, אינואה סבור שאין ישראל צריכה לוותר על רמת הגולן או ישע.

ג. המאזן האסטרטגי בין ישראל למדינות ערב הורע נגד ישראל בשנים האחרונות.

ד. העלייה של יהודי בריהם תוכל לתרום לשיפור המאזן וכן לחברה הישראלית, אך בינתיים הבעיות של דיור ותעסוקה מהוות נטל. הסיוע של 400 מיליון דולר בהלוואות יכסה רק חלק קטן מאוד של ההוצאות. אינואה נמצא במגע עם ישראל עם להביא להגמשת הנוהלים בארץ באופן שיעודד השקעות.

ה. עיראק (וגם סוריה) מהווה איום חמור לישראל, ולכן אינואה פועל להפסיק את כל קשרי המסחר בין ארהב לעיראק.

ו. על ארהב לנקוט במדיניות ברורה וחד-משמעית כלפי ישראל והמזחה. אין מקום למדיניות מעורפלת ואי-אפשר להיות ידיד לכולם במזחה. ישראל בעלת ברית חשובה מאוד לארהב, ואם משווים את הסיוע לישראל ולנאטו ישראל תורמת יותר לארהב. התמיכה בישראל היא אינטרס אמריקני.

3. בסיום נאומו, אינואה דיבר על הזדהותו האישית עם העם היהודי ועם מאבקו.

צוריאל רפאל.

אאא, חוזם: 20169

אל: רהמש/799

מ-: וושינגטון, נר: 200, תא: 230790, חז: 1547, זח: ב, סג: בל,

בבב

בלמס/בהול לבוקר

אל : מצפ"א, מע"ת, ממ"ד

דע: הסברה, יועץ רוה"מ לתקשורת, יועץ שהב"ט לתקשורת, לע"מ
פר"נ, מזא"ר, אמ"ן/מנמת - ר' משמרת, דובר צה"ל,
ניו-יורק.

מאת : עתונות וושינגטון

23-7-90

תדרוך דובר מחמ"ד ליום :

STATE DEPARTMENT/REGULAR BRIEFING/BRIEFER: MARGARET
TUTWILER 12:07 P.M. (EDT)/MONDAY, JULY 23, 1990

Q LAST WEEK YOU DIDN'T HAVE A -- THE STATE DEPARTMENT
DIDN'T REALLY HAVE A RESPONSE ON THAT EARABF LEAGUE
FOREIGN MINISTERS DECREE OR DECLARATION OUT OF TUNIS
THAT THERE WOULD BE A BOYCOTT OF NON-GOVERNMENTAL,
COMMERCIAL AND OTHER INSTITUTIONS THAT WERE INVOLVED IN
THE EMIGRATION OF JEWS TO ISRAEL. I UNDERSTAND
MAYBE YOU HAVE SOMETHING ON THAT NOW?

MS. TUTWILER: SOMEONE HAS TERRIBLY MISLED YOU. NO, I DO
NOT. (LAUGHTER.)

Q MARGARET, HAS THE SECRETARY SET A FIRM DATE YET FOR A
MEETING WITH ISRAELI FOREIGN MINISTER LEVI?

MS. TUTWILER: NO, IT WILL STILL BE ON THE 9TH OR THE
10TH.

Q MARGARET?

MS. TUTWILER: IT'S WHAT I SAID ON FRIDAY, THE 9TH OR THE
10TH.

NT

תפוצה: שהח, טשהח, (רהמ), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, ממד, (רס),
אמן, בנצור, מצפא, פרנ, רביב, מעת, הסברה,

לעמ, דוצ-ים, גוברין, מזאר

סססס

אאא, חוזם: 20353

אל: רהמש/808

מ-: ווש, נר: 2129, תא: 230790, זח: 2100, זח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מיידי

אל: סמנכ'ל אפסו'ק, יועץ שה'ח לתפוצות

דע: מנהל מצפ'א, מנהל מא'פ 1

מאת: השגרירות וושינגטון.

יהודי אתיופיה.

בעקבות הערתו של עוזר המזכיר כהן שהנושא עלה אצל בייקר שאלתי את רוס באיזה הקשר. רוס אמר שבעקבות שיחתו הטלפונית של ארנס עם סנטור מצנבאום ביקש האחרון לראות את המזכיר. זה אמר שהוא אמנם מבין את חומרת הבעיה אך הוא מתנגד לכך שישראל תמכור נשק לאתיופיה, עם זאת הוא אמר שהוא מבין שגם ארה"ב תצטרך לנקוט בפעולות מהירות כדי לפתור את הבעיה.

שאלתי את רוס מה הם יכולים לעשות והוא הזכיר את חידוש היחסים הדיפלומטיים המלאים כדוגמא.

עודד ערן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), הדס, מאפ1,
תפוצות, בנצור, מצפא, @ (רס)

סססס

אאא, חוזם: 19456
אל: רהמש/772
מ-: המשרד, תא: 230790, חז: 1433, חמ: מ, סג: סב,
בבב
80264
סודי ביותר/מידי

אל: וושינגטון
השגריר

הנדון: הסנטור ספקטור - סוריה-ישראל שלך 2114 יל

סומכים ידינו על הטיעונים שנשלך הנ'ל.

יתכן ובקשת הנשיא מסקורופט לעמוד בקשר עם ספקטור בסוגיה זו תעמידנו בהקדם בפני הצורך להבהיר גם למימשל כי אנו גורסים מו'מ ישיר בלבד ללא תנאים מוקדמים. אנו נשארים דבקים בעמדה לגיטימית זו ומקווים שארה'ב תימצא דרך לקדמה.

בנצור

23 ביולי 1990

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 17542

אל: רהמש/701

מ-: ווש, נר: 2114, תא: 190790, זח: 2000, חמ: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מיידי

אל: מנהל מצפ'א

דע: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: סנטור ספקטור - עיראק, סוריה ועידה בינ'ל.
לשלך מהיום.

שוחחתי אתמול עם סנטור ספקטור לאחר פרסום דבריו לעתונאים ביציאתו מפגישה עם הנשיא. הבעתי תמיהתי ואי שביעות רצוני מהצהרותיו הפומביות ובמיוחד בנושא הועידה הבינלאומית המצומצמת (בראשות ארה"ב וברה"מ), ביוזעו על התנגדותנו למהלך כזה. ספקטור השיב כי הוא בדעה שאסד הלך דרך ארוכה בהצהרותיו לגבי קידום דיאלוג של שלום עם ישראל ולכן ראה מקום לעודד גישה זו. כידוע לך, אמר ספקטור כתבתי מכתב בנדון למזכיר המדינה כדי לעודדו לפעול בכיוון זה. שאלתיו לגבי תגובתו של הנשיא לדבריו.

ספקטור השיב, שהנשיא היה NON COMMITTAL והוסיף כי הנשיא אמר 'ישראל ודאי לא מוכנה למהלך כזה'. עם זאת הטיל הנשיא על סקוקרופט להפגש עם ספקטור בשבוע הבא כדי לדון בנושא. ספקטור השיב כי רוה"מ הסכים בזמנו (אוקטובר '87) לרעיון של התכנסות מנהיגי ישראל עם מנהיגים ערביים בחסות שתי המעצמות. השבתי לספקטור כי נכונותו של רוה"מ בזמנו לקבל רעיון שולץ לפגישת שמיר-חוסייין בחסות רייגן-גורבאצ'וב היתה הסכמה למפגש פתיחה חד-פעמי ולא למו"מ בחסות שתי המעצמות. מאז התרחשו ארועים רבים ולא ניתן כמו שאמרתי לו מספר פעמים בעבר להקיש מכך שישראל תסכים עתה למו"מ במסגרת ועידה בינלאומית, צר לי מאד שהדברים נאמרו פומבית. ספקטור השיב, כי הוא מוטרד מאד מהמתיחות הגוברת במזה"ת והוא איננו מסוגל לשבת בשקט כאשר שמי המזה"ת מתקדרים בענני מלחמה. הוא הוסיף, כי הוא מוטרד מאד מהאיומים של עיראק נגד ישראל ונגד כוויית וכי לאור הצהרותיו האחרונות הוא יתמוך עתה בסנקציות נגד עיראק. הוא מסר למזכיר המדינה על התנגדותו למכירת כבשנים שעלולים שמש לעבוד פלטניום. בסוף השיחה חזר ספקטור לענין הועידה הבינלאומית טען ואמר כי לאסד דרוש 'כסוי' כלשהו כדי שיוכל להתחיל בתהליך, וכסוי זה ניתן לתת לו באמצעות ועידה בינלאומית פותחת שתמשך במו"מ ישיר בין הצדדים. אני נפגש עמו בשבוע הבא.

ארד.

תפוצה: שהח, טשהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ר/מרכז,
סולטן, e(רס), אמן

סססס

מסודר

אאא, חוזם: 19165
אל: רהמש/760
מ-: המשרד, תא: 230790, חז: 1127, חמ: מ, סג: שמ,
בבב
80208

שמור/מידי

132.04

אל: ושינגטון ורנאי

דע: קש'ח-וא'א- עמית העבירונא
קש'ח, משרד הבטחון

הנדון: איזור מפורז מנשק להשמדה המז'ת

שלך 1298

1. תוכלי למסור לכל הפונים כי מצרים לא חוזר לא העבירה את הצעתה לישראל ולא חוזר לא בקשה מאתנו תשובה או התיחסות. מובארק נאם נאום שהמצרים הפיצו לכל חברי האו'ם לידיעתם. אם הם רצו לקבל תגובה ישראלית היה עליהם לפנות במישרין לממשלת ישראל ולפחות להעביר לנו באופן רשמי נוסח הנאום.

2. אנחנו נמצאים בשלב לימוד את כל ההשלכות של ההצעה לקראת גיבוש עמדה.

3. עם זאת תוכלו לציין כי אנו הצענו הקמת איזור חופשי מנשק גרעיני במז'ת כבר ב- 1980. ב- 1988 רוה'מ הציע באו'ם איזור חופשי מנשק כימי. שתי ההצעות מבוססות על העקרונות כלהלן:

- מו'מ ישיר וחופשי בין המדינות.
- יצירת הסדרים הדדיים
- שיצרו אמון בין המדינות.
- היוזמה תבוא ממדינות האזור
- האמנה תיחתם ותאושרר ע'י כל מדינות האיזור.

ישראל מוכנה להכנס לשיחות נפרדות עם כל מדינה ערבית שתהיה מוכנה לעשות כן כדי ללכך הדרכים למימוש רעיון הפירוז באזור. ישראל גם חוזרת ומצהירה, כפי שעשתה מאז שנות ה-60 כי לא תהיה המדינה הראשונה להכניס נשק גרעיני למז'ת.

כאשר לנשק כימי ישראל חתומה על פרוטוקול ג'נבה משנת 1925 האוסרת שימוש בנשק כימי וממלאת אחריו בדקדקנות. אין כל ספק מי הכניס נשק כימי לאיזור וזה לא ישראל.

4. יש לציין שעד כה אף מדינה ערבית כולל מצרים לא השיבה בחיוב לפניות אלו.

מנהל פר'ן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, פרנ, סולטן, מצרים

אאא, חוזם: 19016
אל: רהמש/754
מ-: המשרד, תא: 220790, חז: 1315, חמ: מ, סג: סו,
בבב
80142

סודי/מידי

אל: וושינגטון

השגריר

J.S.A.P: הנדון:

התקשר בראון להבהיר כי אין בדחיית מיפגש JSAP משום 'איתות'
מדיני כלשהו. מדובר בהכנות לפסיגה התקציבית בין הממשל
לקונגרס ועל מחמ'ד להיערך כדבעי בטרם יקיים המגעים עם
ישראל. הונחה להעמידנו שוב על מחויבות ארה"ב לבטחון ישראל
ושמירת יתרונה האיכותי.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), eמנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, סייבל

סססס

~~XXXXXXXXXXXX~~

אאא, חוזם: 18409

אל: רהמש/752

מ-: וושינגטון, נר: 189, תא: 210790, זח: 1219, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמ"ס / מיידי

אל: מצפ"א

דע: מע"ת, הסברה, יועץ תקשורת שהב"ט
עתונות ניו יורק

מאת: עתונות, וושינגטון

ביקור שהב"ט ארנס - תקשורת.

=====

1. במהלך ביקורו הקצר של שהב"ט ארנס קיימנו הפעילות
התקשורתית הבאה -

א. ראיון ל- CNN שודר במהדורות חדשות הערב.

ב. ראיון לטלוויזיה הישראלית ולקול ישראל ולגל"צ.

ג. תדרוך כתבים ישראלים.

ד. תדרוך הכתב הצנאי של ה"וושינגטון פוסט".

בנוסף, דיבר השר עם כתבים בצאתו מפגישתו עם מזכיר ההגנה.

2. בתקשורת הכתובה בזמן בקורו של שהב"ט היו ידיעות
ופרשנויות על משמעות דחיית שיחות JSAP והנושא עלה בשיחות
ובשאלות עם התקשורת.
האלמנטים המרכזיים שעלו בהקשר זה-

א. המשמעות המדינית של דחיית השיחות - היש כאן אלמנט של
בטוי מורת-רוח מאי-התקדמות בתהליך המדיני.

ב. משמעות הדחייה לגבי המשך הסיוע הבטחוני לישראל - היש כאן
בטוי לסימני שאלהעל עתיד והמשך הסיוע הבטחוני במתכונתו
הקיימת.

3. האלמנט המרכזי, מבחינה תקשורתית, שסוקר בביקורו של שהב"ט
היה נושא ה"חץ" - הסכמתו העקרונית של מזכיר ההגנה להמשיך
ולתמוך בשלב ב' של פתוח ה"חץ".

רות ירון.

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
SUBJECT: [Illegible]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE ARMY
OFFICE OF THE ADJUTANT GENERAL
WASHINGTON, D. C.

MEMORANDUM FOR THE ADJUTANT GENERAL
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

8. [Illegible]

9. [Illegible]

10. [Illegible]

11. [Illegible]

12. [Illegible]

13. [Illegible]

14. [Illegible]

15. [Illegible]

16. [Illegible]

17. [Illegible]

CHENEY, ISRAELI DEFENSE MINISTER ARENS CONFER

(Article on Pentagon meeting 7/20/90)

By Norma S. Holmes

USIA Staff Writer

Washington -- Israel's Defense Minister Moshe Arens, on a brief visit to the United States, July 20 met with U.S. Secretary of Defense Richard Cheney in Washington.

Following full-honor arrival ceremonies at the Pentagon, the two officials moved immediately to a private luncheon and a two-hour meeting.

"We discussed bilateral defense issues and different components of the Israeli-U.S. security relationship," Arens told reporters following the meeting.

"We also discussed the Arrow missile, to which we attach very great importance as a part of the SDI (Strategic Defense Initiative) program," he said.

Arens said the United States has agreed to support the second phase of the program, the details of which are to be worked out by the two countries.

Assistant Secretary of Defense Pete Williams in a briefing following the meeting said that Cheney "stressed the friendship between the two countries and reaffirmed the U.S. commitment to Israel's security."

"Both ministers spoke about the importance of strategic cooperation between the U.S. and Israel; and Secretary Cheney expressed U.S. support for moving ahead with research and development on stage two of the missile defense project," Williams said, adding that specific details of the project have yet to be worked out.

"The Arrow project is something the Secretary has long supported -- he thinks it is important to keep moving on with it. He is a general supporter of Strategic Defense and thinks the Arrow project is a good outgrowth of SDI," Williams said.

The 158-million-dollar U.S.-Israeli joint program is designed to counter tactical-range ballistic missiles. According to defense analysts, tests of the Arrow will attempt to intercept surrogate missiles designed to replicate the Soviet-built Scud, S-21 or other short-range missiles.

Asked by reporters if Cheney and Arens specifically discussed threats Iraq has made to Kuwait and Israel, Williams said "they discussed the security picture in the Middle East."

Asked if the defense discussions included postponement of the JSAP (Joint Security Assistance Planning Committee) talks, Williams cited the State Department announcement July 20 which noted "it was mutually agreed" that the talks should be postponed. "Nobody knows what the budget is going to be. With the budget summitters still at it, the government felt those talks were best postponed," Williams said.

NNNN

CONGRESSIONAL REPORT, FRIDAY, JULY 20
(Ethics recommendation)

HOUSE ETHICS PANEL SAYS PUNISH BARNEY FRANK

The House of Representatives Ethics Committee recommended July 20 that the full House reprimand Democratic Congressman Barney Frank for misusing his influence as a member of Congress.

Panel members concluded that Frank helped fix numerous Washington parking tickets charged to his car while it was being driven by a male prostitute with whom Frank acknowledged having a homosexual relationship. They also concluded that the congressman wrote misleading memoranda to Virginia state officials in order to influence the state's handling of the prostitute's criminal probation. The man, Stephen Gobie, is a convict in Virginia.

Committee Chairman Julian Dixon said that Frank's activities violated a House rule that members shall conduct themselves "at all times in a manner which shall reflect creditably on the House of Representatives." Activities need not be criminal in nature to violate that rule.

In Frank's case, the panel has recommended a reprimand, which is a verbal or written admonishment by the full chamber. The House could also censure Frank, a more severe penalty, or even expel him from Congress.

The Frank matter is likely to come to the House floor before Congress recesses August 6. A Senate ethics probe against Republican Senator Dave Durenberger resulted in a committee suggestion to the full Senate July 17 that the senator be similarly admonished for financial misconduct.

That matter is also likely to be taken up on the floor before recess. In addition, elements of the Durenberger probe have been referred to the Justice Department and the Federal Elections Commission for possible criminal investigation.

Each chamber of Congress sets its own rules of conduct and may impose any penalty on members for failure to abide by them, up to and including expulsion. However, no judicial attainder may be imposed on any member by his colleagues without due process of law.

NNNN

מבקר נכנס גלוי

מבקר נכנס גלוי

17515:חוזם,אאא

אל:רהמש/696

מ-:וושנגטון,נר:174,תא:190790,זח:1833,זח:מ,סג:בל,

בבב

9,705317

בלמס/מיידי

אל : מצפא, מעת, ממד

דע: הסברה, יועץ רוהמ לתקשורת, יועץ שהבט לתקשורת, לעמ
פרנ, מזאר, אמן/מנמת - ר' משמרת, דובר צהל,ניו יורק

מאת : עתונות וושינגטון

רצ'כ הקטע מתוך תדרוך דובר מש-ההגנה המודיע על
בקורו מתר של שהב'ט ארנס

DEFENSE DEPARTMENT REGULAR BRIEFING, BRIEFER: PETE
WILLIAMS 12:30 P.M., EDT, THURSDAY, JULY 19, 1990

A SECOND ANNOUNCEMENT IS THAT SECRETARY CHENEY WILL
CONDUCT A FULL HONORS ARRIVAL CEREMONY TOMORROW MORNING
FOR EISRAELIF DEFENSE MINISTER MOSHE ARENS. IT'LL BE AT
11:45 AT THE RIVER ENTRANCE, THE USUAL SIGHT. AND IF ANY
OF YOU ARE INTERESTED IN COVERING THAT, YOU CAN CONTACT
BETTY SPRIGG FROM OUR -- DIRECTOR FOR DEFENSE
INFORMATION.

Q ANY -- I DON'T KNOW IF YOU'VE GOT THE USUAL RESPONSE,
BUT ANY THOUGHTS OF INCREASING OUR EPERSIAN GULF-FINDIAN
OCEAN DETACHMENT IN LIGHT OF EHUSAYN'SF FIST-SHAKING
THESE DAYS?

MR. WILLIAMS: IN FACT, YOU WILL GET THE USUAL RESPONSE.
WE DO NOT DISCUSS OPERATIONS.

תפוצה:שהח,סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, סמנכל,
ממד, @ (רס), אמן, מעת, הסברה, @ (קלוורי),
לעמ, דוצ-ים, @ (דוצ), צנזורצנאי, @ (מתאסשטחים), פרנ, מצפא, מזאר

סססס

אאא, חוזם: 17219
אל: רהמש/677
מ-: ווש, נר: 2109, תא: 190790, זח: 1100, דח: ב, סג: סו,
בנב
סודי / בהול

אל: מנכ'ל משהב'ט -
מקש'ח משהב'ט -

דע: מנהל מצפ'א

מאת: עודד ערן

JSAP

התקשר ברתולומיו (11:00) וביקש לדחות המפגש לספטמבר.
לדבריו, הממשל נמצא עתה בעימות עם הקונגרס לגבי התקציב והם
לא היו רוצים להראות במצב שבו סיכמו עם ישראל על גודל הסיוע
לשנת התקציב 1992 כאילו מאחרי גבו של הקונגרס.

ברתולומיו הפציר בי שלא נראה בכך כל מסר פוליטי וכי הדבר לא
יפגע בסיכוי לקבל את הסיוע הרגיל. אין כל כוונה, חזר
ברתולומיו, לשגר מסר או לנסות ולהוריד היקף הסיוע בדרך זו.
הוא ישמח להפגש עמך בכל מקרה שביב ביקור ארנס.

דניס רוס התקשר דקות ספורות אחריו עם אותו מסר וכמו
ברתולומיו גם הוא אמר, שזו החלטה של המזכיר לאחר דיון
שהתקיים הבוקר. רוס הוסיף שצ'יני יאמר לארנס את האמור לעיל,
היינו, שאין כל מסר ואין כל כוונה 'זדונית'.

ערן

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

1990-07-19

21:08

KESHER-WASHINGTON

1480126

01

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 2
סוג:		פתיק: 2
תאריך וזמן תגוב:		אל:
כס' פרוק: <u>M.Y</u>		דע:
הפסד: <u>2/2</u>	1293	כא:

כמו מעין מנגנון בקרה, יכול למנוע פעילות ערבית. בולטון מעיר, שכמוכן שלבריח"ח יש ענין במניעת דיון סומבי בעצרת כי הדבר רק יגרום לה למבוכה. בולטון שלל גישת זו. גם פטרובסקי המליץ על הידוש דיאלוג ארה"ב - אש"ף. ה. איראן - עיראק: בולטון סיפר בקצרה על כך שהמגעים מתקדמים בצורה מסתיעה. המזכיר רמז אהמול כי הוא מתכוון לצאת לטחראן ובגדד בשבועיים הראשונים של ספטמבר, אך אין זה סופי עדיין.

1. ביקור בארץ בינתיים, תאריכי ביקורו 19-23 שרירים. פרט לפגישות העבודה, הוא רוצה כאמור לבקר אצל כוחות האו"ם השונים וכמו-כן בשטחים. ביקש לפגוש את שר חבריאות אותו הכיר בוועידת ת- W.H.O ואת שר המשפטים. כמו-כן, אם ניתן, חברי כנסת עם דגש על חברי ועחוי"ב. (ציינתי שהמדובר בסגרה).

3314
ערך

תפוצה:

אאא, חו זם: 16596

אל: רהמש/656

מ:- המשרד, תא: 190790, חז: 1343, דח: מ, סג: סו,

בבב

79965

סודי/מידי

אל: וושנינגטון

השגריר

(1) בא'צ עם כראון אמרתי שנוכח דברי המלך חוסיין ב'נייטליין' ודברים שחזקה על שה'ח ירדן שאמרם בוושנינגטון ובהתחשב בקולות הבוקעים מירדן באחרונה נתבקשתי ע'י שה'ח להבהירו שמדיניות ישראל האחת והמוסמכת בקשר לירדן היא זו שבוטאה ע'י שה'ח בראיון ל'ג'רוסלם פוסט' בשבוע שעבר. בראיון אמר שהוא מודה על הדברים שנאמרו בעיתוי נכון ושהוא בטוח שדברים אלה יועברו ע'י המימשל למלך.

(2) שה'ח דיבר על מדיניותנו כלפי ירדן ברוח האמור לעיל אמש ב'מוקד'. הסברה מעבירה הנוסח ב'מוקד' בנפרד.

בנצור

תפוצה: שהח, ששהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

13

22

19.7.90

מחשב: 1984/אי	נר: 1025	משרד מבדק טופס	הכנתו - הקרייה - ת"א לפקסימליה	דח: מחור:
תאריך וזמן חיבור: 19.7.90		אלן ווינגטון - רוח ירו		
דרגת דחיפותו מייד		לידיעת: מצפ"א, מע"מ, הסכרה, יועץ רוח"מ לתקשורת מקש"ח, מלמ"כ		
סוג ביטחוני בלמ"ס		אחת: דני נוח, לשכת שר הכנתו.		
		סימון המחבר: 1984/אי	כתמטר לשלי:	כתשובה לשלר:

368-011
 2048

הנדון: פרוייקט תצ

1. שר הכנתו, משה ארנס, סבור כי יש חשיבות לאומית רבה לפיתוח ה"תצ", שר הכנתו אמר בהקשר זה בראיון לקו"י ישראל בעקבות פגישתו עם הגנרל לוג'ו שאוול (12.7.90) כי: "אנו מצאנו כנראה את התשובה לאיום התק"ס."

שר הכנתו גם אמר כי "זהו פרוייקט שממומן בצורה גדולה ע"י ארמ"כ והוא מצפה שהיא תמשיך לממן את הפרוייקט דבר שיאפשר לנו לתגייס לגשר סימח מוצלח והצטיידות."

2. הדברים המיוחסים לד"ר אהרון מוס אכן מפסיקים את דבריו לכחמת.

דני נוח.

התשובה
 משרד המבחן
 משה ארנס
 19.7.90

אאא, חוזם: 16948

אל: רהמש/679

מ-: המשרד, תא: 190790, חז: 1613, חמ: מ, סג: סב,

בבב

80029

סודי ביותר/מידי

103.01

ח.ר.ב.

אל: ושינגטון - השגריר

בא'צ עם כראון העליתי הסיפא שבמכתב הנשיא ליו'ר איפא'ק מיטשל ועל חומרת הדברים. הערתי שיש כאן משום נקיטת וקביעת עמדה לגבי תוצאות המו'מ בניגוד להסכמי קמפ דיוויד. הערתי ש'חזון' השלום שבמכתב הוא חסר ביותר ואם לקבוע עמדה לגבי תוצאות המו'מ מדוע אין ארה'ב מזכירה התנגדות למדינה פלשתינאית או לחליפין אפשרות למשל של חוזה שלום מלא בין ישראל לירדן. כראון אמר שמאז ומתמיד דבקה ארה'ב בהחלטת מועבי'ט 242 הקוראת לשטחים תמורת שלום. הערתי שבמכתב זה אין כלל התיחסות ל- 242 אלא דוקא למרכיב הפלשתינאי שאיננו מופיע בהחלטה זו. הטעמתי שארה'ב תאבד מיכולתה למלא את יעודה באובייקטיביות אם תגלוש להגדרות ותיאור תוצאות המו'מ. על כן כל פרוט ונקיטת עמדה כנ'ל אינם יכולים לשרת אינטרס ארה'ב הרואה עצמה כגורם המוליך וממריץ התהליך המדיני.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, סולטן, ר/מרכז

סססס

אאא, חוזם: 17542

אל:רהמש/701

מ-:ווש, נר:2114, תא:190790, זח:2000, דח:מ, סג:סב,

בבב

סודי ביותר / מיידי

אל:מנהל מצפ'א

דע: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

מאת: השגריר, וושינגטוןהנדון: סנטור ספקטור - עיראק, סוריה ועידה בינ'ל.
לשלך מהיום.

שוחחתי אתמול עם סנטור ספקטור לאחר פרסום דבריו לעתונאים ביציאתו מפגישה עם הנשיא. הנעתי תמיהתי ואי שביעות רצוני מהצהרותיו הפומביות ובמיוחד בנושא הועידה הבינלאומית המצומצמת (בראשות ארה"ב וברה"מ), ביוזעו על התנגדותנו למהלך כזה. ספקטור השיב כי הוא בדעה שאסד הלך דרך ארוכה בהצהרותיו לגבי קידום דיאלוג של שלום עם ישראל ולכן ראה מקום לעודד גישה זו. כידוע לך, אמר ספקטור כתבתי מכתב בנדון למזכיר המדינה כדי לעודדו לפעול בכיוון זה. שאלתיו לגבי תגובתו של הנשיא לדבריו.

ספקטור השיב, שהנשיא היה NON COMMITTAL והוסיף כי הנשיא אמר 'ישראל ודאי לא מוכנה למהלך כזה'. עם זאת הטיל הנשיא על סקוקרופט להפגש עם ספקטור בשבוע הבא כדי לדון בנושא. ספקטור השיב כי רוה"מ הסכים בזמנו (אוקטובר '87) לרעיון של התכנסות מנהיגי ישראל עם מנהיגים ערביים בחסות שתי המעצמות. השבתי לספקטור כי נכונותו של רוה"מ בזמנו לקבל רעיון שולץ לפגישת שמיר-חוסייין בחסות רייגן-גורבאצ'וב היתה הסכמה למפגש פתיחה חד-פעמי ולא למו"מ בחסות שתי המעצמות. מאז התרחשו ארועים רבים ולא ניתן כמו שאמרתי לו מספר פעמים בעבר להקיש מכך שישראל תסכים עתה למו"מ במסגרת ועידה בינלאומית, צר לי מאד שהדברים נאמרו פומבית. ספקטור השיב, כי הוא מוטרד מאד מהמתיחות הגוברת במזה"ת והוא איננו מסוגל לשבת בשקט כאשר שמי המזה"ת מתקדמים בענני מלחמה. הוא הוסיף, כי הוא מוטרד מאד מהאיומים של עיראק נגד ישראל ונגד כוויית וכי לאור הצהרותיו האחרונות הוא יתמוך עתה בסנקציות נגד עיראק. הוא מסר למזכיר המדינה על התנגדותו למכירת כבשנים שעלולים שמש לעבוד פלטניום. בסוף השיחה חזר ספקטור לענין הועידה הבינלאומית טען ואמר כי לאסד דרוש 'כסוי' כלשהו כדי שיוכל להתחיל בתהליך, וכסוי זה ניתן לתת לו באמצעות ועידה בינלאומית פותחת שתמשך במו"מ ישיר בין הצדדים. אני נפגש עמו בשבוע הבא.

ארד.

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ר/מרכז,
סולטן, e(רס), אמן

סססס

Handwritten mark

דתיקות: מידת	שגרירות ישראל / אוסינגטון טופס פרוק	---
סוג: מסר		---
תאריך וזמן מעור:		אל: 88888888
כס פרוק מספר:		דע:
1302		כאח: 11111111, 22222222

דרישה למסמך "מאמץ"

מסמכים עלומים - מחלקת המודיעין תעביר את המסמכים למשרד המודיעין במסגרת
 למודיעין - רישום ומסמכים.
 שלא לייחוס - אומרים מסמכים כי מחלקת המודיעין איננה אחראית עליו בזכר המדינה.

Handwritten note: רוב ירדן

Handwritten notes: 1/1 = 1/1, 1/2 = 1/2, 1/3 = 1/3, 1/4 = 1/4

תפוצה: 1/1, 1/2, 1/3, 1/4, 1/5, 1/6, 1/7, 1/8, 1/9, 1/10

אאא, חוזם: 16048
אל: רהמש/620
מ-: המשרד, תא: 180790, זח: 2141, דח: ר, סג: שמ,
בבב
שמור/רגיל

השגריר. ציר

מי הליטני.

להלן ממנכל רה'מ:

השגריר בראון התייחס לתלונה מלבנון על 'גזל' מי הליטני ע'י ישראל וביקש שנציידו בחומר להזמת ההאשמה הלבנונית. אמרתי לו שזה תקליט לבנוני שחוק ועתיק יומין והגיע הזמן שארהב תתעלם מן המטרד הזה. אך ליתר בטחון, בדקתי עם מטכל/אמן אם נעשה משהו באד'ל היכול לשמש עילה לתלונה. בדקו והשיבו להד'מ.

הודעתי בהתאם לשגריר בראון.

מצפא

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, מזתים, סייבל

סטסט

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	2
סוג:		2
תאריך וזמן תגוב:		אל:
כס' פרוק:		דע:
תפסרד:		פאת:
2/2 1264		

לעשות כן. אין לי מה להמשיך לדבר בנושא הדו"ח. גם אני מודאג מהדלפתו.
 דחה על חסף האפשרות, שמוריסון (כוחב הדו"ח) חדליף הדו"ח.
 בסוף דבריו ביקש וולפה לקבל מחשגרי " *your council and advise* " לגבי מצב
 יהודי אמיוסיה ושיחותיכם עם מנגיסטוי.
 שגריר - אין לי חספיק פרטים כרגע.

וולפה - מקווה ש- *you'll keep us advised* בנושאים הללו.
 שגריר - *when I'll be advised by my Government I'll advise you.*

השיחה הייתה מתוחה קמעה. וולפה, שעלה לעתים לטונים גבוהים (אין זה בבחינת חידוש, נוחג
 לעשות כן לעיתים קרובות), התגזבן רוב הזמן.

הערה: פניתי לראש צוות העוזרים של ועדת המשנה לאפריקה וביקשתי לקבל העתק הדו"ח לאחר
 שחיה כבר בידי העתובנת. בתחילה השיב העוזר כי אין כל בעיות וכי בכוננתו לשלוח זאת
 מיידית. לאחר מספר שעות חזר ואמר כי קיימו החייעצות בנדון והוחלט לא למסור לנו הדו"ח.
 וולפה הזכיר בקשתנו לקבל הדו"ח בשיחתו עם חשגרי, ולא מן הנמנע כי הייתה זו החלטתו
 שלו לא להעביר לידינו העתק.

ישראל ורנאי דרנגר
 יהודית ורנאי דרנגר

חברת ארבע עשר

מברק נכנס מסוג

אאא, חוזם: 13929

אל: רהמש/526

מ-: ווש, נר: 2090, תא: 160790, זח: 1700, דח: מ, סג: סו,

בכב

סודי / מידי

אל: מנהל מצפ'א, מנהל מזא'ר, מנהל ממ'ד

מאת: עודד ערן

לבנון.

בשיחות בין טרסוב לרוס ביקשה ארה'ב את התערבותה הפעילה של ברה'מ אצל הסורים להפסקת הסיוע הצבאי לעון על סמך התקדים שבו פנו הסובייטים אליהם בנקשה להפסיק הסיוע הישראלי לעון.

ערן.

=א

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, גוברין, מזאר, 1,
סולטן, מזתים, @ (לוברני)

סססס

אאא, חוזם: 13930

אל: רהמש/528

מ-: ווש, נר: 2091, תא: 160790, זח: 1700, דח: מ, סג: סו ,

בבב

סודי / מיידי

אל: מנהל פר'נ, מנהל מצפ'א

מאת: עודד ערן

שת'פ בנושא חלל.

באחת מפגישותיהם העלו אנשי איפא'ק במחמ'ד את התשובה השלילית שנתנה מחמ'ד לבקשת NASA לאשר שת'פ עם התע'א. דן קרצר השיב: 'מוטב שלא תנקשו על הדלת הזו פן תפתח דלת אחרת'. תחושת שומעיו הברורה היתה שהוא מתכוון לשת'פ כביכול בין ישראל לדרא'פ.

ערן.

אי =

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רס), אמן, ממד, כנצור, מצפא, פרנ, סייבל

סססס

אאא, חוזם: 13797

אל: רהמש/534

מ-: ווש, נר: 2086, תא: 160790, זח: 1430, חר: ר, סג: סב,

ככב

סודי ביותר / רגיל

ח.ר.ב. ח.ר.ב. ח.ר.ב.

אל: ראה'מ - א י ש י לנמען בלבד
שה'ח - א י ש י לנמען בלבד

מאת: עודד ערן

פגישת מקסוול - בייקר.

רוס, שסיפר לי ביוזמתו על פגישה זו, אמר שהמזכיר ביקש להעביר באמצעות מקסוול מסר משולש:

א. אין כל נגיעה בין תהליך השלום לדאגת ארה'ב לבטחון ישראל. ארה'ב עושה הפרדה מוחלטת בין השניים ולא תפגע כהוא זה בבטחון ישראל.

ב. ארה'ב מבינה את האילוצים הפוליטיים הפנימיים בישראל ומוכנה להביאם בחשבון בהנחה שאפשר לקדם את התהליך בדרכים שונות. רוס הוסיף, שהמזכיר אפילו חשב לכלול משפט ברוח זו באיגרתו לשה'ח ורוס המליץ שלא לעשות זאת מפחד הדלפה.

ג. המימשל אינו מתעקש על תשובה ספציפית לשאלה ספציפית ומטרתו היא קידום התהליך.
אם אפשר להגיע לרשימה מוסכמת של שמות תוך עקיפת השאלה הידועה - המימשל ישמח לעשות זאת.

ערן.

תפוצה: @ (רהמ), שהח

סססס

ARLEN SPECTER
MEMORANDUMCOMMITTEE
JUDICIARY,
APPROPRIATIONS,
VETERANS' AFFAIRS
INTELLIGENCE

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510

July 12, 1990

The Honorable James A. Baker III
Secretary of State
Department of State
Washington, D.C. 205201236 $\frac{2}{2}$

Dear Jim:

For some time now, I have urged a more active U.S. policy to try to bring Syria and Iraq to the bargaining table with Israel. It has been my thought that if security could be established in the region that the Palestinian issue would fall into place.

Based on a series of conversations with President Asad, it is my view that he has been moving closer to a willingness to negotiate with Israel. When I saw him last January, he confirmed to me what he had recently expressed to Ambassador Djerejian that Syria was prepared to go to an international conference convened only by the United States and the Soviet Union whereas in the past President Asad had been willing to attend an international conference only if convened by all five superpowers which would have placed the odds four to one against Israel.

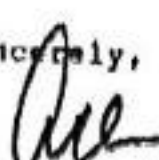
When I saw Prime Minister Shamir a few days later and told him of President Asad's change of position, Mr. Shamir said he had not heard about it and expressed interest but was non-committal.

At one stage a few years ago, Prime Minister Shamir expressed some willingness to attend an international conference. While the current Israeli position, as I understand it, is one of disinclination on the international conference format, I believe that the Israelis might attend such a conference under the right circumstances where the two superpowers simply convene the meetings with no preconditions and applied no pressure.

Over the past several months, I have had several conversations with Bob Kimmitt and Dennis Ross, so I am sending them copies of this letter.

My best.

Sincerely,

Arlen Specter

AS/kx

P.S. Just a brief note as to Iraq. I think it is imperative that the United States not extend Iraq any further commodity credits, Export-Import Bank assistance or any other aid. Such assistance may warrant Congressional action on the pending bills for sanctions against Iraq. This is obviously a complex matter which I would like to discuss with you when you have time, but I just wanted to mention it briefly in this letter.

אאא, חו זס: 12921
אל: רהמש/488
מ-: המשרד, תא: 160790, זח: 1104, דח: מ, סג: סב,
בבב
79436
סודי ביותר/מידי
103.01

ח.ר.ב

אל: וושינגטון - השגריר

הנדון: קידום תהליך השלום
שלך 2069 מ - 12/7

1. זמן קצר אחרי שגור אגרת רוה'מ לנשיא הנחיל השגריר כראון התחושה שלהערכת הממשל - אחרי שהפכו באגרת והפכו בה, אין בה משום מענה ותרומה ישירים לחידוש התהליך המדיני. כראון גם ראה להבהיר שדברי שה'ח בפגישותיו עמו שהעמידו הממשל על רוח אגרת רוה'מ ועל רצינות כוונתנו באשר להנעת התהליך המדיני הם אשר הולידו את אגרת המזכיר אליו ב - 5 דנא וההצעה לקיום מפגש בפאריס בינו לבין שה'ח.
2. דומה שעולה מהנ'ל שהמזכיר הצליח להניא הנשיא מלהגדיר עמדתו כלפי אגרת רוה'מ וליצור אתנח שיאפשר סיבוב של הידברות נוספת לצורך הבהרות בטרם ינקוט הממשל עמדה לגבי סיכויי הנעת התהליך המדיני.
3. האם ההערה בכתבת תום פרידמן בניו-יורק טיימס מלפני מספר ימים שהממשל שוקל הצגת רשימת פלשתינאים לישראל תוך עקיפת קטגוריות ירושלים והמגורשים יש לה להערכתך על מי לסמוך.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, ר/מרכז, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 14030

אל: רהמש/539

מ-: ווש, נר: 2082, תא: 140790, זח: 1100, דח: מ, סג: סו ,

בכב

סודי / מיידי

ח.ר.ב.ח.ר.ב.ח.ר.ב

אל: מנהל מצפ'א, מנהל מזא'ר ו' - לנמענים בלבד

דע: ראש ממ'ד - לנמען בלבד

מאת: השגרירות, וושינגטון

ארה'ב - ברה'מ: שיחת רוס - טרסוב (11.7).

1. הנושאים שנדונו בשיחה (שארכה כשעתיים וחצי) היו: תהליך השלום, הצעות לפרוק חימוש במזה'ת, השעיית דיאלוג ארה'ב - אש'פ, הגירה יהודית מברה'מ, ציונות - גזענות, לבנון ועיראק - איראן.

2. להלן סכום (מפורט) של מהלך השיחות:

א כללי.

1. טרסוב בדברי הפתיחה ציין שהאווירה במזה'ת מסוכנת. מודאגים מההתפתחויות. ברה'מ מעוניינת לסייע להרגעת המצב. מעוניינים בקידום התהליך המדיני שנפסק. התסכול בקרב מדינות ערב והפלסטינים גבר. מבחינים במגמה של רדיקליזציה בקרב הפלסטינים המתונים. במצב זה לא ניתן לנטוש המאמץ למציאת פתרונות מדיניים. קיים חשש שהמצב יצא מכלל שליטה ושידס של הרדיקלים תגבר.

2. לדברי טרסוב ההבדל בין פסגת (מדינות ערב) בקזבלנקה לזו שהתקיימה בבגדאד הייתה באוירה. ציין שהחלטות שהתקבלו בבגדאד לא היו שונות מהותית מאלו שהתקבלו בקזבלנקה. חזר על כך שהמצב אינו יציב. ציין דאגת הערבים מסירוב ממ' ישראל לקדם דיאלוג.

3. הרושם שקיבלו מהדווחים על מכתב רוה'מ שמיר לנשיא הוא שנתשובה לא היו חידושים. הטלת הוטו האמריקאי במועני'ט, השעיית הדיאלוג (ארה'ב - אש'פ), יישוב עולים בשטחים מחזקים את הגורמים הרדיקלים. לדברי טראסוב חלון ההזדמנות שהיה פתוח זמן מה עלול להסגר.

4. בהמשך, התייחס למירוץ החמוש באיזור. הזכיר חילופי הדברים בין עיראק לישראל בנושא נשק כימי. הוסיף כי פיתוח טכנולוגיות טילים מצטרפת למגמות המדאיגות באיזור.

ב. פירוק חימוש במזה'ת:

1. לנוכח המגמות לעיל, הדגיש טראסוב הצורך בשת'פ

בינמעצמתי. טראסוב העלה מספר הצעות (להלן) שחלקן נלקח מנאמו של שוורדנזזה, בקהיר בפברואר 88 ומהרצאת רוגוב בירושלים.

- הקמת מרכז איזורי להפחתת האיום הצבאי במזה'ת - המרכז יסייע לייצוב המצב והפחתת החשדנות ההדדית. המרכז מאויש ע"י אנשי או"מ ונציגי מדינות האיזור. החברות במרכז תהיה וולנטארית. טראסוב העריך כי קשה יהיה למכור את הרעיון הכולל. אי לכך יש לנסות וליישם הרעיון בשלבים. בעתיד ניתן יהיה להרחיב פעילות המרכז בכוון של יצירת אמצעים מעודדי אמון (CBM) ואימות (של ההסכמים בתחום פיקוח על החימוש ש.ש).

- הקמת איזור מפורז מנשק גרעיני - טראסוב ציין כי כל מדינות המזה'ת יצטרכו להצטרף לאמנת NPT כאשר כל המתקנים יעמדו תחת פיקוח סבא'א.

- הקמת איזור מפורז מנשק כימי - ציין שמדינות המזה'ת יצטרכו להצהיר על כך שמוותרות על נשק כימי. כמו כן מצפים להשגת הבנה של מדינות המזה'ת לגבי הצטרפותן (בבוא העת) לאמנה גלובאלית שתאסור ייצור, אחסון ושימוש בנשק כימי. טראסוב הבהיר שהכוונה ללילינקאז' בין הקמת איזור מפורז מנשק כימי לאיזור מפורז מנשק גרעיני. כוונתם ליצור סינכרוניזציה.

- טילים בליסטיים - פרסום הצהרה שבה יבהירו מדינות האיזור כוונתן להקפיא פיתוח, ייצור והצבה של טילים צבאיים.

- הפחתת הפוטנציאל הצבאי - טראסוב ציין כי הצעה זו הינה המשך הגיוני לדוקטרינה בדברי REASONABLE SUFFICIENCY. מציעים פרסום הצהרה שבה יודיעו מדינות האיזור על כוונתן לפעול ליישום הרעיון.

- יצירת אמצעים מעודדי אמון (CBM) - הכוונה (כך טראסוב) למשקיפים והודעות מוקדמות בדבר עריכת תמרונים. המרכז שיוקם יוכל לסייע בהעברת המסרים.

- הקמת איזורים לאורך הגבול עם נוכחות צבאית מוגבלת - טראסוב הביא כדוגמא את ההסכם בין ישראל למצרים.

- ההצהרה בדבר אי תקיפת מתקנים גרעיניים וכימיים.

2. טרסוב עמד על הצורך בהשגת הבנה בקרב ספקיות הנשק לפיה, יתחייבו להקטין אספקת נשק. על ארה"ב וברה"מ להתחיל בתהליך ולנסות להרחיבו (למדינות נוספות). הציע ששני שרי החוץ בפגישתם הקרובה בפריס ידונו בהצעות שהעלה לעיל. בעקבות הדיון מציעים ששתי המעצמות יפרסמו הודעה בספט'.

3. רוס ציין בתגובה ש הרעיונות בדבר הקמת המרכז האיזורי ויצירת מיכניזם לפיקוח יסיטו תשומת הלב מהתהליך. בתגובה להצעת טראסוב לשגר את איימה לאיזור לבחון את הרעיונות שהעלה ציין כי אופי השליחות אותה ביצע איימה לאחרונה אינה דומה לאופי השליחות אותה מציע טראסוב. להערכת רוס 'זה לא יעבוד'.

4. קרצר הוסיף כי איימה הגיע לאיזור עם רעיונות פרקטיים וכי בביקורו הושגה התקדמות.

5. רוס העיר כי הרעיונות (שהעלה טראסוב ש.ש.) הינם .PREMATURE

(הוסיף כי הגישה המולטילטרלית לבטחון איזורי הינה מעניינת במידה והזמן ליישמה - מתאים. מקווה שבנוא העת המזה'ת ילמד מאירופה נושא ה - CBM. יש לנסות ולמצוא דרכים פרקטיות כדי לקדם הרעיונות לעיל. להצהרות אין משמעות רבה ואין בהן כדי לסייע.

6. בהתייחסו לרעיון הקמת מרכז איזורי ציין רוס כי ניתן לשקול עריכת ועידה איזורית שתדון: ביוזמת מצרים בהקמת 'קו חמ' הגבלת טילים והודעות על תמרונים.
' כל זה תלוי בשינוי אוריה ואין זה יכול TO FEED BACK את תהליך השלום.
רוס העיר כי ביטא עמדתו בלבד וכי טרם שוחח על כך. תאורתית ניתן לחשוב על כך ששתי המעצמות יארחו ועידה = איזורית בנושא .CBM

7. טראסוב שאל לגבי הרעיון של איטליה לעריכת ועידת בטחון ים - תיכונית. רוס השיב כי המזכיר אינו בטוח בסיכויי הצלחת ועידה (דוגמת זו המוצעת ע'י איטליה). רוס סבור שועידת בטחון יכולה לסייע לתהליך בשלבים.
לדבריו סוריה וישראל למדו ' HOW TO SIGNAL ' אחת לשניה ישראל ועיראק עדיין לא הגיעו למצב לעיל. ועידה בינ'ל בנושא CBM יכולה לסייע בהקמת מיכניזם שימנע של פריצת מלחמה בגלל שיקול מוטעה.

8. טראסוב בתגובה ציין שזקוקים להצהרות כלליות כצעד ראשון. הציע כישני שרי החוץ ישוחחו על כך בפריס או באירקוצק או בפגישתם בספט'.

9. טראסוב שאל האם הפלסטינים ישתפו בוועידה איזורית. רוס השיב שלפלסטינים אין נשק השמדה. טראסוב ציין שיש לנהוג בזהירות וכי הפלסטינים צריכים להשתתף. רוס בתגובה 'אם יעמדו על כך לא תהיה ועידה'. הוסיף כי יש להתמקד (בוועידה ש.ש.) בנושאים בטחוניים - צבאיים. הצעת מצרים מאפשרת לעקוף נושא הנוכחות הפלסטינית. רוס ציטט דברי שווארדנדה לבייקר על כך שקל יותר לכנס ועידת בטחון מועידת שלום.
(שטופר ציין שלא הושגה הסכמה בנושא.)

ג. תהליך השלום.

1. טראסוב עמד על הצורך ביצירת 'רשת בטחונ' במידה והדיאלוג לא יתחיל. גם אם יתחיל עדיין יש צורך בגישה מולטילטרלית. הרעיונות שהציע הם: עריכת התייעצויות של חמש הקבועות ומינוי נציג מטעם המזכ'ל. ציין בהקשר זה ' ארה'ב תומכת בשליחות איימה ואולי ישראל תסכים למינוי נציג. '

2. בהמשך הציג טראסוב שורת שאלות כדלקמן:-

- מהי הערכת ארה'ב לגבי התהליך בכלל וסיכויי דיאלוג ישראלי - פלסטיני במיוחד.

- מהן ציפיות ארה'ב מפגישה צפויה עם שה'ח לוי.

- איזה תנאים מציבה ארה'ב לדיאלוג הישראלי - פלסטיני.

- מהו הסיכוי לחידוש הדיאלוג בין ארה'ב לאש'פ.

- במידה והדיאלוג הישראלי - פלסטיני לא יתקדם, האם מוכנים לערב מועבי'ט.

- האם מוכנים לדון בשיגור שליח (מטעם המזכ"ל) למזה"ת כהמשך לשליחות איימה.

- האם ארה"ב מתכוונת לקבל התחייבות מישראל לגבי אי הקמת התנחלויות חדשות ויישוב עולים בשטחים.

- האם ארה"ב תסכים ליצירת מיכניזם בינ"ל שיפקח על כך שעולים לא ייושבו בשטחים ועוד בהקשר זה, מהי עמדת ארה"ב, לגבי שיגור שליח או לפיקוח ע"י או'נטסו או לחילופין שהמרכז האיזורי להפחתת האיום יוכל לפקח.

- האם ארה"ב מוכנה לשקול פרסום הצהרה משותפת של שה"ח בספט' בנושא התנחלויות ויישוב עולים בשטחים.

- לאלו ערבויות זקוקה ישראל.

3. רוס בתגובה ציין כי מכתבו של הנשיא לרוה"מ מהווה המשך לתהליך שהופסק. לדבריו בפברואר היינו קרובים לדיאלוג. הבעיה היחידה שטרם נפתרה נוגעת להרכב המלשחת הפלסטינית. מם ישראל נפלה לפני שהתקבלה תשובה. תאר את מכתב רוה"מ כחיובי. הניסוח שאינו חד משמעי מחייב קבלת הבהרות. ציין, כי צפויה פגישה בין בייקר לשה"ח לוי. מקווים שניתן יהיה לאתר מועד מתאים בין 10.8

- 1. רוס הבהיר כי לארה"ב אין כוונה: "

TO

ENGAGE IN THE ILLUSION OF A PEACE PROCESS

"

תשובת ישראל ציין רוס לא סגרה את הדלת. חושבים שיוכלו לעבוד עם שה"ח לוי. ארה"ב אינה מתכוונת לסגת מנוסחאות עליהן הסכימה. אין לארה"ב כוונה לאבד אמינותה אצל הפלסטינים. עפ"י תוצאות שיחתם עם שה"ח לוי יעריכו האפשרות להתקדם.

4. רוס הבהיר שכעת - אינם מוכנים לדון באלטרנטיבות (שטראסוב העלה) עד שיהיו בטוחים שמאמצייהם הנוכחיים לא ישאו פרי, אם יכשלו במאמצייהם יתחילו לחשוב על אלטרנטיבות.

3. דיאלוג ארה"ב - אש"פ:

1. רוס הזכיר שבייקר ושווארדנצה דנו בנושא בקופנהגן. במידה ואש"פ ימלא דרישות ארה"ב ניתן יהיה לחדש הדיאלוג. העובדה שנסיון הפיגוע במאי נעשה ע"י אבו - עבאס שהינו חבר הועד הפועל מעמידה את ארה"ב במצב קשה. הוסיף כי מדובר לא רק בנסיון הפיגוע של חש"פ אלא גם בשורת נסיונות פיגוע נוספים שבהם היה ארגון הפת"ח מעורב. בכך יש כדי להפר ההתחייבויות שנתנו בנושא טירור. ארה"ב ביקשה מאש"פ לאחוז בשורת צעדים. בקשת ארה"ב לקבלת התחייבויות, שבעתיד לא יזמו פעולות טירור לא נענתה. במצב שנוצר לא יכולה היתה ארה"ב להמשיך הדיאלוג. רוס ציין כי הנשיא בדבריו, הבהיר שהחלטתו (להשעות הדיאלוג) נעשתה "RELUCTANTLY".

על אש"פ לנקוט בצעדים משמעותיים כלפי אלה שיצעו נסיון הפיגוע במאי. מנקשים לקבל "

PRIVATE ASSURANCES

לגבי מקרים אחרים 'אמינות הנשיא עומדת למבחן', הדגיש רוס.

2. קרצר הקשה מדוע ערפאת אינו יכול למלא דרישות ארה"ב.

3. טראסוב בתגובה ציין כי לא ניתן לראות את תגובת אש"פ במנותק. הזכיר רצח פלסטינים ברשל'צ (טראסוב העיר שנינתיים

התברר שהחשוב ברצח אינו מעורער בנפשו). והיעדר תהליך שלום, הוסיף כי ערפאת לא ידע על הכוונה לבצע הפיגוע במאי. ערפאת לא יוכל להראות כמי שנכנע ללחץ ארה"ב בנושא חידוש הדיאלוג. אש"פ יוכל לנקוט צעדים נוספים, אך לא כתוצאה מלחץ אמריקאי.

4. רוס השיב שלארה"ב היה קל יותר להעניק לאש"פ ארכה, וכי כל מה שעראפת היה צריך לעשות זה להצהיר שהנושא נחקר ולכשתיטיים החקירה יקבעו מה יש לעשות. הדבר היה משביע רצון ארה"ב ומעניק לערפאת זמן.

5. טראסוב השיב שערפאת עשה כל מה שיכול היה. 'השורות נעשות רדיקליות ולא ניתן להציב בפני אש"פ דרישות מכסימליות.

YOU NEED TO TAMPER YOUR STANDARDS WITH REALITY

טראסוב הקשה: 'מה חשוב יותר לגנות את אבו - עבאס או לקיים דיאלוג עם אש"פ?'

6. רוס בתגובה טען כי מוכן לקבל שאבו - עבאס פעל ללא ידיעת ערפאת. אך יתר נסיונות הפיגוע לא יכולים היו להתבצע ללא ידיעת ערפאת. ערפאת לא גינה המעשים. על אש"פ לשנות את דימויו בעיני ישראל. לא גינו הריגת ישראלים (כוונה להתנקשות באוטובוס בקהיר) הדבר מחזק בישראל עמדות שליליות לגבי אש"פ. ערפאת, ציין רוס מסוגל למסור הצהרות שלא יפגעו בענין האש"פ. ציין לסכום כי לארה"ב לא היתה כל ברירה אלא להשעות הדיאלוג. 'ערפאת אינו יכול להיות מהפכן ומנהיג בעת ובעונה אחת. הוא חייב להחליט'.

ה. הגירה יהודית:

1. רוס הבהיר שלמרות סיום החקיקה של הקונגרס אינם מתכוונים לפעול בנושא ערבויות לדיור עד לקבלת בטחונות מישראל על כך שעולים מברה"מ לא ייושבו מעבר לקו הירוק. תאר הצהרות השר שרון לגבי אי יישוב עולים בשטחים כמעודדת יחד עם זאת אין שינוי בעמדות ישראל לגבי ההתנחלויות החדשות. ארה"ב תבקש לקבל (ממ"מ ישראל) בטחונות רשמיים לא רק לגבי יישוב עולים בשטחים אלא גם לגבי: "

THOSE DISPLACED BY HIGHER RENTS AND HOUSING SHORTAGE

''

הכוונה שהיא שגם אנשים אלו לא יתיישבו בשטחים.

2. טראסוב ציין שרשמו לפנייהם הצהרות השר שרון לגבי אי יישוב עולים בשטחים כמו גם הצהרתינו על כך שישראל לא תפסיק הקמת התנחלויות חדשות.

3. רוס ציין שהנשיא עדיין לא קיבל החלטה לגבי אופי הבטחונות שיספקו את ארה"ב. הזכיר דברי בייקר לשווארדנצה בברלין (21.6) על תמיכת ארה"ב בהגירה יהודית לישראל ללא הצבת תנאים.

4. רוס העיר שמדינות ערב (להוציא מצרימ) אינן מסייעות בכך שאינן עושות הבחנה בין עולים שמתיישבים בשטחים ובין אלה שמתיישבים בתחומי הקו הירוק. הדבר מעלה זכרונות משנות ה - 30. חשוב שנריה"מ בהצהרותיה תעשה ההבחנה לעיל. היעדר הבחנה אינו מסייע לשלום.

5. בתשובה לשאלת רוס האם קיימו מגעים עם ישראל בנושא השיב טראסוב שהמגעים שהתקיימו לא היו פרודוקטיביים. למרות זאת ימשיכו לשוחח עמנו. הוסיף כי במידה ועולים לא יתיישבו בשטחים ישראלים אחרים יתיישבו. רוס הגיב כי ארה"ב וברה"מ צריכות לפעול במקביל בנושא העליה ולדאוג לכך שלא יבנו התנחלויות חדשות. 'זו הדרך לטפל בנושא'.

6. טראסוב הזכיר מכתבו של רוה"מ לגורבאצ'וב. תאר המכתב כ'נחמד', חידש מבחינת תוכן. כמו כן לא הוציא מכלל אפשרות הקמת התנחלויות חדשות. המכתב מבהיר שהמתיישבים בשטחים לא יהיו עולים.

הערת קשר: המכתב לא חוזר לא חידש מבחינת תוכן.

1. ציונות - גזענות:

1. לשאלת קרצר לגבי עמדת בריה"מ בנושא ציונות גזענות השיב טראסוב כי הזמן אינו מתאים. הזכיר האוירה במזה"ת. נסיון להעלות הנושא בעצרת הקרובה יהיה 'פצצה נוספת לערבימ'. ציין כי ההחלטה (3379)

'... IS SLOWLY PHASING OUT OF CIRCULATION ...'

בעקבות שיפור האוירה אפשר יהיה לשקול מהלך ביטול ההחלטה. בהקשר לביטול הצביע על בעיה חוקית, טען שהאום מעולם לא ביטל החלטה שקיבל. ניתן לשקול אימוץ החלטה שתבוא במקום ההחלטה 3379.

2. לבנון:

1. קלי (עוזר המזכיר לנושא מז"ת ודר' אסיה) חזר על תמיכת ארה"ב בהסכם טאייף. לדבריו במקביל לתמיכת סוריה בהסכם מסייעות ידידותיה בלבנון לעוון. סיפר כי העלו הנושא עם סוריה שהגיבה כי אינם שולטים על בנות בריתה בלבנון.

2. טראסוב אמר כי בשיתותיהם עם סוריה הבהירו האחרונים תמיכתם בהסכם טאייף. עוד נאמר להם, כי במידה ועוון יכבד ההסכם יכירו בו כאחד ממנהיגי לבנון.

3. קלי השיב כי אין בכוונת ארה"ב להתערב בהחלטה מי ינהיג את לבנון.

4. נתונה להערת טראסוב לגבי הגורמים שישתתפו במימון קרן בינ"ל ללבנון השיב קלי שהקרן הוקמה בעקבות החלטות פסגת בגדאד. סעודיה משתתפת במימון הקרן. לארה"ב אין כוונה להצטרף לקרן.

5. טראסוב סיפר שקרא על התיישבות 60 משפחות עולים בגולן. בעקבות פרסומים אלו קיימת דאגה בלבנון שישראל תיישב יהודים ברצועת הכטחון. קלי השיב שאינם יודעים דבר על כך.

6. קרצר הזכיר נושא מי הליטאני. ציין כי הלבנונים העלו בפניהם דאגתם מכוונות ישראל.

ח. עיראק - איראן:

1. טראסוב הביע שניעות רצונם מפגישת שרי החוץ של שתי המדינות.

2. קלי הביע דאגתם מדווחים לפיהם מסייעת בריה"מ לעיראק בתוכנית טילים.

3. טראסוב טען שאינו יודע על כך וכי לדעתו אין ממש בשמועות. הוסיף כי כל אימת שמעלים נושא הטילים עם עיראק מפנים האחרונים תשומת לבם לשתה"פ של ארה"ב עם ישראל בפיתוח החץ. קלי השיב שהמדובר בתוכנית הגנתית. 100 מיליון הוצאו על הפרוייקט. הוסיף כי התוכנית (' ' היא FAR FROM DONE

שטיין.

אי =

תפוצה: שהח, סשהח, שמנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, גוברין, מזאר, ר/מרכז

סססס

אאא, חוזם: 11316

אל: רהמש/416

מ-: ווש, נר: 2070, תא: 120790, זח: 2230, דח: ב, סג: סב,

כנב

סודי ביותר / בהול לבוקר

ח.ר.ב.ח.ר.ב.ח.ר.ב

אל: רוה'מ, שה'ח - אישי - ל עיניהם כל ב ד

מאת: השגריר, וושינגטון

פגישת רוברט מקסוול עם מזכיר המדינה.

הפגישה התקיימה היום אחה'צ בלשכת המזכיר ונכחו בה גם הווארד בייקר, לשעבר ראש הסיעה הרפובליקאית בסנט וראש מטה הבית הלבן, וכן דניס רוס.

1. מקסוול תאר הפגישה כידידותית ביותר, בהירה ומצויינת. הוא הוסיף שהמזכיר פתח את הישיבה באומרו שלפני שהם נכנסים לדון בנושאים השונים הוא רוצה להבהיר שמבחינתה של ארה'ב ומבחינתו של הנשיא ומזכיר המדינה מחוייבותה המלאה של ארה'ב לבטחונה של ישראל לא מוטלת בספק ואף פעם לא תהיה מותנת בתנודות או תמורות כמו'מ המדיני.

2. אגרתו של רוה'מ לנשיא התקבלה בתשומת לב ובשביעות רצון וניתן לה עיון אוהד מתוך רצון לבדוק כיצד ניתן לקדם את התהליך המדיני.

3. הממשל יתן לישראל פרק הזמן הדרוש כדי לגבש מהלכיה ועמדתה ומזכיר המדינה מצפה בענין רב לפגישתו עם שה'ח לוי אותו הוא תאר כאדם פרגמטי וכאדם שניתן לנהל מו'מ עימו ולהגיע להבנה בסופו של דבר.

4. מקסוול אמר לבייקר שודאי ידוע לו שבחודשים האחרונים היו חילוקי דעות בין רוה'מ לשה'ח. עתה דרוש זמן לגבש עמדה משותפת ומבחינה זו מן הראוי שהממשל יעניק פרק הזמן הדרוש לגיבוש עמדה משותפת. המזכיר השיב כי אכן ידועות לו הערכות אלה אך הוא סבור כי הדבר החשוב ביותר מבחינת יחסי ישראל-ארה'ב הוא להגיע להבנה כיצד לקדם את הדיאלוג עם הפלסטינאים ואם אכן תמצא הנוסחה המתאימה כי אזי הרווח (DIVIDEND) לישראל יהיה עצום. מקסוול שאל את המזכיר כיצד ניתן לשקם את האמון בין בוש לשמיר על רקע אי ההבנות שנוצרו בנושא ההתנחלויות. בייקר השיב שאין צורך לדאוג יתר על המידה לגבי היבט זה - המעשים בעתיד ידברו בעד עצמם. הדבר החשוב ביותר חוזר החשוב ביותר הוא קדום הדיאלוג

והתהליך המדיני בין ישראל לפלסטינאים. עתה בהעדר דיאלוג בין ארה'ב לאש'פ יתכן ולא נמצא פרטנר לתהליך מצד הפלסטינאים. אך החשוב הוא שישראל לא תראה שהיא זו שמנעה את התהליך. מקסוול העלה נושא הרכב המשלחת הפלסטינאית למו'מ וציין כי ידוע למזכיר שעל רקע שאלה זו נפלה הממשלה הקודמת. כיצד יכול רוה'מ לתת אימונו בממשל בנושאים שהם כה חיוניים וחשובים מבחינתו (קרי אי שתוף אש'פ וערביי מזרח ירושלים בתהליכ), גם אם רצונו למצוא נוסחה שתקבל על דעת ארה'ב. המזכיר השיב לו כי אם לרוה'מ יהיה דרוש 'כסוי פוליטי' (POLITICAL COVER)

הוא יתן כסוי זה במלואו.

5. מקסוול שאל המזכיר כיצד יכולה ישראל לסמוך עליו כאשר לא בקר מעולם בישראל, 'כיצד אתה יכול להצדיק זאת?' המזכיר השיב כי יבוא לארץ ולא יזור רק כאשר יהיה משוכנע שבקורו יתרום חיובית לקידום התהליך 'אין בכוונתי להפוך לעולה רגל בכירות האיזור כפי שעשו זאת מזכירי מדינה קודמי'.

6. מקסוול העלה ענין התבטאויות הפומביות של המזכיר שהיו חמורות ובלתי ידידותיות. הוא התייחס במיוחד לדברי המזכיר בעדותו לפני ועדת החוץ של בית הנבחרים בה נתן את מספר הטלפון של הבית הלבן ואמר כי דברים אלו היו נוראים (AWFUL).

המזכיר השיב כי דבריו אלה נאמרו לנוכח ההצהרות שהושמעו יום קודם לכן ע"י רוה"מ ושרים אחרים בממשלה, מהם הסיק כי שמיר 'מזיז' את קו המטרה, כלומר משנה את העקרונות שעמדו ביסוד היוזמה המדינית של ממשלת ישראל. לאחר מכן הובהרו אי ההבנות הוסיף בייקר אך באותה עת הוא פעל תחת הרושם האמור לעיל.

7. מקסוול שאל את המזכיר ובקש להבהיר לו פשר השינוי שחל בעמדת ממשל בוש לעומת ממשל רייגן בצינו שממשל רייגן הכיע בזמנו התנגדות להקמת מדינה פלסטינאית ואילו ממשל בוש מצהיר על אי תמיכה בהקמת מדינה פלסטינאית. המזכיר בקש את דניס רוס להשיב על שאלה זו ורוס ציין כי השינוי נעשה עוד בתקופתו של מזכיר המדינה שולץ - כלומר עוד בממשל רייגן. לאחר דבריו של דניס רוס הוסיף המזכיר שהוא יהיה מוכן להבהיר בפגישתו האישית עם שה"ח לוי לגבי איתנות עמידתה של ארה"ב כנגד הקמת מדינה פלסטינאית.

8. בנושאי ערבויות לדיור שהועלה ע"י מקסוול השיב המזכיר כי הוא עומד לקבל החלטה בזמן הקרוב ביותר. מקסוול התרשם שדרישותיה של ארה"ב מישראל לא תהיינה מופרזות והן לא תהווה בעיה.

לסכום, הערכתו של מקסוול שאם רוה"מ ושה"ח יגבשו עמדה לגבי הרכב המשלחת הפלסטינאית כי אזי מן הראוי שדברים אלה ימסרו בשיחתם הקרובה של שה"ח עם בייקר. מקסוול מייחס חשיבות רבה לדבריו של המזכיר שמחויבותה של ארה"ב לבטחונה של ישראל איננה מוטלת בספק והוא רואה בהצהרה זו אלמנט חיוני המספק לרוה"מ ולממשלה החדשה המרתב הפוליטי הדרוש כדי להגיע להחלטה שתעלה בקנה אחד עם האינטרסים החיוניים של ישראל. לדעתו של מקסוול אין רוה"מ צריך לראות עצמו מחוייב ל'נוסחה מסויימת' שגובשה במו"מ קודם. מן הראוי שיהיה לו המרווח הדרוש כדי למצוא יחד עם ארה"ב נוסחה שתבטיח המשך שתוף הפעולה.

לקראת השיחה נפגשתי עם מקסוול ותדרכתי אותו על מערכת היחסים וחילופי השדרים בין רוה"מ לנשיא ושה"ח למזכיר המדינה. נאמר לי כמו כן שמקסוול קיים שיחה טלפונית ממושכת לפני הפגישה עם ג'ורג' קליין וכן נפגש עם מנכ"ל מועדון הנשיאים מלקולם הונליין.

ארד.

אי =

תפוצה: שהח, e (רהמ)

סנסב

אאא, חוזם: 11314

אל: רהמש/415

מ-: ווש, נר: 2069, תא: 120790, זח: 2100, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מיידי

ח.ר.ב.ח.ר.ב.ח.ר.ב

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: לשכת שה'ח, לשכת רוה'מ

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: קידום תהליך השלום.

להלן משיחותי אתמול והבוקר עם לארי איגלברגר וריצ'ארד האס.

1. דבריו של האס הצטיינו בנימה הרבה יותר קשה וחרیפה מהערותיו של איגלברגר.

לדברי האס מכתבו של רוה'מ לנשיא התקבל במידה רבה של אכזבה ותסכול. השנתי כי המכתב מצביע על הדרך שבה רוה'מ צופה המשך לתהליך, יתכן ולהשקפתם אין זו בדיוק התשובה אליה ציפו אך הרי יש במכתב כדי לאפשר המשך הדיאלוג והמו'מ לקדום התהליך. הערתי כי לאחר קריאת ה - T.P שהובא ע'י השגריר בראון לרוה'מ ב - 5 דנא אני מופתע מהסגנון הבוטה הנטול חמימות וידידות כמתבקש בחילופי אגרות בין ראשי מדינות ידידותיות ובנות ברית. האס השיב כי אין כל רצון או נכונות מצד הנשיא להתחיל עתה מחדש חודשים ארוכים של מו'מ כדי להביא להרכבת משלחת פלסטינאית אשר תהיה 'אמינה' (CREDITABLE PALESTINIAN DELEGATION)

המסר של הנשיא נועד להבהיר שאין ישראל נהנית מאימון רב אצל הנשיא וכי יש ספק גדול לגבי נכונותה של הממשלה החדשה להכנס למו'מ תכליתי.

2. נימת דבריו של איגלברגר היתה הרבה יותר ידידותית ומצביעה על נכונות לתת אשראי לממשלה החדשה, ואפשרות לפעול ביחד כדי לקדם התהליך.

בשתי השיחות חזרתי והדגשתי הצורך לאפשר לשה'ח להכנס לעומקן של הבעיות הכרוכות במו'מ כה מסובך וכה חיוני לישראל. בדברי להאס ציינתי בהדגשה מיוחדת שנדמה לי שהבית הלבן אינו מותיר זמן להיווכח בכנות רצונו ונכונותו של שה'ח לקדם התהליך ולמצוא פתרונות פרגמטיים כדי להגיע להידברות משותפת בין ישראל לארה'ב על בסיס משותף להתנגדות להקמת מדינה פלסטינאית ואי שיתוף אש'פ במו'מ. בשיחתי עם איגלברגר הוספתי גם שגילוי רצון טוב מצידם ע'י סיום מהיר של נושא הערבויות לשכון (כפי שציינתי במברקי מאתמול) תצביע על רצון טוב מצידם אשר יתקבל בהערכה בירושלים. לסכום, אמרתי לשניהם שהנשיא והמימשל חייבים לתת שהות והזדמנות לשה'ח להטיל את רישומו ולהגיע לתאום עמדות עם רוה'מ בגיבוש מדיניותה של ממישראל החדשה.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, ר/מרכז, סולטן

סססס

מזכירות הממשלה

ירושלים, י"ט בתמוז התש"ן
12 ביולי 1990

ש מ ר

אל: ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: ביקור הגנרל קולין פאואל, ראש המטות המשולבים בארה"ב

בהמשך לשיחתנו:

א. הגנרל פאואל כיהן כזכור בימי ממשל ריגן בתפקידים שהביאוהו במגע עמו, לרבות עוזרו הצבאי של מזכיר ההגנה (וינברגר), סגן היועץ לבטחון לאומי (קרלוצ'י) ואחר כך יועץ לבטחון לאומי בסוף כהונת הנשיא ריגן. בתפקידיו נחשב ידידותי כלפינו. אפשר לפתוח ב"מלה טובה" אישית, וכן בתודה למזכיר ההגנה צ'יני. פאואל מגיע מסיור במדינות ערביות ואפשר לשמוע על רשמיו משם.

ב. בשיחה עמו דומה שיש מקום מבחינתנו להתייחס במיוחד לאלה:

1. מכלול היחסים ישראל-ארה"ב במישור הערכי ובמישור האסטרטגי (בימי כהונתו בבית הלבן נחתם מזכר ההסכמה בינך לנשיא ריגן ב-21.4.88 שמיסד את היחסים). ההדגשה כי אנו בעלת-הברית האמינה העיקרית (וכנראה היחידה) של ארה"ב באיזור, על כל המשתמע לשעת צורך; התשתית בשיתוף הפעולה שנבנתה במשך השנים על בסיס הדדי, התרגילים והתכנונים המשותפים, ביקורי החוף, הצבת ציוד (המסמך בנושא "דמי שירות" נחתם השבוע בראשי תיבות) וכדומה, הם נכס הדדי. ידידותנו לארה"ב יציבה, אין בישראל גורמים המסתייגים ממנה (כבכל מדינה ערבית).

2. הסיכונים באיזור. אני מניח שהדבר יוצג בהרחבה על-ידי מערכת הבטחון, אך חשוב אולי שישמע מפיד דברים על עיראק והתחמשותה, ועל התחמשות מדינות אחרות, קיצוניות והקרויות מתונות כאחת; על סיכוני הפונדמנטליזם ועוד. אגב, לתשומת לב ראיון צדאם חוסין ל"פיגארו" (תמצית מצ"ב; הוא עובד שעות נוספות גם בתחום האנטישמיות הקלאסית). בדברים ראוי להדגיש, ראשית, שלנו אין כמובן כל כוונות תוקפנות נגד מדינות ערביות, ושנית, שאל הסכסוך הערבי-ישראלי יש להביט כאל מכלול, הכולל את נושא מדינות ערב בצד העניין הפלסטינאי. לכן חשוב שהממשל האמריקני ישתכנע בחיוניות נושא זה במקביל לפלסטינאי.

3. אני מבין שמערכת הבטחון שתידה לשוחח עמו על חיוניות שימורה של רמת הסיוע, כנגד המגמות הקיימות (JSAP), הקבוצה המשותפת לארה"ב ולנו בנושא זה, מתכנסת בקרוב בווישינגטון). חשוב להדגיש זאת.

בברכה,
אליקים רובינשטיין

אאא, חוזם: 9711
אל: רהמש/373
מ-: פריס, נר: 143, תא: 110790, זח: 1930, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמס/מיד

אל: מעת, אירופה 1, הסברה, ערב 3

מאת: עתונות פריס

הנדון: ראיון נשיא עיראק ל-'לה פיגארו'

בהמשך לשלי נר 127 מאתמול

1. 'לה פיגארו' מפרסם היום על גבי עמוד שלם, ראיון עם נשיא עיראק, במסגרת מה שנראה כמסע יחסי ציבור במערב בכלל ובצרפת בפרט.

2. הראיון מקיף קשת רחבה של נושאים, אם כי העניינים הקונטרוברסליים בולטים פחות מבראיון לטלויזיה (במידה רבה הודות למראיין CLAUDE LORIEUX שנמנע מלשאל שאלות קשות). כללית מנסה צדאם חוסיין להציג פן מתון, שקול דמוקרטי ופתוח, תוך נסיון להכחיש בתוקף טענות כאילו הוא 'אויב המערב' או 'האיש המסוכן במזרח'.

3. הראיון מכיל כמה הערות אנטישמיות לכל דבר. כך למשל טוען חוסיין שהעולם רואה את עיראק דרך המשקפיים השחורות של השפעת הציונים על אמצעי התקשורת, חוגי העסקים בחירת הנשיאים ומינוי הממשלות במערב, עד שלא תסירו משקפיים אלה, לא תהיו חופשיים לעולם.

4. על השאלה אם נכונות הידיעות שאבו נידל מצא מקלט בעיראק או עתיד לשוב אליה, ענה הנשיא שעקרונית לכל ערבי הזכות למצוא מקלט בנגדאד 'ולא משנה מה מדינה זו או אחרת חושבת עליו'. זאת בתנאי שלא יפעל בניגוד לעקרונות המדינה ומדיניותה.

5. הראיון בשלמותו בפקס.

תפוצה: שהח, סשהח, e (רהמ), שהבט, מנכל, ממנכל, הדס, איר, 1,
סולטן, רביב, מעת, הסברה, לעמ, ר/מרכז, ממד,
e (רס), אמן

סססס

JERUSALEM, 12 JULY 1990

#21 U.S. GENERAL COLIN POWELL -- GUEST OF THE IDF

/90.07.12 (THE IDF SPOKESMAN)

Chairman of the U.S. Joint Chiefs-of-Staff General (four stars) Colin L. Powell, arrives today for a two-day visit in Israel as a guest of the Chief-of-Staff and the IDF.

General Powell will visit the combat-corps headquarters and the air force, will view a combined exercise and a weapons exhibition and will also meet for working discussions with the Prime Minister, the Defense Minister and the Chief-of-Staff. During their discussions they will discuss, inter alia, the subjects of strategic cooperation between Israel and the U.S.

General Colin L. Powell has been the Chairman of the Joint Chiefs-of-Staff since October, 1989. He is 53 years old, and has served in command roles and the senior staff.

He holds a Masters degree in business administration from George Washington University, and is a graduate of the National Security College in the U.S. He has also served as a senior military aide to U.S. Secretary of Defense, Casper Weinberger, and as President Reagan's National Security Adviser.

General Powell is the father of three, and will be accompanied by his wife during the visit.

JS/al
#0

17:10 Hours

13.7.90

יט בתמוז תש"ן
12 ביולי 1990
סימוכין 2-741-6

נקודות לשיחה עם גנרל POWELL

1. להביע ספוק על השת"פ האסטרטגי והתקווה שיתרחב ויעמיק. יש כאלה (משני עברי האוקיינוס) הסבורים שחשיבותו ירדה בתוקף הנסיבות בזירה בין-מעצמתית ולכן רצוי שארה"ב תציג מידי פעם עמדה ברורה לטובת השת"פ האסטרטגי עם ישראל. (להזכיר שמזכיר ההגנה צ'ייני עשה זאת לאחרונה בוועידות אייפאק ו-ADL).
2. אנו מצטערים שהממשל שם דגש על המשור הישראלי-פלסטיני ולא מתייחס למשוואה הערבית-ישראלית. אנו מודאגים מהצטברות האיום והעוצמה של צבאות ערב. יש משום פגם בהגיון שאנו נסכים להחלשה במצבנו האסטרטגי דוקא בבטן הרכה של ישראל (כלומר, במה שמכונה השטחים הכבושים) כאשר הסכון מסביבנו מארצות ערב קיים במלוא עוצמתו ואי גובר והולך.
3. במציאות, ארה"ב לא רק שמתעלמת מהמשוואה הערבית-ישראלית, אלא ככל הנראה גם החליטה למכור השנה כמויות אמל"ח מתקדם בממדים חסרי-תקדים. גם באירופה ובאמל"ט מופעל לחץ כבד על הממשלות לאפשר מכירות נשק כדי להציל התעשיות הצבאיות ממשבר. יקשה על ישראל לעמוד מול הלחץ של הצטברות כמויות הנשק הלכו בידי שליטים טוטלטרים וחסרי אחריות כצדאם חוסיין, קדאפי, ואסד.
4. אנו מעוניינים מאד לקדם תהליך של שלום - ולו רק משום שאנו עסוקים מאד בקליטת מאות אלפי עולים. אומר לך בגלוי שהמכשול העיקרי לכך הוא אש"פ. לא נוכל להשלים עם שום תהליך לשלום שאש"פ מעורב בו. אין שום ספק שאש"פ ארגון טרוריסטי שעוסק בטרור תחת כסויים שונים.

GENERAL POWELL SEES NO PROSPECT FOR WAR IN MIDEAST
 (Transcript after meeting with Shamir, 7/13/90) (955)

Tel Aviv -- General Colin Powell, Chairman of the U.S. Joint Chiefs of Staff, July 13 said he sees no prospects of war breaking out in the Middle East "notwithstanding a great deal of rhetoric about the subject."

Powell made his assessment during a news conference after meeting with Israel's Prime Minister Yitzhak Shamir. Powell came to Israel at the conclusion of a trip which included Jordan, Egypt, Tunisia and Morocco.

Powell said the United States is concerned about the build-up of armies and the introduction of sophisticated weapons such as intermediate-range ballistic missiles in the region.

"But at the same time, I think that it is clear to anyone examining the situation that the correlation of forces is such, and the strength of Israel is such, and the strength of Israel's relations with others is such, that there would be little prospect of success going to war," Powell said.

Powell said he believes Jordan's King Hussein "is as interested in stability and peace as is the prime minister of Israel and, I hope, most of the leaders of the region." Asked about the Arab states' military preparedness, Powell said he did not sense any "suggestion of war footing or anything that would give underpinning to some of the statements you see around the region that war is about to break out."

The following is a transcript of General Powell's statement and answers to questions following his meeting with Prime Minister Shamir:

(BEGIN TRANSCRIPT)

POWELL: Good morning. It's a great pleasure for me to be back in Israel. As you may know, I'm conducting a one-week orientation tour of U.S. friends in the region and, of course, Israel is one of our greatest friends in the region and it's a pleasure to be back in this country. I've had very fruitful discussions with the Prime Minister, my colleague General Shamron, (Dan Shamron, Israeli Chief of Staff) and other officials in the Israeli Government and, for a soldier, one of the best parts of the visit has been to go out into the desert and see the Israeli Defense Forces at work. The Prime Minister and I had a good discussion on the situation in the region and the prospects for peace, the need for the United States and Israel to continue working closely together and we both took particular pleasure in the strength of the strategic cooperation -- relationship -- that we have been building on for the last seven years. We also discussed the question of Russian immigration into the Israel republic -- prospects for that -- and I will be reporting these matters back to the President when I get back to Washington. I'll be delighted to take a question or two.

Q: General, you just returned from the Arab states, General, you returned from Jordan. What can you tell us about the state of military preparedness and does it have any connection to the tension that we hear often about a possibility of the outbreak of another Middle East war?

A: I didn't do much touring of the Jordanian armed forces, but in my discussions with His Majesty, King Hussein and the other Jordanian officials, I didn't sense any suggestion of war footing or any, anything that would give underpinning to some of the statements you see around the region that war is about to break out. I think King Hussein is as interested in stability and peace as is the Prime Minister of Israel and I hope most of the leaders of the region. So there's a lot of rhetoric out there but I think most responsible officials in the region recognize that the last thing we need now is for the outbreak of war in the region, particularly in light of introduction in recent years of weapons of mass destruction on intermediate range ballistic missiles.

Q: Are you concerned by the military build up in the Arab countries, especially by the threats voiced by Iraq?

A: Well, I think we, we have to be. You always have to consider a capability. And there are a large number of very sophisticated weapons throughout the region, armies are building in size, rather than going down in size, which is what we're starting to see happening in other parts of the world, and so, every government, to include the government of Israel, must be concerned about the kind of a build-up. But, at the same time, I think that it is clear to anyone examining the situation that the correlation of forces are such, and the strength of Israel is such, and the strength of Israel's relations with others is such, that there would be little prospect of success going to war. So I think, I don't really see a serious prospect of war breaking out, notwithstanding a great deal of rhetoric about the subject which sometimes tends to get even more inflamed than the rhetoric would suggest in the first place. I won't say by whom.

Q: Could I ask one question?

A: One more, then I do have to catch a plane.

Q: Could you tell us what the possibilities are for finding the second phase of the Arrow?

A: That is being examined back in Washington, and I really don't have anything to add to what you probably already know.

Q: Thank you very much.

(END TRANSCRIPT)

NNNN

אאאא, חוזם: 9949
אל: רהמש/375
מ-: ווש, נר: 2060, תא: 110790, זח: 1900, דח: מ, סג: סו,
בבב
סודי/מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א, מנהל מצפ'א

דע: מנכ'ל האוצר

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: ערבויות לשכון.

משיחה בארוחת צהרים עם לארי איגלברגר העליתי הנושא בפניו
ובקשתי לנוכח הצרכים הדחופים בארץ לזרז את החלטת הממשל
ביחס לתנאיה של ארה"ב למתן הערבויות. איגלברגר השיב שהנושא
כמעט סוכם סופית בעבודת הדרגים המקצועיים במשרד החוץ
וב-A.I.D. אך מצפה עתה לשובו של המזכיר מיוסטון כדי לסכם
הנושא פורמלית. ציינתי כי ההצהרות שניתנו בארץ בשבועות
האחרונים והפרסומים מהעתונות הישראלית על פעולה מזוהת
לשכון העולים בתחומי הקו הירוק, צריכים להרגיע את חששותיהם.
דברים דומים השמעתי גם באוזניו של דניס רוס בשיחה טלפונית
שהתקיימה אמש וגם הוא הבטיח שעם שובו של המזכיר יובא הנושא
לדיון והכרעה בפניו.

ארד

אא

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, כהן,
כלכליתב', אוצר, סייבל

סססס

אאא, חוזם: 8690

אל: רהמש/329

מ-: ווש, נר: 2048, תא: 100790, חז: 1700, דח: מ, סג: סו,

בכב

סודי / מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: ערבויות לדיור

עם שובי לוושינגטון מצאתי מברקך מה-1 דנא, על הודעתו של
בראון אליך שהממשל טרם החליט בנושא הבטחונות שיתבקשו ממשלת
ישראל בהקשר למתן הערבויות הנ'ל. כפי שצינתי במברקי בנושא
מה-24/6 רוס הדגיש בשיחתו עמי שהערבויות שצויינו במברקי
הנ'ל טרם הובאו לאישור המזכיר ולכן ברור שאין הם בגדר עמדה
רשמית של הממשל.

כפי שאמרתי לך בשיחתנו הן נועדו לידיעת הגורמים הישראליים
בלבד. אנו מצפים עדיין לשמוע החלטתו של המזכיר בנושא.

ארד

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, כנצור, מצפא, סייבל,
כהן, כלכליתב', אוצר

סססס

אאא, חוזם: 8255
אל: רהמש/310
מ-: וושינגטון, נר: 70, תא: 100790, חז: 1112, דח: ר, סג: שמ,
בבב
שמור / רגיל

אל: מנהל מצפ"א

דע: מנכ"ל האוצר

מאת: עודד ערן

ערכויות להלוואות לדיור.

אתמול הוגש סוף סוף מזכר מחמ"ד בנושא זה למזכיר. המזכר
כולל אופציות שונות והוא מתבקש להכריע בהן.

בהקשר זה, אנא העבירו דברי השר שרון אתמול בכנסת.

ערן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, כהן,
כלכליתב', אוצר

סססס

אאא, חוזם: 8689

אל: רהמש/330

מ-: ווש, נר: 2049, תא: 100790, זח: 1700, דח: מ, סג: סו,

כבכ

סודי / מיידי

אל: מנכ'ל האוצר

דע: סמנכ'ל צפ'א, מנהל מצפ'א

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: ערבויות לדיור

בהמשך לשיחתנו אצל שר האוצר, בדקתי ונוכחתי כי אין בחקיקה כל מגבלה שהיא ביחס למועד יישום הערבויות עפ"י החקיקה הנ"ל.

ברכות,

ארד.

לבח

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, כהן,
כלכליתב', אוצר, סייבל

סטסט

אאאא, חו זס: 7736
אל: רהמש/288
מ-: המשרד, תא: 100790, חז: 1234, דח: מ, סג: שמ,
בבב
78938
שמור/מידי
אל: וושינגטון
השגריר

הודעתי הבוקר לשגריר בראון שבמענה לצו הרופאים האוסרים על
שה'ח לטוס עד סוף יולי לערך - לא יוכל שה'ח להיפגש עם
המזכיר בייקר ב-18 דנא. הוספתי ששה'ח מעוניין ביותר
להיפגש עם המזכיר ונודה אם יוצע מועד חילופי לפגישה זו.
בראון אמר שאיננו בקי בלו'ז המזכיר. יעביר בקשתנו ומקווה
להודיענו בהקדם.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ר/מרכז,
סולטן

סטסט

er Meeting With Foreign Minister Postponed For Health Reasons

BARRY SCHWEID

Diplomatic Writer

HOUSTON (AP) - The Bush administration's push for Mideast negotiations was delayed Tuesday as Israel sent word its foreign minister was not well enough to meet next week in Paris with Secretary of State James A. Baker III.

2/2
11/4

The foreign minister, David Levy, is recovering at home from surgery for a circulatory ailment. Levy's physicians concluded after he proposed the meeting that his health would not permit him to travel to France, the State Department spokeswoman, Margaret D. Tutwiler, said.

Baker, attending an economic summit meeting here, called again for Israeli negotiations with Palestinian Arabs. He said all seven democracies assembled here had concluded such talks offered the "greatest potential" for a Mideast settlement.

U.S. efforts to promote negotiations went into a tailspin in March with the collapse of the Israeli government over Baker's formula for the negotiations. Prime Minister Yitzhak Shamir objected to U.S.-sponsored provisions to include Palestinians deported from the West Bank and others with homes in East Jerusalem.

The Israeli leader viewed the provisions as a challenge to his government's retention of the entire city of Jerusalem as its capital and in advancing Arab demands to recover the West Bank.

But now that Israel has formed a new government the Bush administration is eager to try again. Baker has met in Washington with Egyptian Foreign Minister Esmat Abdel-Meguid and wrote Levy last Thursday proposing the Paris meeting.

Baker already had plans to go to the French capital for sessions with German Chancellor Helmut Kohl and a talk with Soviet Foreign Minister Eduard A. Shevardnadze.

His letter to Levy complimented the foreign minister as a "problem-solver" while describing himself as one, as well, diplomatic sources said. At the same time, Baker restated the provisions that Israel had opposed.

Spokeswoman Tutwiler stressed Levy's health was the only reason for not holding the meeting. She said Baker would try to reschedule it later.

AP-BA-07-10 1525EDT

pe Q (Quit), S (Stop for Main Menu),
(Mail a Story), P (Previous Menu),
Enter a Story Number (e.g., 422).

מיידי	דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1
בלמיס	סוג:		פתוק: 2
תאריך וזמן העור:	10.7.90	מצפ"א	אל:
כס' פרוק:	הפסיד:	מע"ת, יועצת תקשורת שה"ח, הסברה	דע:
114		עמנואל וולנאן	כאת:

פגישת שה"ח - מזכיר המדינה

ראו נא דיווח AP מהיוסטון המציב והכולל הגובת דוברת מחמ"ד לידיעות על-כך ששה"ח לא יוכל, מסיבות בריאותיות, להיענות להצעה המפגש בפריס. חשובת ליבכם - לסיפא - הדגשת דוברת מחמ"ד כי הסיבה היחידה המעכבת ביצוע המפגש היא מצב בריאותו של שה"ח, וכי המזכיר ינסה להציע מועד אחר למפגש.

ערוכות

~~30/10/90~~

גם סג"מ דגל גל / אג"מ בן-צור - גל / אג"מ בן-צור
 רב"ט גל / אג"מ בן-צור - גל / אג"מ בן-צור

תפוצה:

7

With AM-Summit Rdp Bjt
Baker Meeting With Foreign Minister Postponed For Health Reasons
By BARRY SCHWEID
AP Diplomatic Writer

HOUSTON (AP) — The Bush administration's push for Mideast negotiations was delayed Tuesday as Israel sent word its foreign minister was not well enough to meet next week in Paris with Secretary of State James A. Baker III.

The foreign minister, David Levy, is recovering at home from surgery for a circulatory ailment. Levy's physicians concluded after Baker proposed the meeting that his health would not permit him to travel to France, the State Department spokeswoman, Margaret D. Tutwiler, said.

Baker, attending an economic summit meeting here, called again for Israeli negotiations with Palestinian Arabs. He said all seven democracies assembled here had concluded such talks offered the "greatest potential" for a Mideast settlement.

U.S. efforts to promote negotiations went into a tailspin in March with the collapse of the Israeli government over Baker's formula for the negotiations. Prime Minister Yitzhak Shamir objected to Arab-sponsored provisions to include Palestinians deported from the West Bank and others with homes in East Jerusalem.

The Israeli leader viewed the provisions as a challenge to his nation's retention of the entire city of Jerusalem as its capital and advancing Arab demands to recover the West Bank.

But now that Israel has formed a new government the Bush administration is eager to try again. Baker has met in Washington with Egyptian Foreign Minister Esmat Abdel-Meguid and wrote Levy last Thursday proposing the Paris meeting.

Baker already had plans to go to the French capital for sessions on Germany and a talk with Soviet Foreign Minister Eduard A. Shevardnadze.

His letter to Levy complimented the foreign minister as a "problem-solver" while describing himself as one, as well, diplomatic sources said. At the same time, Baker restated the provisions that Israel had opposed.

Spokswoman Tutwiler stressed Levy's health was the only reason for not holding the meeting. She said Baker would try to reschedule it later.

AP-BA-07-10 1525EDT

Type Q (Quit), S (Stop for Main Menu),
M (Mail a Story), P (Previous Menu),
or Enter a Story Number (e.g., 422).

2/2
11/4

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary
(London, England)

For Immediate Release

July 8, 1990

NEWS CONFERENCE OF THE PRESIDENT

Queen Elizabeth II Conference Center
London, England

12:18 P.M. (L)

THE PRESIDENT: I'd like to begin by thanking Prime Minister Margaret Thatcher for hosting this splendid meeting. And I want to express my appreciation also to Manfred Woerner not only for his kind remarks just now, but for his outstanding leadership in NATO and in this Alliance which is at a turning point in its history.

I'm pleased to announce that my colleagues and I have begun a major transformation of the North Atlantic Alliance, and we view it as an historic turning point. NATO has set a new path for peace. It's kept the peace for 40 years, and today charted a new course for stability and cooperation in Europe.

We, as you know, are issuing a document, the London Declaration, and it makes specific proposals and establishes directions for the future in four key areas. First, the London Declaration transforms our relationship with old adversaries. To those governments who confronted us in the Cold War, our Alliance extends the hand of friendship.

We reaffirm that we shall never be the first to use force against other states in Europe. And we propose a joint declaration between members of the Alliance and member states of the Warsaw Pact which other CSCE states could join in, making a solemn commitment to nonaggression. We say to President Gorbachev, come to NATO. We say to all the member states of the Warsaw Pacts, come to NATO and establish regular diplomatic liaison with the Alliance.

And second, the London Declaration transforms the character of NATO's conventional defenses. We can start, and must start, by finishing the current CFE talks this year. Once CFE is signed, we would begin follow-on negotiations to adopt additional measures, including measures to limit manpower in Europe. With this goal in mind, a commitment will be given when the CFE treaty is signed concerning the manpower levels of the armed forces of a united Germany.

We will also seek in the '90s to achieve further far-reaching measures to limit the offensive capability of conventional armed forces. We'll change our strategy for a conventional defense. We agreed to move away from NATO's current strategy of forward defense to a reduced forward presence. We agreed, in addition, to make the principle of collective defense even more evident by organizing NATO troops into multinational corps.

And third, the London Declaration transforms NATO's nuclear strategy. For 23 years we've had a nuclear strategy called flexible response, developed to meet a danger of sudden overwhelming conventional attack. As that danger recedes, we've agreed to modify flexible response.

Nuclear deterrence has given us an unprecedented period of peace and it will remain fundamental to our strategy. But by reducing its reliance on nuclear weapons, NATO in the new Europe will adopt a new strategy making its nuclear forces truly weapons of

MORE

last resort.

This new strategy will require different forces. We've decided that once negotiations begin on short-range nuclear forces, we are prepared to eliminate all NATO nuclear artillery shells from Europe in return for reciprocal action by the Soviet Union. We agreed that this review should report its conclusions as soon as possible.

And fourth, the London Declaration transforms the Alliance's vision for the CSCE and the structure for building a Europe whole and free. We know the CSCE process, bringing together North America and all of Europe, can provide a structure for Europe's continued political development. And that means new standards for free elections, the rule of law, economic liberty and environmental cooperation. And we agreed today on six initiatives to give life to CSCE's principles and realize its potential.

As you can see, the London Declaration will bring fundamental change to every aspect of the Alliance's work. This is indeed a day of renewal for the Atlantic Community. For more than 40 years we've looked for this day; a day when we have already moved beyond containment, with unity on this continent overcoming division. And now that day is here, and all peoples from the Atlantic to the Urals, from the Baltic to the Adriatic can share in its promise.

I'd be glad to take some questions. Helen.

Q Mr. President, with the end of the Cold War, the draw-down in forces, and eventual denuclearization of Europe, are you now ready to give some economic help, as other allies want, to include the Soviet Union and Eastern Europe so that they can get back on their feet, as we did after World War II with Germany and Japan --

THE PRESIDENT: Well, we have given substantial help to certain countries in Eastern Europe. I have had a discussion, not here at NATO, but with Mr. Gorbachev and others at different times, about support for the Soviet Union. We are most interested in helping them go forward with their reforms.

But there was no decision taken, certainly, to send money to the Soviet Union. I have some big problems with that one. I think the American people do. But there are ways that we can assist in this transformation, in this reform that is taking place in the Soviet Union.

Q Well, you're not opposed to other countries giving it?

THE PRESIDENT: If the Germans decide they want to do that, that's their business. But I have made very clear to those who have spoken to me about this that at this juncture we have some serious problems. And I've not been under any false colors about that at all.

Q President Gorbachev has imposed a two-year deadline on himself and the communist leaders for reversing their country's economic tailspin. Does your reluctance to give the Soviets any financial aid complicate his chances for success in meeting that deadline?

THE PRESIDENT: I hope not, because, as you know, not only have I spoken very fondly of and enthusiastically about what he's trying to do in terms of reform, but I've spoken about him personally and about our interest in seeing him succeed. And he's got some extraordinarily difficult problems, but I don't think our position on financial aid at this time should -- hopefully, it will not complicate his standing. He deserves support for this reform.

Q Do you view Western aid for the Soviet Union now as a subsidy for its military machine --

MORE

THE PRESIDENT: I'll tell you, we've got some problems that I've been very frank with concerning the Soviets. And one of them is a great percentage of their GNP going into the military. Another is some regional problems that perhaps are unique to the United States, but things that concern me -- spending \$5 billion a year in Cuba, for example, to sustain a totalitarian regime that is highly critical of the Soviet Union from time to time. So we have some regional problems. We have some reform problems that should take place before financial support can be given. But perhaps there are ways that we can assist them as we go forward with credit or other matters before we go to direct government loans.

Q Mr. President, with the threat receding in the way your communique describes, do you think it's inevitable that at some point in the next few years the Europeans will decide it's better that American troops just go home? And what do you say to American taxpayers to convince them that it's worth continuing to pay the bill to have them in Europe?

THE PRESIDENT: I don't think the American troops will stay against the will of the host country. I don't want to see American forces deployed where American forces are not wanted. I don't want to see Soviet forces deployed where Soviet forces are not wanted. And I expect the same would be true of other nationalities' forces as well. But I don't foresee that day because I think the Alliance has spoken rather eloquently about the need for a common defense. And all the members of the Alliance are united in their view that a U.S. force presence in Europe is stabilizing and very, very important. So I don't see that day looming up on the horizon.

Q But do you fear that American taxpayers' support for that continuation might be eroding?

THE PRESIDENT: I see some attacks on this. And I think this NATO declaration should help in that regard. But I view it as my responsibility to make clear to the American taxpayer why it is in our interest to help keep the peace. And that's exactly what these forces are engaged in.

Q Mr. President, in light of the stress that's been placed here on the continued cohesion within this Alliance, sir, would it not be a major breach of that cohesion if a country like West Germany were to provide direct aid to the Soviet Union in light of the deep concerns which you have expressed about such aid from the West?

THE PRESIDENT: No. I don't feel that that's a breach of Alliance cohesion. The Germans have their own bilateral relationship with the Soviet Union, and it doesn't concern me one bit. I've not made one single effort to try to have the Germans look differently at that question.

Q Mr. President, would it not then be possible that aid from our ally, West Germany would at least, arguably or indirectly, flow to a country like Cuba?

THE PRESIDENT: Well, if you want to say that anything that goes to the Soviet Union facilitates aid to Cuba I suppose we could say the same about our trade. But that isn't -- I don't think that would be a fair charge to make against the Germans.

Q Tonight in an interview to be broadcast in the United States, Fang Lizhi, the recently released Chinese dissident, says you owe him a dinner. He couldn't make it to the one you threw in Beijing, and he would like to be invited to the White House for dinner. Would you do that? I have a follow-up.

THE PRESIDENT: Well he's here in this country. I thought he wanted to stay out of the public eye. I thought he himself said so. So you've got a little different information than that. We'll just defer the rest of your question. What's your follow-up?

MORE

Q If I can follow-up. If you do meet him, he is going to complain that you have a double standard for human rights. That you have one standard for the Soviet Union where you complain about human rights violations or have in the past -- at least pre-Gorbachev -- and that you don't complain so much about human rights violations, you're not as tough with the Chinese. He complains about sending Brent Scowcroft and Larry Eagleburger, et cetera. What would you say to him?

THE PRESIDENT: I'd say that he's wrong. He's got a little time to help here because he's got to get out of the area. Indeed, I think we took the lead at a meeting in Europe -- I guess it was the G-7 meeting, not NATO -- where we took the lead in expressing our joint indignation in terms of the abuses of human rights at Tiananmen Square. We've kept certain sanctions on China. I am heartened that Fang Lizhi is free and free now to say what's on his mind like this. So I would say that if he feels that way, he's simply not expressing the facts as they are. I don't agree with that. I notice some of my critics in the United States Congress say that, and I think they're just as wrong as they can be.

Q Mr. President, back to the declaration. You're inviting the Warsaw Pact countries to come to NATO as observers. What if they want to become members of NATO -- Hungary, for instance, or even Poland? Are you saying by inviting them to just be observers that you do not look favorably on them becoming full members?

THE PRESIDENT: I'm saying NATO views this as an open invitation, and who knows what will happen in terms of membership down the line? That's not in the cards right this minute. We're just coming out of an adversarial environment of varying -- I think there's varying degrees of enthusiasm for what you're talking about amongst the members of the Warsaw Pact at this juncture, so I'd say it's premature.

Q Would you oppose any country -- for instance, Hungary -- becoming a member of NATO?

THE PRESIDENT: Not forever. But at this juncture, I support the NATO doctrine.

Q Mr. President, in your communique you talk about nuclear weapons becoming truly weapons of last resort. You say the fundamental strategy of the Alliance is being transformed here. As part of this review, are you considering going back home and taking another look at some of the strategic nuclear modernization programs that you have supported -- looking at some of the very expensive weapons programs that some say should be a bonus, a part of the peace dividend?

THE PRESIDENT: Not as a result of anything that's transpired here in NATO, no. We are interested in strategic arms agreements with the Soviets. The Soviets, as we all know, have indeed modernized their forces. We're on the horns of a dilemma in that question, you might say, because we have not to the degree they have. But that was not a consideration here at NATO. Nor has anything transpired here that will make me go home with a different approach to strategic arms.

Q If I may follow up -- so you'll proceed across the board with strategic modernization? Your commitment to that --

THE PRESIDENT: Yes. I will proceed in negotiating with the Soviets to achieve a strategic arms agreement.

Q Mr. President, how much did threats to perestroika and reforms in the Soviet Union play in changes you've announced today at NATO?

THE PRESIDENT: You mean, what's going on at the Congress? None, in my view. I mean, I think what's contributed to

- 5 -

the changes in our approach, NATO, are the changes that have taken place, particularly since our last meeting, in terms of Eastern Europe and in terms of the Soviets' willingness to withdraw forces, hopefully, through a CFE agreement. So I don't think anything was short -- that there was short-term thinking as a result of the debates that are going on in Moscow this very day.

Q Well, if I can follow up then, what kind of messages do the changes announced today send to Gorbachev?

THE PRESIDENT: They send to him that here's an alliance that is purely -- that you should view, Mr. Gorbachev, as defensive and not threatening. And please convince your military and others in the Soviet Union of this fact.

You see, from my discussions with Mr. Gorbachev and others I've had the feeling that they have viewed NATO as much more threatening to them than the way in which I've looked at NATO. But now as a result of the actions that we've taken here, I think it should be clear to the Soviet military, to Mr. Gorbachev, to his adversaries and to his friends inside the Soviet Union that NATO is changing. And to the degree they had seen it as a threat to their chance as an alliance, they should look at it not as a threat to their borders or to their people.

Anytime you sit down with people from the Soviet Union, they tell you of the fact that they lost from 20 million to 27 million lives. It's ingrained in them. They do it not as a defensive mechanism, but they do it because they feel very strongly about that. I hope that they will look at the changes that NATO has taken and say, well, if NATO had been a threat to us, it no longer is a threat to us. And then I hope we can go forward to further document that spirit by mutual agreements on arms control.

Q How are you going to communicate what's in this document to Mr. Gorbachev and the people there? Are you going to talk with him personally? Did the NATO leaders decide on some other method of communication with him to let him know what it means, what the communique means?

THE PRESIDENT: The NATO leaders have decided that the Secretary General will be going there, and that will be a very good face-to-face chance to discuss these matters. I believe our Secretary of State is meeting soon with Mr. Shevardnadze, and you can be sure the matters will be discussed then. And then, in all likelihood, I will discuss it personally by telephone with Mr. Gorbachev.

I think it's very important that the leader of the United States and the leader of the Soviet Union stay in touch. In fact, when he was here in Washington, we talked about more such contacts. So perhaps within the next couple of weeks I will be talking to him about what transpired. Because I want to make some of these points here again, particularly that they ought not to view NATO as a threat and certainly ought not to view it as a roadblock to progress in arms control or withdrawal of conventional forces or whatever it might be.

Q Mr. President, what kind of tangible response would you like to see from President Gorbachev now to this? And I'm thinking particularly of the issue of Germany and NATO.

THE PRESIDENT: In terms of the question of Germany and NATO, I would like to see the tangible response be an acceptance of the concept that a unified Germany in NATO is not only good, but that it certainly is no threat to them. And we've had long talks with Mr. Gorbachev about that. And perhaps this declaration will be a document that he can use to convince others that a unified Germany in NATO is in the interest of stability and world peace. So that would be -- I think that is probably the most important message. And then, I'd like to think that out of this he would feel more confident in going forward with arms control, bringing the two-plus-four talks to a conclusion, and there's a wide array of other things as well.

MORE

Q Did the topic of the Middle East come up during your discussions in the margins of the NATO Summit? And can you comment on press reports which indicate you might be considering resuming your dialogue with the PLO? And what conditions would you attach to such a resumption?

THE PRESIDENT: The discussion of the Middle East in the NATO meetings did not come up. It may have been discussed in the corridors, but it was not a discussion in the meetings at all. And I didn't have discussions in a NATO context about the Middle East.

My position on the dialogue with the PLO is that one of the preconditions for discussion was a renunciation of terror. And I viewed the aborted attack on the shores of Israel by some Palestinian commandos as a terrorist act. So we didn't cancel, we suspended the talks with the PLO. And I would like to think that Mr. Arafat could some way bring his council not only to denounce the terror that that particular terrorist act, but also to take some action against the person that perpetrated it. And then I think we would certainly give rapid consideration to renewal of the dialogue. I happen to think the dialogue has been useful. I don't think Mr. Arafat particularly agrees with that and I'm quite confident that Mr. Shasir doesn't agree with that. But nevertheless, we have -- that's the view of the United States.

Q Mr. President, Mikhail Gorbachev is already under fire from conservatives for essentially giving away Eastern Europe. Are you at all concerned, sir, that by inviting him to speak to NATO you're further undermining him? And I have a follow-up.

THE PRESIDENT: No, I'm not -- not only do I think we're not undermining him, but I would think that would send a signal that NATO has no hostile intentions to the Soviet Union. So I would hope nobody at home would consider this an effort to undermine Mr. Gorbachev, nor would it be -- nor would it have the effect of undermining a man who has clearly tried to move forward, who has presided over the Soviet Union at a time when this fantastic change towards democracy and freedom has taken place in Eastern Europe. And you're seeing that same kind of quest for change -- democratic change and economic change -- inside the Soviet Union. So I don't think it would have the effect that the question suggests.

Q If he accepts your invitation, sir, will you attend that meeting, or would it be an occasion for some sort of a superpower summit?

THE PRESIDENT: It has -- the level of the Gorbachev meeting at NATO has not been determined. And I would be guided by what the other NATO members think is appropriate. But others have -- the level at which Mr. Gorbachev would speak to NATO has not been set. If it was a head of state level, why, of course, I would attend. Others have addressed NATO at varying levels.

Q Having attended quite a number of these things, these NATO conferences, I'd like to ask a question, Mr. President, that I asked -- Is this to some extent a celebration of the victory of NATO in the Cold War -- the Cold War is over and NATO has won? Or don't you believe it's the idea that NATO has won the Cold War?

THE PRESIDENT: Excuse me, back up now. I've tried to avoid code words. And the Cold War being over is something that I'd rather not comment on. I don't think we're dealing in terms of victory and defeat. We're dealing in terms of how do we stabilize and guarantee the peace and security of Europe. So to the degree a chief of state or head of government dwells on the kinds of rhetoric that you understandably ask about, I think it is counterproductive. Does that answer it?

Q Would you say that NATO has -- to a great extent caused Gorbachev to be -- that the whole change in Eastern Europe have to some extent been caused by what's been going on in Western

MORE

Europe for the last 40 years?

THE PRESIDENT: I would say to some degree that the changes in Eastern Europe and in the Soviet Union have been because they have seen the success of market economies, they've seen a craving for freedom and democracy on the parts of people. And to the degree NATO countries contributed to that proper perception, so be it. I think -- I'd like to think that -- I'm convinced that NATO's solidarity during the last 40 years has guaranteed the peace for Europe. And when you look back at history, it is a long peace given some of the conflagrations on this continent. So I think NATO deserves a lot of credit.

But I think the yearning for freedom and democracy is pretty fundamental. NATO has nothing to do with the changes in our own Western Hemisphere and yet you're seeing now the emergence of democracies and you've seen the emergence of free people there. So it's fundamental -- people want democracy and freedom. But I think NATO's major contribution has been to keeping the peace and yet it has set an example that I think many in Eastern Europe now want to follow.

Q Mr. President, how do you square your concern over stability in Europe, which is the new purpose of NATO, with increasing signs of instability in the Soviet Union, particularly on the political and economic front? And what can you do to put those two pieces of the puzzle together?

THE PRESIDENT: A very good and very difficult question because, frankly, one thing we do is stay out of the internal affairs of the Soviet Union. I realize that some think that I'm not staying out of the internal affairs of the Soviet Union when I speak pleasantly about Mr. Gorbachev.

But I think they have to sort it out now. They have to decide what they want, how much of their gross national product ought to go into arms, whether the threat is much less than they have historically perceived and once they take that decision then we in the West will stand ready to work very cooperatively with them. But I think the next move, what I'm saying, is up to them. I think they have to make these determinations. And in the meantime, NATO having seen the changes that have taken place in Eastern Europe and the predicted changes in terms of force levels can go forward with what I think people will view as a historic document.

Excuse me, I did tell you I'd get over here.

Q Thank you very much. How conditional is the proposal to remove nuclear artillery from Europe? Are you actually saying that you will not do this unless the Soviet Union does likewise? Are you saying it should be part of negotiations, or are you actually merely inviting the Soviet Union to withdraw their nuclear artillery?

THE PRESIDENT: Well I'd certainly invite them to do it, and the document is fairly clear on that point, I think, that they are -- the withdrawal of nuclear artillery on the part of the West is conditioned on the withdrawal of Soviet nuclear artillery.

Q On paragraph 12, Manpower levels of United Germany. What happened to nonsingularization of Germany?

THE PRESIDENT: Well I don't see that as singularization. That was a question that had to be addressed anyway. And I think that you're going to see the United States addressing its force levels through CFM talks. So I would think that this is not what I have always thought of as singularization. Trying to single Germany out, for example, from not being a part of -- a united Germany from being a part of NATO. I think what it simply says is this question, at an appropriate time, will be addressed. And we are going forward, addressing ourselves now to U.S. force levels under our conventional force talks. So I don't see any contradiction in that.

MORE

There was a guy on the aisle that I identified back there. No, I'm afraid it wasn't you, but right there, that had his hand up. Well, he's vanished. The guy in the open shirt here. Then I have to go. Go ahead, we'll get these two, and then I must -- I really have to take off.

Q Would you say that you are hoping that Gorbachev can convince other people that through this document that they do not have to fear NATO? Are you saying that some of the people in the Soviet Union are imposing this fear to NATO to Mr. Gorbachev, and who are these people? I have a follow-up question, please.

THE PRESIDENT: If I got the first part of it correctly, I think there's been a historic fear on the part of some about the West because of the Soviets' own history. I happen to believe that that fear has been misplaced all along. But to the degree people still have that fear and they look at this document, it would seem to be to be de minimus. I can't single out which people they are, but I think there has been a historic concern on the part of the Soviets because of their own history in -- certainly as recently as World War II with an enormous loss of life.

I think over the years, as we improve our relations, have improved our relations with the Soviet Union and, indeed, as they have changed, those fears have diminished. I think, given the new openness, the glasnost, I think they're going to diminish even more.

What was the follow-up?

Q How do you expect that Mr. Gorbachev can be helped in his present problems in the Soviet Union with this London Declaration?

THE PRESIDENT: I think he will say, look, NATO has indeed changed in response to the changes that have taken place in Eastern Europe. If I were him, I'd say I've been right. They're changing, and now I want to go forward with the United States and negotiate some more deals. I want to see us reform, I want to see us stop some of what we've been doing in various regions around the world that others view as detrimental to the interests of freedom and democracy. And so I would -- if I were him I would take a hard look at this document. I'd listen carefully to what he hears from Manfred Woerner when he goes there. And I would think he could say, we've been right to reach out as we have tried to do to the United States and, indeed, to improve relations with countries in Western Europe. And I get on the offense. Steps that I, Mr. Gorbachev, have taken. And I get on the offense. Then let the rest of us help him with some of his hardliners. And there's plenty of work to do.

But I would think that he would view this as a very positive step forward, and one that vindicates some of the moves that he's made over the past year or two.

Q Will he join NATO?

Q Mr. President, now that you've had time to digest Prime Minister Shamir's letter to you of last week, how does that letter leave you feeling? Does it leave you feeling, as Secretary Baker said, that maybe we should just leave him with the White House phone number and to call when he's serious, or does it leave you feeling you're ready now to get involved in a prolonged negotiation with him, once again spending another few months or years to try to modify his position?

THE PRESIDENT: It leaves me feeling we need further clarification in terms of the questions that I've put to him -- answers -- clarification on some of the answers. But, look, we want to see the peace process go forward. We had good talks with -- I did, and so did Jim Baker -- with the Egyptian Foreign Minister the other day. I've been on the phone to Mr. Mubarak, to King Hussein,

MORE

- 9 -

to others. And we want to see the process go forward. We have the United States policy and we're going to stay with the policy in terms of settlements and other things of this question.

But we will do everything we can to encourage a discussion that will end up in peace. There has got to be talks, Palestinians have to attend these talks. And so the ground rules are out there and we've got to go forward. But we need more clarification and, very candidly, I'd like to think that Israel would now move forward again. And that's about where we stand.

Thank you very much.

Q What's wrong with your hand?

THE PRESIDENT: It's skewered. I was cleaning the mackerel and I plunged the knife into it. Minor wound.

END

12:52 P.M. (L)

5425:חוזם:אאא

אל:רהמש/204

מ:-וושיןנטון, נר:45, תא:060790, חז:1141, חמ:מ, סג:בל,

בבב

בלמ"ס/מידי

אל : מצפ"א, מע"ת, ממ"ד.

דע: הסברה, יועץ רוה"מ לתקשורת, יועצת שה"ח לתקשורת, יועץ
שהב"ט לתקשורת, לע"מ, פר"נ, מזא"ר, אמ"ן/מנמת - ר'
משמרת, דובר צה"ל, ניו-יורק.

(ים העבירו נא)

מאת : עתונות, וושינגטון.

NATO SUMMIT PRESS CONFERENCE WITH PRESIDENT GEORGE BUSH
QUEEN ELIZABETH II CONFERENCE CENTER, LONDON, ENGLAND,
7:30 AM EDT

Q THANK YOU. JERRY LEWIS, ISRAEL RADIO. DID THE TOPIC OF
THE MIDDLE EAST COME UP DURING YOUR DISCUSSIONS IN
THE MARGINS OF THE NATO SUMMIT? AND CAN YOU COMMENT ON
PRESS REPORTS WHICH INDICATE YOU MIGHT BE CONSIDERING
RESUMING YOUR DIALOGUE WITH THE PLO, AND WHAT
CONDITIONS WOULD YOU ATTACH TO SUCH A RESUMPTION?

PRESIDENT BUSH: THE DISCUSSION OF THE MIDDLE EAST IN THE
NATO MEETING DID NOT COME UP. IT MAY HAVE BEEN DISCUSSED
IN THE CORRIDORS BUT IT WAS NOT A DISCUSSION OF THE --
IN THE -- IN THE MEETINGS AT ALL, AND I DIDN'T HAVE
DISCUSSIONS IN A NATO CONTEXT ABOUT THE MIDDLE EAST.

MY POSITION ON THE DIALOGUE WITH THE PLO IS THAT ONE OF
THE PRECONDITIONS FOR DISCUSSION WAS A RENUNCIATION OF
TERROR. AND I VIEWED THE ABORTED ATTACK ON THE SHORES OF
ISRAEL BY SOME PALESTINIAN COMMANDOS AS A TERRORIST
ACT. SO, WE DIDN'T CANCEL, WE SUSPENDED THE TALKS WITH
THE PLO. AND I WOULD LIKE TO THINK THAT MR. ARAFAT COULD
SOME WAY BRING HIS COUNCIL, NOT ONLY TO DENOUNCE THE
TERROR -- THAT PARTICULAR TERRORIST ACT -- BUT ALSO TO
TAKE SOME ACTION AGAINST THE PERSON THAT PERPETRATED IT,
AND THEN I THINK WE WOULD CERTAINLY GIVE RAPID
CONSIDERATION TO RENEWAL OF THE DIALOGUE.

I HAPPEN TO THINK THE DIALOGUE HAS BEEN USEFUL. I DON'T
THINK MR. ARAFAT PARTICULARLY AGREES WITH THAT, AND I'M
QUITE CONFIDENT THAT MR. SHAMIR DOESN'T AGREE WITH THAT.
BUT, NEVERTHELESS, WE HAVE -- THAT'S THE VIEW OF THE
UNITED STATES.

Q MR. PRESIDENT, NOW THAT YOU'VE HAD A CHANCE TO DIGEST
PRIME MINISTER SHAMIR'S LETTER TO YOU OF LAST WEEK, HOW
DOES THAT LETTER LEAVE YOU FEELING? DOES IT LEAVE YOU
FEELING, AS SECRETARY BAKER SAID, "THAT MAYBE WE SHOULD

JUST LEAVE HIM WITH THE WHITE HOUSE PHONE NUMBER, AND TO CALL WHEN HE'S SERIOUS," OR DOES IT LEAVE YOU FEELING YOU'RE READY NOW TO GET INVOLVED IN A PROLONGED NEGOTIATION WITH HIM, ONCE AGAIN SPENDING ANOTHER FEW MONTHS OR YEARS TO TRY TO MODIFY HIS POSITION?

PRESIDENT BUSH: IT LEAVES ME FEELING WE NEED FURTHER CLARIFICATION IN TERMS OF THE QUESTIONS THAT I PUT TO HIM -- THE ANSWERS -- CLARIFICATION ON SOME OF THE ANSWERS. BUT, LOOK, WE WANT TO SEE THE PEACE PROCESS GO FORWARD.

WE HAD GOOD TALKS WITH -- I DID, AND SO DID JIM BAKER -- WITH THE EGYPTIAN FOREIGN MINISTER THE OTHER DAY; I'VE BEEN ON THE PHONE TO MR. MUBARAK, TO KING HUSSEIN, TO OTHERS, AND WE WANT TO SEE THE PROCESS GO FORWARD. AND WE HAVE A UNITED STATES POLICY AND WE'RE GOING TO STAY WITH THE POLICY IN TERMS OF SETTLEMENTS AND OTHER THINGS OF THIS QUESTION.

BUT, WE WILL DO EVERYTHING WE CAN TO ENCOURAGE A DISCUSSION THAT WILL END UP IN PEACE. THERE HAS GOT TO BE TALKS. PALESTINIANS HAVE TO ATTEND THESE TALKS. AND SO, THE GROUND RULES ARE OUT THERE, AND WE'VE GOT TO -- WE'VE GOT TO GO FORWARD, BUT WE NEED MORE CLARIFICATION, AND, VERY CANDIDLY, I'D LIKE TO THINK THAT ISRAEL WOULD NOW MOVE FORWARD AGAIN. AND THAT'S ABOUT WHERE WE STAND.

תפוצה: שהח, טשהח, (רהמ), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, (רם), אמן,
ממד, רביב, מעת, הסנרה, בנצור, פרנ, מצפא,
מזאר, לעמ, דוצ-ים

טטטט

ט"ו תמוז תש"ן
8 ביולי 1990
913.11

9

78587

- י ד י -

א ל : שה"ח
ס/שה"ח
מנכ"ל וחברי הנהלה
מנהלי מחלקות
ראשי נציגויות צפ"א

מאת : מנהל מצפ"א

הנדון: דף מצפ"א 69
לשבועיים המסתיימים ב - 5.7.90

א. ממשל

1. בוש - רוה"מ - כזכור, הנשיא בוש שיגר מכתב לרוה"מ ב - 5 ביוני, ורוה"מ השיב לו ב - 27 ביוני. תגובת בוש למכתב האחרון נמסרה ע"י שגארה"ב ב - 5 ביולי. במסיבת עיתונאים בסוף השבוע, אמר בוש כי הוא ביקש הבהרות למכתב רוה"מ. עם זאת קיימת מדיניות ארה"ב ויש לקוות שישראל תאפשר התנעת תהליך השלום מחדש והשגת התקדמות. רצ"ב נייר המסכם את התגובות הראשוניות מצד האמריקאים למכתב רוה"מ וכן סיכום העמדות במכתב זה.

2. בייקר-לוי - ב - 5 דנא התקבל מכתב ממזכיר המדינה לשה"ח לוי, בו הביע בייקר עניין בפגישה עם השר בהזדמנות הקרובה ביותר וכן תקווה שיגיעו להסכמה בפגישה זו. המכתב לבבי וחם. בייקר רואה מכנה משותף בינו לבין השר: היכולת לפתור בעיות. ישראל הינה בת-ברית ומאז הגשת היוזמה הישראלית ניסינו (ארה"ב) לפעול באופן הדוק כיאה לבנות ברית. עם זאת לא הססנו להציג ולקדם מדיניות ועמדות שלהערכתנו תואמות האינטרס של שתי המדינות: ניסינו לבוא לקראת צרכיהם של הפלסטינאים בשטחים - ולא של אש"פ - מבלי להפר עקרונותיו של רוה"מ שמיר. עלינו לשוחח על שאלות אלה וכן על תשובת רוה"מ לנשיא בוש, ולדעתנו, ניתן יהיה להגיע "למשהו" שיגן באורח מלא על בטחון ישראל וכן יאפשר קידום של תהליך שהינו משמעותי ואמין. בייקר העלה אפשרות של פגישה בפריס ב - 18 או ב - 19 ביולי.

3. הממשל והצהרות שר השיכון/ערביות דיור - באופן כללי, ההצהרות באשר לאי-הפניית עולים לישראל, התקבלו בצורה חיובית במסדרונות הממשל. כר, דוברת מחמ"ד הגיבה כי הצהרת השר שרון הינה "צעד בכיוון הנכון" (25.6). טרם החל המו"מ עם הממשל בדבר התנאים שהוא ידרוש לשם מתן ערבויות הדיור, וככל הנראה טרם סיכם הממשל לעצמו את עמדתו.

4. אתיופיה : פצצות מצרר - בשיחה עם הציר בווינגטון מסר הרמן כהן (סמנכ"ל לענייני אפריקה במחמ"ד) שמתברר מבדיקה של שאריות של פצצות מצרר באתיופיה שהן מתוצרת צ'ילה (ולאו דווקא מישראל כפי שנטען לא פעם בווינגטון - ממשל ותקשורת).

ב. קונגרס

1. חוק הסיוע (הקצבות) - בית הנבחרים סיים את עבודתו על הצעת החוק הנ"ל. בקרוב יתחיל טיפול הסנט בהצעת החוק ובבוא העת ייערך "קונפרנס" בין נציגי שני הבתים לשם התאמת שתי הגרסאות של החוק.

במהלך הטיפול בבית הנבחרים נפל דבר שלא ידענו בעבר. הסיוע עבור ישראל לשנת"א 1991 (3 בליון דולר) הוקדש במלואו (חרף נסיונות לקצץ בתכנית הסיוע בכללותה), אך בדו"ח הלוואי המסביר כוונת המחוקק מאת וועדת המשנה לפעולות זרות (שבראשה עומד הקונגרסמן אובי) מתבקש הממשל להגיש דו"ח בראשון בפברואר 1991 המסכם את הכספים שממשלת ישראל משקיעה ביש"ע לצורך התנחלויות. בנאומו במליאת בית הנבחרים, העביר אובי "אזהרה ידידותית מאוד" והודיע שיתמוך בכל בקשה מצד הממשל לקצץ את הסיוע עבור ישראל בשנת"א 1992 בצורה שתשקף את הרחבת ההתנחלויות בשטחים "בכל דרך שהיא". מיותר לציין את חומרת התופעה, שאין לה תקדים בעבר.

2. סנקציות נגד עיראק - הטיפול בנושא זה, שהתחיל בקונגרס כבר באפריל, מתקדם בשני הבתים. הצעת החוק שהוגשה ע"י הסנטור ד'אמטו (רפ' מניו-יורק) התקבלה בוועדת החוץ (ב - 15 קולות נגד 4. הקולות של הסנטורים לוגאר, בושביץ, סנפורד ומורקאוסקי). הצעת חוק מקבילה של הסנטורים אינווה וקסטן עשויה להיכלל בהצעת חוק הסיוע (הקצבות) או להיות מוגשת במליאת הסנט כחוק העומד בפני עצמו. בינתיים אינווה וקסטן שואפים ל - 67 שושבינים שיעמדו בפני ווטו נשיאותי. מצב הרוח הכללי בסנט תומר בהטלת סנקציות על עיראק. חריג בולט הינו מצליף המיעוט, הסנטור סימפסון שביקר בעיראק באפריל עם הסנטור דול ואחרים: לדעתו, סנקציות כאלה יפגעו בחקלאים ובאנשי עסקים אמריקאיים יותר מאשר בעיראק וכן - צאדאם חוסיין חיוני לתהליך השלום. בבית הנבחרים, הקונגרסמן הווארד ברמן (דמ' מקליפורניה) עדיין דוחף את הצעת החוק שלו, תוך כוונה להצמידה להצעת חוק אחרת העוסקת בנושא ז"א בעיראק. להערכת עוזרים בבית הנבחרים, תשובות קלי (מחמ"ד) בשימועים שקוימו לאחרונה היו פחות נוקשות מבעבר והעובדה שהממשל בוחן את האפשרות של החזרת עיראק לרשימת המדינות הטרוריסטיות, יש בה כדי לסייע בקידום החקיקה בדבר הסנקציות.

3. אורחים מהקונגרס - בעת פגרת "הרביעי ביולי" ביקרו בארץ הסנטור הארי ריד מנבדה (בחסות אייפאק), הסנטור ג'ו ליברמן (בראש משלחת "בונדס" מדרום קונטיקט), הקונגרסמנים לארי סמית, הנרי ווקסמן ואליוט אנגל (כמשלחת קונגרסיונאלית) והקונגרסמן קרייג ווינגטון (בחסות הפדרציה המקומית ביוסון, טקסס). הראשון (ריד) בא לביקור "רענון" (פעם שלישית בארץ, פעם ראשונה כסנטור) ואילו האחרון (ווינגטון) ערך מעין ביקור היכרות אינטנסיבי במגמה להמשיך הפעולות שקודמו, מיקי לייכנד ז"ל, התחיל בהן (משלחת הנוער מיוסטון, יהודי אתיופיה וכו').

לארי סמית ושות' מסרו שמצבנו בקונגרס בכי רע והפצירו בשרים בכירים לעשות לקידום תהליך השלום תוך הבעת אזהרות חמורות ממה שעלול לקרות - בהעדר התקדמות - הן בממשל והן בקונגרס. ליברמן היה מאוזן הרבה יותר בטוענו שמספר תומכי ישראל בקונגרס לא פחת אך הם "פחות נלהבים" כתוצאה מחוסר ההתקדמות בתהליך השלום.

ג. ביקור מנדלה בארה"ב

רצ"ב נייר מסכם בנדון שהוכן המחלקה.

ד. קנדה

1. מכתב רוה"מ מלרוני לרה"מ שמיר - רוה"מ קנדה השיב (27/6) למכתב

רוה"מ שמיר (9/4) בנושא עליית יהודי בריה"מ והמאבק הערבי נגדה. בדברי תשובתו מדגיש מלרוני את התמיכה של קנדה בעלייה חופשית. מציון שדברים אלה נמסרו גם לנציגי מדינות ערב בליגה הערבית ואש"ף ומוסיף שהערבים מודאגים מהשפעות העלייה בתחום הדמוגרפי בשטחים כתוצאה מפעילות ההתנחלויות ופעילויות נלוות. מאזכר עמדת קנדה בנושא ההתנחלויות המנוגדות לאמנת ז'נבה הרביעית. מבקש ממשלת ישראל לשקול מהלכים פומביים להפסקת פעילות ההתנחלויות בשטחים ובמז' ירושלים תוך ציון שתהיה לכך השפעה חיובית על המו"מ לקראת תהליך השלום. חוזר על תמיכתה של קנדה ביוזמת ממשלת ישראל ובהצעות בייקר שנועדו לקדם דיאלוג ישראלי-פלסטיני. מדגיש מחויבותה של קנדה לשלומה ובטחונה של ישראל.

2. אגרת ברכה של שה"ח קלארק לשה"ח לוי - שה"ח קלארק שיגר אגרת ברכה בשם ממשלת קנדה לשה"ח לוי עם מינויו לתפקיד. הוא מאזכר את מכתבו של שה"ח ארנס בו עלו נושאים בעלי משמעות לישראל וליחסים הבינלאומיים. מדגיש את ענינו ביחסי קנדה ישראל ומביע תקווה לפגישה קרובה בין שני האישים.

3. שגריר קנדה העביר ב - 4.7 אגרת ונייר כללי בנושא ה - NPT ובסייפא: קריאה לישראל לשקול מחדש נושא הצטרפות לאמנה.

4. נציגי ה-C.I.C והקונגרס הקנדי היהודי נפגשו לאחרונה עם שה"ח קלארק. רצ"ב נייר המסכם שיחות אלה שהוכן במח' על יסוד הדווח מהשגרירות באוטבה.

ה. שינויים במחלקה - אורלי גיל יצאה השבוע לאוסלו ואבי גיל שהיה בהשאלה מחוץ למשרד מחליפה וכמוה יעסוק בעניני הממשל האמריקאי.

ב ב ר כ ה .

יוסף למדן

4 ביולי 1990
103.01

78491

- שמור -

הנדון: תגובות ראשונות למכתב רה"מ לנשיא ארה"ב

1. שה"ח בייקר הבהיר במסיבת עיתונאים (28/6) כי המכתב מאת רה"מ מקיף שורה רחבה של נושאים ויש ללמדו בדקדנות ובהירות... "לו המכתב היה לחלוטין דפינטיבי - לא היה צורך ללמוד אותו". בייקר ציין כי אין מדובר בסוגיה קלה "שחור ולבן".

- הנשיא בוש השיב לעיתונאים (29/6) כי ניתוחו של המכתב רק החל ולכן אין ביכולתו להגיב. הנשיא הביע תקווה כי בתשובת רה"מ תימצא דרך "שתאפשר לנו לחדש השיחות. הדבר חיוני כי הסטטוס-קוו אינו קביל על איש". הנשיא הדגיש כי אם יתברר שידי ארה"ב כבולות בנסיגה לקדם את גישת בייקר... "נחזור לשולחן השרטוט מאחר שאיננו מתכוונים לשבת כאן ולא לעשות דבר".

- בראיון נוסף לעיתונאים אירופאים המתפרסם ב - 29/6, אומר בוש כי: "יש לקחת בחשבון שלממשלה בישראל יש כיום קשיים... אינני בטוח שהפתרון טמון בלחצים... ישראל - אחת מבעלות בריתנו החשובות ביותר... קורה שאין הסכמה עם ידידים על דרכי הפעולה... מדובר בנושא טעון רגשות...".

2. התגובות הראשונות בתקשורת היו שליליות.
- הכותרת לדיווח כתב רוויטר בישראל (כבר ב - 28.6):
SHAMIR REBUFFS U.S. PLAN FOR MIDDLE EAST PEACE. ו"שמיר הציב תנאים שהם בלתי קבילים על הפלסטינים ובלתי פופלאריים בווישינגטון".

- הכותרת "בניו יורק טיימס" (ג'ואל ברינקלי 29/6):
"SHAMIR AGAIN OPPOSES U.S. ON PLANS FOR MIDEAST TALKS". ("שמיר שוב סרב לקבל 2 הפשרות האמריקניות, שפלסטינים רבים קיבלו כדרך להתחלת השיחות").

- הכותרת "בווישינגטון-פוסט" (ג'קסון דיל 29/6):
SHAMIR REJECTS U.S. PEACE TALK PLAN.

על רקע זה הינחו יועץ רה"מ לתקשורת ודובר המשרד את השגרירות לשלול פרשנות זו ולהציג המכתב כתגובה חיובית בעיקרה. טון דיווחי הסוכנויות השתפר בהמשך.

יצויין שבעתוני יום א' כמעט ולא היה איזכור של הנושא.

עפ"י התקשורת האמריקנית גורמי ממשל מתבטאים בשיחות פרטיות כי אגרת רה"מ הותירה סדק צר מאוד של תקווה. עם זאת, הנטייה המסחמנת אינה לנחק מגע אלא לגשת לסיבוב הבהרות נוסף.

3. מרבית הארגונים היהודיים בארה"ב פנו לממשל ולהביע שביעות רצון מתגובת בייקר ודוברי ממשל אחרים למכתב רה"מ.

אבי גיל

1 ביולי 1990
103.01

78580

העמדות במכתב רוה"מ שמיר (27.6.90)

א. התנחלויות

- אינן מכשול למו"מ ולשלום.

- מניעת התיישבות יהודית בשטחים היתה קובעת מראש תוצאות מו"מ עתידי.

- ערבי החפץ באמת ובתמים בשלום לא יתנגד לנוכחות יהודים בשטחים.

- בשום מקרה אין לצפות מישראל שחבל את עקון ה"יודנריין" ואין הדבר תלוי במעמד הסופי של השטחים - ישראל עושה כל מאמץ להתחשב בעמדות הנשיא בסוגיית ההתנחלויות

ב. יוזמת השלום של ישראל מ-14.5.89

- הממשלה החדשה מחוייבת ליוזמה.

- חיוני להתקדם בכל 4 הנקודות שמרכיבות את היוזמה.

- על מדינות ערב לנוע במונחים קונקרטיים לקראת השלמה עם ישראל. צעד כזה יגביר הסיכוי להתקדמות במרכיבים האחרים של היוזמה ובמיוחד - הדיאלוג עם הפלסטינים וקיום הבחירות (הנושא הדומיננטי נותר מצב המלחמה שנכפה ע"י הערבים, יצר וקיים את הבעייה הפלסטינית). - ללא התקדמות בסוגיית הדיאלוג והבחירות, ארה"ב תיאלץ לשקול האלטרנטיבות לקידום התהליך.

ג. אש"פ

- אש"פ לא יכול להיות צד למו"מ הן ישירות והן בעקיפין.

- טענה זו אינה מקובלת על ישראל זו גישה מסוכנת עקרונית ומעשית.

- שום תהליך שלום רציני לא יוכל להיפתח כאשר יש מעורבות של אש"פ אפילו ברקע המרוחק. אש"פ אינו מייצג את הפלסטינים. יש ליצור אורה מקומית ובינ"ל שתעודד פלסטינים הדוחים את גישת אש"פ לצאת קדימה. עמדת ארה"ב בסוגיה זו - בעלת חשיבות קריטית.

ד. משלחת פלסטינית

- יוזמתנו לא מכוננת לפלסטינים מחוץ לשטחים.

- כל צעד שנועד לכלול תושבים של י-ם בדיאלוג יציב מיידית במרכז את מעמד י-ם ויביא לעצירת התהליך. התעקשות אש"פ על הכללת אנשים מן החוץ (מגורשים או אחרים) משקפת את תביעתם ל"זכות השיבה" (שפירושה סיכון קיומנו) ולכן לא נוכל לקבל הצעה זו. - נשקול באהדה השתתפות כל פלסטיני המתגורר בשטחים ושאינו מעורב בטרור. מועמדים לדיאלוג על סדרי הבחירות יכולים להישקל על בסיס: שם אחר שם.

אבי גיל

ב' תמוז
5 ביוני 1990
תש"ן
103.62

78522

- ש מ ר -

הנדון: ביקור מנדלה בארה"ב (1/7/90 - 20/6)

1. ניו יורק, תחנתו הראשונה של מנדלה בארה"ב, קידמה את פניו בהתרגשות חסרת תקדים. הקונסוליה מרוחת על "עיר אחוזת תזזית" ועל "תחושת הסטוריה בהתהוותה". התקשורת סוגדת למנהיג השחור המושווה חדיר למרטין לותר קינג. ביקורו של מנדלה נועד לחזק התמיכה האמריקנית במאבק השחורים בדרא"פ, ללחוץ להמשך הפעלת הסנקציות נגד פרטוריה ("עד הסרת כל ההגבלות על השחורים") ולגיוס כספים. במהלך ביקורו נפגש מנדלה עם הנשיא ונאם בפני מושב משותף של הקונגרס. התחנות הנוספות בביקור: בוסטון, אטלנטה, מיאמי, דטרויט, לוס אנג'לס ואוקלנד.

2. בתקופה שקדמה לביקור, התלבטה הקהילה היהודית באשר ליחסה למנדלה ואופי השתלבותה בארועים שתוכננו לכבודו. מחד היו ידועות עמדותיו בסוגיות אש"פ והסכסוך ומאידך הובע חשש שהתעמתות עם מנדלה תיגרור חרפה ביחסי יהודים-שחורים בארה"ב. הארגונים היהודיים המרכזיים העדיפו איפוא כי הזוית הישאלית תזכה בביקור לתהודה מינימאלית, לאחר ויכוח פנימי אף הוחלט כי מספר מנהיגים יהודיים (אייב פוקסמן, הנרי זיגמן ואחרים) ינועדו עם מנדלה בג'נבה (10/6) כדי להפשיר מתחים ולמנוע בעת ביקורו עימות פוטנציאלי עם הקהילה השחורה.

3. במפגש בג'נבה הבהיר מנדלה את עיקר עמדותיו:

- מצדד בזכות קיומה של ישראל במדינה עצמאית וריבונית.

- רואה עצמו ידיד ליהודים, אך גם ידיד לערפאת ולקדאפי שסייעו ל-ANC.

- אם ציונות פירושה כיבוש ונישול הפלסטינים - הוא נגד, אך אם המשמעות: מימוש המאוויים הלאומיים של העם היהודי - הוא בעד.

- דיכוי האינתיפאדה דומה בעיניו לדיכוי מאבקם של השחורים בדרא"פ.

- קיים מכנה משותף בין מאבק השחורים להגדרה עצמית ומאבק הפלסטינים למען מטרה זהה.

- אש"ף מוכן לדבר על שלום ואילו ישראל - מסרבת.

- מעוניין לבקר בישראל.

מנדלה לא הסתיר בפגישה, כי הוא עורך הבחנה ברורה בין יחסו ליהודים לבין יחסו לישראל. משתתפי המפגש יצאו עם זאת מעודדים, פחתו חששותיהם מהשלכות קשות ביחסים עם השחורים והוחלט לקחת חלק בקבלת הפנים המיועדת למנדלה בניו-יורק.

4. יום לאחר הגעתו נמצאה למנדלה הבמה כדי להבהיר בבוטות אח עמדותיו בעניינינו. בתכנית הטלביזיה היוקרתית של טד קופל חזר מנדלה על העמדות שהציג בג'נבה והפעם בניסוחים חריפים יותר; אנו מזדהים עם אש"ף. ערפאת - הינו רע לנשק, יחד עם קדאפי וקסטרו סייע ל - ANC במשאבים ממש ולא רק ברטוריקה. יש שת"פ צבאי בין ישראל לדרא"פ הראוי לכל גנאי, על ישראל להשיב את השטחים שכבשה. מנדלה חזר על תמיכתו בקיום ישראל בגבולות בטוחים, חלק שבחים ליהודים והביע רצון להיות מוזמן ע"י היהודים כדי ליישב ההדורים.

5. הדברים הותירו רושם קשה בקהילה היהודית. הנטיה שנתגבשה - לא להיכנס לעימות חזיתי, לא לבקש פגישה. הוחלט שמרבית הארגונים יפרסמו הודעות שמברכות את מנדלה על מאבקו לשוויון ומגנות אותו בענין אש"פ. העובדה שמנדלה כרך יחדיו את אהדתו לאש"פ, קדאפי וקסטרו לא הוסיפה לו נקודות בציבוריות האמריקנית והקטינה, מבחינתה של ישראל את ה"נזק הסברתי". בתום הביקור בניו-יורק שככה הבולטות של הנושא הישראלי.

6. במהלך הביקור בלוס אנג'לס נתקיימה פגישה (30/6) בין שרנסקי למנדלה. הראשון הביע אכזבה מעמדות מנדלה ביחס לערפאת וקדאפי. הציג בפניו את האמנה הפלסטינית וספר אח"כ כי מנדלה התקשה להאמין בתוכנה. באוירה טובה הסכימו לא להסכים בסוגיית הסכסוך. שרנסקי הזמין את מנדלה לביקור בארץ והלה השיב כי ישקול הדבר בחיוב אם יקבל הזמנה רשמית.

7. לקחים ראשונים :

- קונכ"ל ניו-יורק מציע לעבור מפסים של דיאלוג יהודי עם מנדלה לדיאלוג ישראלי עם האיש, כולל ביקור בארץ בשלב מסויים.

- הקונסוליה בלוס אנג'לס ממליצה לחשוף עוד יותר את פעולות ישראל בעולם ה-3 ובאפריקה בפרט; ובמסגרת זו לבחון הבאת מנהיגים שחורים מדרא"פ, שהודרכו בישראל, לסיור בארה"ב.

אבי גיל , מצפ"א

ט"ו תמוז
8 ביולי 1990
913.11

78576

פגישות מנהיגות הקהילה היהודית הקנדית עם שה"ח קלרק

פגישות אלה מוגדרות כתקופתיות ומתקיימות למעשה עם ראשי הארגונים היהודיים בקנדה.
ב - 25/6 התקיימו הפגישות בין הנהלת ה - C.I.C וקלרק (לבדו) ובאותו יום נערכה גם הפגישה עם הנהלת הקונגרס היהודי הקנדי בהשתתפות נציגים בכירים של משה"ח.

בפגישה עם ה - C.I.C, הטיל קלרק ספק בכוונת ממשלת ישראל ליישם את יוזמת השלום שלה עצמה ולהביא לפתרון הבעיה הפלסטינאית. מדיניות ישראל ביש"ע מבחינתו נמדדת עפ"י "עקרונות מוחלטים" של צמידות לז"א. מדיניותה של ממשלת ישראל גורמת לבידודה העצמי גם בין ידידיה. הוא רואה בפתרון הבעיה הפלסטינאית המפתח לשלום. את הצהרות הבאות מבגדד הוא מפרש כלא רלוונטיות. הכרת מדינות ערב בישראל עשויה לסייע, אך לא חיונית לתהליך השלום. אין הוא רואה אלטרנטיבה לערפאת. מגלה כלפיו סובלנות ומוכן להעניק לו אשראי לאורך זמן משום מצבו המורכב בארגונו. מאוכזב מההחלטה האמריקאית להשהות הדיאלוג עם אש"פ. להערכתו, לא יהיה מו"מ בין ישראל לערבים ללא אש"פ. קנדה תמשיך בטיפוח אפיקי קשר עם הארגון. במידה והדבר יתרום למתינות ערפאת, אין להוציא מהכלל פגישת קלרק עמו. אשר לטענות נגדו (קלרק) בדבר חוסר איזון ביחס אלינו (המתבטא בדפלומטיה פומבית מולנו לצד דיפלומטיה שקטה עם הצד הערבי), קלרק דחה הטענה בהוסיפו שיחסית לקצב הארועים, תגובותיהם מוגבלות ומועטות.
בנושא ציונות-גזענות - המפתח לשינוי נתון להערכתו בידי מדינות העולם השלישי ובעיקר אפריקה.

בפגישה עם מנהיגות הקונגרס היהודי הקנדי הועלתה טענה דומה בנושא האיזון בהתייחסות הקנדית, הפעם בניגוד לדבריו לאנשי ה - C.I.C (כאילו פרספציה זו היא ענינה של הקהילה היהודית) הבטיח קלרק להתחשב בדאגת הקהילה. ביחס לתהליך השלום ציין את מחויבות הקהילה היהודית העולמית, שגם לה תפקיד נכבד בנושא.
קלרק ברך על הצהרת השר שרון בענין ישוב עולי בריה"מ והביע תמיכתו בטיסות ישירות (עמדה שקיבלה ביטוי בביקור גורבאצ'וב ושברנדזה באוטבה).

א. בן-מתתיהו

BUSH SEES NEW ERA OF FRIENDSHIP WITH USSR FOR NATO

(Soviet declaration is renewal for alliance)

By Alexander M. Sullivan

USIA White House Correspondent

London -- The London Declaration "will bring fundamental change to every aspect" of the North Atlantic Treaty Organization, President Bush declared July 6, and should lead to a new era of friendship with the Soviet Union.

Speaking at a news conference after he and his Atlantic Alliance colleagues had unanimously adopted the declaration, Bush asserted, "This is indeed a day of renewal for the Atlantic Community. For more than 40 years, we've looked for this day, a day when we've already moved beyond containment, with unity on this continent overcoming division. And now that day is here, and all peoples -- from the Atlantic to the Urals, from the Baltic to the Adriatic -- can share in its promise."

Bush said the declaration marks "an historic turning point" in the postwar history of Europe, "transforms our relationship with old adversaries," and "transforms" NATO's nuclear and conventional force strategy.

Anyone in the Soviet Union who had viewed NATO as a threatening element Bush said, should now examine the declaration. "I think it should be clear," Bush said, "to the Soviet military, to Mr. Gorbachev, to his adversaries and to his friends inside the Soviet Union, that NATO is changing. And to the degree that they had seen it as a threat to their shores...they should (now) look at it not as a threat."

The president said he will be calling Soviet President Gorbachev to discuss NATO's new direction and the invitation for the Soviet leader to address a NATO meeting. "NATO," he said, "has set a new path for peace...and charted a new course for stability and cooperation in Europe."

He told a questioner that if he were Gorbachev, he would use the London Declaration to go on the offensive against his domestic critics in the Soviet Union: "I'd say 'I've been right, they're changing and now I want to go forward with the United States.'"

He expects Gorbachev will "take a hard look at this document" and "I would think he could say, 'We've been right to try to reach out to the United States and to improve relations with countries in Western Europe. They're changing; they have now changed their doctrine because of steps that I, Mr. Gorbachev, have taken' and I'd get on the offense and let the rest of us help him with some of these hardliners."

Bush suggested Gorbachev will view the declaration "as a very positive step forward and one that vindicates some of the moves that he has made over the past year or two."

2

He said the Soviet leader should use the declaration to tell the Soviet people "I want to see us reform; I want to see us stop some of what we've been doing in various regions around the world that others view as detrimental to the interests of freedom and democracy."

Noting that the NATO declaration invites the Soviet leader to address a future NATO meeting at an undetermined date, Bush said he would attend the meeting if it is at the head of state level.

It also invites Moscow and individual members of the Warsaw Pact to establish diplomatic liaison offices at NATO headquarters. "To those governments who confronted us in the Cold War, our Alliance extends the hand of friendship," Bush said.

Bush told a questioner however that it's "premature" to discuss membership in NATO by present members of the Warsaw Pact. But he added, "Who knows what will happen in terms of membership down the line?"

The London document calls for joint declarations of a "solemn commitment to non-aggression" between NATO members and individual states of the Warsaw Pact.

The declaration changes NATO's nuclear defense strategy from one of flexible response -- under which the alliance reserved the right to use nuclear weapons first in response to a massive surprise attack -- to making nuclear forces weapons of last resort. It also changes conventional strategy from forward defense -- meaning that NATO forces would confront an invader as quickly as possible once boundaries were crossed -- to a posture of fielding smaller forces and "a reduced forward presence."

The declaration continues to rely on the deterrent power of nuclear weapons but calls for withdrawal from Europe of 1,400 nuclear artillery shells once negotiation starts on Short-range Nuclear Forces (SFN); those talks are slated to begin when the Conventional Forces in Europe (CFE) talks conclude later this year. The withdrawal is contingent, Bush noted, on "reciprocal action by the Soviet Union."

The declaration calls for strengthening the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE) by establishing a secretariat; forming a CSCE parliament, the Assembly of Europe; creating a center for prevention of conflict; and establishing a mechanism to monitor elections.

Bush said the declaration calls for new negotiations on conventional arms, once the present CFE talks are successfully concluded, and declared a "commitment" would be made at that time about the size of the armed forces to be fielded by a unified Germany.

On other matters, the president:

-- again declined to say the Cold War is over, even as he extended the hand of friendship and cooperation to Moscow; instead he restated his aversion to use of "code words," which he says can mean different things to different people.

-- repeated his opposition, under present circumstances, to financial aid for the Soviet Union, citing once more Kremlin aid to Cuba -- which he contends foments subversion in Latin America -- and the size of the Soviet military budget. But he said he would not oppose German aid to Moscow.

-- asserted he wants further "clarification" of some of the answers provided by Israeli Prime Minister Shamir to questions Bush posed about Tel Aviv's position on the peace process. "We want to see the peace process go forward," Bush said, mentioning "good talks" he had had with Egyptian Foreign Minister Abdel Meguid in Washington and similarly productive telephone conversations with Egyptian President Mubarak and Jordan's King Hussein. "We're going to stay with the policy," he pledged, "in terms of (opposition to Israeli) settlements (in occupied territory) and other things. We will do everything we can that will encourage a discussion that will end up in peace. There has got to be talks. Palestinians have to attend these talks. And so the ground rules are out there. We've got to go forward. We need more clarification and very candidly, I'd like to think that Israel will now move forward again."

-- told a questioner the Middle East issue did not come up in the meetings, although it might have been covered "in the corridors." He said he wants to see Yasser Arafat "take some action" against those who tried to launch a terrorist attack near a crowded Israeli beach so that he could give "rapid consideration" to reviving the suspended dialogue between Washington and the Palestine Liberation Organization.
NNNN

NATO CHARTING NEW COURSE FOR STABILITY, BUSH SAYS

(Transcript: London news conference)

London -- The North Atlantic Treaty Organization (NATO), which has "kept the peace for 40 years," has reached an historic turning point and is charting "a new course for stability and cooperation in Europe," President Bush says.

Speaking at a news conference at the conclusion of the NATO summit meeting July 6, the president noted that in the London Declaration, the meeting document that outlined the new course, the alliance leaders extended "the hand of friendship" to "those governments which confronted us in the Cold War."

Following is a transcript of the news conference:

(begin transcript)

BUSH: I'd like to begin by thanking Prime Minister Margaret Thatcher for hosting this splendid meeting. And I want to express my appreciation also to Manfred Woerner, not only for his kind remarks just now, but for his outstanding leadership in NATO, and in this Alliance, which is at a turning point in its history.

I'm pleased to announce that my colleagues and I have begun a major transformation of the North Atlantic Alliance, and we view it as a historic turning point. NATO has set a new path for peace. It's kept the peace for 40 years, and today charted a new course for stability and cooperation in Europe.

We, as you know, are issuing a document, the London Declaration, and it makes specific proposals and established directions for the future in four key areas. First, the London Declaration transforms our relationship with old adversaries. To those governments who've confronted us in the Cold War, our Alliance extends the hand of friendship.

We reaffirm that we shall never be the first to use force against other states in Europe, and we propose a joint declaration between members of the Alliance and member states of the Warsaw Pact, which other CSCE states could join in, in making a solemn commitment to nonaggression. We say to President Gorbachev, come to NATO. We say to all the member states of the Warsaw Pact, come to NATO, and establish regular diplomatic liaison with the Alliance.

And second, the London Declaration transforms the character of NATO's conventional defenses. We can start, and must start by finishing the current CFE talks this year. Once CFE is signed, we would begin follow-on negotiations to adopt additional measures, including measures to limit manpower in Europe. With this goal in mind, a commitment will be given when the CFE treaty is signed concerning the manpower levels of the armed forces of a united Germany.

We will also seek in the '90s to achieve further far-reaching measures to limit the offensive capability of conventional armed forces. We'll

5
change our strategy for conventional defense. We agreed to move away from NATO's current strategy of forward defense to a reduced forward presence. We agreed, in addition, to make the principle of collective defense even more evident by organizing NATO troops into multi-national corps.

And third, the London Declaration transforms NATO's nuclear strategy. For 23 years we've had a nuclear strategy called flexible response, developed to meet a danger of sudden, overwhelming conventional attack. As that danger recedes, we've agreed to modify flexible response.

Nuclear deterrence has given us an unprecedented period of peace, and it will remain fundamental to our strategy. But by reducing its reliance on nuclear weapons, NATO in the new Europe will adopt a new strategy making its nuclear forces truly weapons of last resort.

This new strategy will require different forces. We've decided that once negotiations begin on short-range nuclear forces, we are prepared to eliminate all NATO nuclear artillery shells from Europe in return for reciprocal action by the Soviet Union. We agreed that this review should report its conclusions as soon as possible.

And fourth, the London Declaration transforms the Alliance's vision for the CSCE, and the structure for building a Europe whole and free. We know the CSCE process, bringing together North America and all of Europe, can provide a structure for Europe's continued political development. And that means new standards for free elections, the rule of law, economic liberty, and environmental cooperation. And we agreed today on six initiatives to give life to CSCE's principles and realize its potential.

As you can see, the London Declaration will bring fundamental change to every aspect of the Alliance's work. This is indeed a day of renewal for the Atlantic community. For more than 40 years we've looked for this day, a day when we have already moved beyond containment with unity on this continent overcoming division. And now that day is here and all peoples from the Atlantic to the Urals, from the Baltic to the Adriatic can share in its promise.

QUESTION: With the end of the Cold War, the draw-down in forces, the eventual denuclearization of Europe, are you now ready to give some economic help, and with what other allies want, to the Soviet Union and Eastern Europe so that they can get back on their feet, as we did in World War II -- after World War II -- with Germany and Japan?

ANSWER: Well, we have given substantial help to certain countries in Eastern Europe. I have had a discussion, not here at NATO, but with Mr. Gorbachev and others at different times about support for the Soviet Union. We are most interested in helping them go forward with their reforms.

But there was no decision taken certainly to send money to the Soviet Union. I have some big problems with that one. I think the American people do. But there are ways that we can assist in this transformation, in this reform that is taking place in the Soviet

Union.

Q: Well, you're not opposed to other countries giving it?

A: No, if the Germans decide they want to do that, that's their business, but I have made very clear to those who have spoken to me about this at this juncture, we have some serious problems and I have not been under any false colors about that at all.

President Gorbachev has imposed a two-year deadline on himself and the communist leaders for reversing their country's economic tailspin. Does your reluctance to give the Soviets any financial aid complicate his chances for success in meeting that deadline?

A: I hope not, because, as you know, not only have I spoken very fondly and enthusiastically about what he's trying to do in terms of reform, but I have spoken about him personally and about our interest in seeing him succeed. And he's got some extraordinarily difficult problems, but I don't think that our position on financial aid at this time should -- hopefully, it will not complicate his standing. He deserves support for this reform.

Q: Do you view Western aid for the Soviet Union now as subsidy for its military regime?

A: Well, I'll tell you, we've got some problems that I've been very frank with concerning the Soviets and one of them is a great percentage of their GNP going into the military; another is some regional problems that perhaps are unique to the United States, but things that concern me -- spending 5,000 million dollars a year in Cuba, for example, to sustain a totalitarian regime that is highly critical of the Soviet Union from time to time. So we have regional problems, we have some reform problems that should take place before financial support can be given, but perhaps there are ways that we can assist them as we go forward with credit or other matters before we go to direct government loans.

Q: With the threat receding the way your communique describes, do you think it's inevitable that at some point in the next few years the Europeans will decide it's better that American troops just go home? And what can you say to American taxpayers to convince them that it's worth continuing to pay the bill to have them in Europe?

A: I don't think the American troops will stay against the will of the host country. I don't want to see American forces deployed where American forces are not wanted. I don't want to see Soviet forces deployed where Soviet forces are not wanted. And I expect the same would be true of other nationalities' forces as well. But I don't foresee that day, because I think the Alliance has spoken rather eloquently about the need for a common defense and all the members of the Alliance are united in their view that a U.S. force presence is stabilizing and very, very important. So I don't see that day looming up on the horizon.

Q: But do you fear that American taxpayer support for that continuation might be eroding?

A: I see some attacks on this and I think this NATO declaration should help in that regard, but I view it as my responsibility to make clear to the American taxpayer why it is in our interest to help keep the peace. And that's exactly what these forces are engaged in.

Q: In light of the stress that's been placed here on the continued cohesion within this Alliance, sir, would it not be a major breach of that cohesion if a country like West Germany were to provide direct aid to the Soviet Union in light of the deep concerns which you have expressed about such aid from the West?

A: No, I don't feel that's a breach of Alliance cohesion. The Germans have their own bilateral relationship with the Soviet Union and it doesn't concern me one bit. I've not made one single effort to try to have the Germans look differently at that question.

Q: Would it not then be possible that aid from our ally, West Germany, would at least arguably or indirectly flow to a country like Cuba?

A: Well, if you want to say that anything that goes to the Soviet Union facilitates aid to Cuba, I suppose we could say the same about our trade. But that isn't -- I don't think that would be a fair charge to make against the Germans.

Q: Tonight, in an interview to be broadcast in the United States, Fang Lizhi, the recently released Chinese dissident, says you owe him a dinner. He couldn't make it to the one you threw in Beijing, and he would like to be invited to the White House for dinner. Would you do that? And I have a follow up.

A: Well, he is here in this country. I thought he wanted to stay out of the public eye. I thought he himself said so, so you've got a little different information than that. We'll just defer the rest of your question. What's your follow up?

Q: If I can follow up, if you do meet him, he is going to complain that you have a double standard for human rights, that you have one standard for the Soviet Union, where you complain about human rights violations, or have in the past -- at least, pre-Gorbachev -- and that you don't complain so much about human rights violations, you're not as tough with the Chinese. He complains about sending Brent Scowcroft and Larry Eagleburger, etc. What would you say to him?

A: I'd say that he's wrong. He's got a little time warp here, because we spoke out at the NATO meeting; indeed, I think we took the lead at the last -- at a meeting in Europe -- I guess it was the G-7 meeting, not NATO -- where we took the lead in expressing our joint indignation in terms of the abuses of human rights at Tiananmen Square. We've kept certain sanctions on China. I am heartened that Fang Lizhi is free, and free now to say what's on his mind like this. So I would say that if he feels that way, he's simply not expressing the facts as they are. I don't agree with that. I notice some of my critics in the U.S. Congress say that, and I think they are just as wrong as they can be.

8

Q: Back to the declaration. You are inviting the Warsaw Pact countries to come to NATO as observers. What if they want to become members of NATO -- Hungary, for instance, or even Poland? Are you saying, by inviting them to just be observers, that you do not look favorably on them becoming full members?

A: I am saying NATO views this as an open invitation, and who knows what will happen in terms of membership down the line. That's not in the cards right this minute. We are just coming out of an adversarial environment, varying -- I think there is varying degrees of enthusiasm for what you are talking about amongst the members of the Warsaw Pact at this juncture, so I'd say it's premature.

Q: Well, would you oppose -- would you oppose any country, for instance, Hungary, becoming a member of NATO?

A: Not forever. But at this juncture, I support the NATO doctrine.

Q: In your communique, you talk about nuclear weapons becoming truly weapons of last resort. You say the fundamental strategy of the Alliance is being transformed here. As part of this review, are you considering going back home and taking another look at some of the strategic nuclear modernization programs that you have supported, looking at some of the very expensive weapons programs that some say should be a bonus, a part of the peace dividend?

A: Not as a result of anything that's transpired here in NATO, no. We are interested in strategic arms agreements with the Soviets. The Soviets, as we all know, have indeed modernized their forces. We are on the horns of a dilemma in that question, you might say, because we have not to the degree they have. But that was not a consideration here at NATO, nor has anything transpired here that will make me go home with a different approach to strategic arms.

Q: If I may follow up -- so you'll proceed across the board with strategic modernization your commitment to that --

A: Yes. I will proceed in negotiating with the Soviet to achieve a strategic arms agreement.

Q: How much did the threats to perestroika and reforms in the Soviet Union play in the changes you've announced today in NATO?

A: You mean, what's going on at the Congress? None, in my view. I mean, I think what's contributed to the NATO -- the changes in our approach, NATO, are the changes that have taken place, particularly since our last meeting, in terms of Eastern Europe and in terms of the Soviets' willingness to withdraw forces, hopefully through a CFE agreement. So, I don't think that -- I don't think anything was short -- that there was short-term thinking as a result of the debates that are going on in Moscow this very day.

Q: Well, if I could follow up then, what kind of messages do the changes announced today send to Gorbachev?

9

A: They send to him that here's an Alliance that is purely -- that you should view, Mr. Gorbachev, as defensive and not threatening, and please convince your military and others in the Soviet Union of this fact. You see, from my discussions with Mr. Gorbachev and others, I've had the feeling that they have viewed NATO as much more threatening to them than I've ever looked at -- than the way in which I've looked at NATO. But, now, as a result of the actions that we've taken here, I think it should be clear to the Soviet military, to Mr. Gorbachev, to his adversaries, and to his friends inside the Soviet Union that NATO is changing. And, to the degree they had seen it as a threat to their shores or to their borders, they should look at it not as a threat to their borders or to their people.

Any time you sit down with people from the Soviet Union, they tell you the fact that they lost from 20 to 27 million lives. It's ingrained in them. And they do it not as a defensive mechanism, but they do it because they feel very strongly about that. I hope that they will look at the changes that NATO has taken and say, well, if NATO had been a threat to us, it no longer is a threat to us, and then I hope we can go forward to further document that spirit by mutual agreements on arms control.

Q: How are you going to communicate what's in this document to Mr. Gorbachev and the people there? Are you going to talk with him personally? Did the NATO leaders decide on some other method of communication with him to let him know what it means, what the communique means?

A: The NATO leaders have decided that the secretary general will be going there, and that will be a very good face-to-face chance to discuss these matters. I believe our secretary of State is meeting soon with Mr. Shevardnadze. You can be sure that matters will be discussed then, and then -- it's in all likelihood I will discuss it personally by telephone with Mr. Gorbachev.

I think it's very important that the leader of the United States and the leader of the Soviet Union stay in touch. And, in fact, when he was here in Washington, we talked about more such contacts. So perhaps within the next couple of weeks I will be talking to him about what transpired, because I want to make some of these points here again, particularly that he -- they ought not to view NATO as a threat, and certainly they ought not to view it as a roadblock to progress in arms control or withdrawal of conventional forces or whatever it might be.

Q: What kind of tangible response would you like to see from President Gorbachev now to this, and I'm thinking particularly the issue of Germany and NATO?

A: In terms of the question of Germany and NATO, I would like to see the tangible response be an acceptance of the concept that a unified Germany in NATO is not only good, but that it certainly is no threat to them. And we've had long talks with Mr. Gorbachev about that, and perhaps this declaration will be the -- be a document that he can use to convince others that a unified Germany in NATO is in the interest of stability and world peace. So, that would be -- I think that is

probably the most important message. And then I'd like to think that out of this he would feel more confident in going forward with arms control, bringing the two-plus-four talks to a conclusion, and there's a wide array of other things as well.

Q: Did the topic of the Middle East come up during your discussions in the margins of the NATO summit? And can you comment on press reports which indicate you might be considering resuming your dialogue with the PLO, and what conditions would you attach to such a resumption?

A: The discussion of the Middle East in the NATO meeting did not come up. It may have been discussed in the corridors but it was not a discussion in the meetings at all, and I didn't have discussions in a NATO context about the Middle East.

My position on the dialogue with the PLO is that one of the preconditions for discussion was a renunciation of terror. And I viewed the aborted attack on the shores of Israel by some Palestinian commandos as a terrorist act. So, we didn't cancel, we suspended the talks with the PLO. And I would like to think that Mr. Arafat could some way bring his Council, not only to denounce the terror -- that particular terrorist act -- but also to take some action against the person that perpetrated it, and then I think we would certainly give rapid consideration to renewal of the dialogue. I happen to think the dialogue has been useful. I don't think Mr. Arafat particularly agrees with that, and I'm quite confident that Mr. Shamir doesn't agree with that. But, nevertheless, we have -- that's the view of the United States.

Q: Mikhail Gorbachev is already under fire from conservatives for essentially giving away Eastern Europe. Are you at all concerned, sir, that by inviting him to speak today only further undermines him? And I have a follow-up.

A: No, I'm not -- not only do I think we're not undermining him, but I would think that would send a signal that NATO has no hostile intentions to the Soviet Union. So I would hope nobody at home would consider this an effort to undermine Mr. Gorbachev, nor would it be -- nor would it have the effect of undermining a man who has clearly tried to move forward, who has presided over the Soviet Union at a time when this fantastic change towards democracy and freedom has taken place in Eastern Europe. And you're seeing that same kind of quest for change, democratic change, and economic change inside the Soviet Union. So I don't think it would have the effect that the question suggests.

Q: If he accepts your invitation, sir, will you attend that meeting, or would it be an occasion for some sort of a superpower summit?

A: It has -- the level of the Gorbachev meeting at NATO has not been determined, and I would be guided by what the other NATO members think is appropriate. But others have -- you know -- the level at which Mr. Gorbachev would speak to NATO has not been set. If it was a head-of-state level, why of course I would attend. Others have addressed NATO at varying levels.

Q: Having attended quite a number of these things, of these NATO conferences, I'd like to ask a question, Mr. President, which I asked just two meetings ago. Is this to some extent a celebration of the victory of NATO in the Cold War? The Cold War is over, and NATO has won. Or don't you agree with the idea that NATO has won the Cold War?

A: Excuse me, back up now. I've tried to avoid code words, and the Cold War being over is something that I'd rather not comment on. I don't think we're dealing in terms of victory and defeat. We're dealing in terms of how do we stabilize and guarantee the peace and security of Europe. So to the degree a chief of state or head of government dwells on the kinds of rhetoric that you understandably ask about, I think it is counterproductive. Does that answer it?

Q: Well, would you say that NATO has, to a great extent, caused Gorbachev to be; that the whole changes in Eastern Europe have to some extent been caused by what's been going on in Western Europe for the last 40 years?

A: I would say to some degree that the changes in Eastern Europe and in the Soviet Union have been because they have seen the success of market economies, they have seen a craving for freedom and democracy on the parts of people. And to the degree NATO countries contributed to that proper perception, so be it. I think -- I like to think that -- I'm convinced that NATO's solidarity during the last 40 years has guaranteed the peace for Europe. And when you look back at history, it is a long peace, given some of the conflagrations on this continent. So I think NATO deserves a lot of credit.

But I think the yearning for freedom and democracy is pretty fundamental. NATO has nothing to do with the changes in our own Western Hemisphere, and yet, you're seeing now the emergence of democracies and you're seeing the emergence of free people there. So it's fundamental that people want democracy and freedom, but I think NATO's major contribution has been to keeping the peace, and yet, it's set an example that I think many in Eastern Europe now want to follow.

Q: How do you square the concern over stability in Europe, which is the new purpose of NATO, with increasing signs of instability in the Soviet Union, particularly on the political and economic front, and what can you do to put those two pieces of the puzzle together?

A: A very good and very difficult question, because, frankly, one thing we do is stay out of the internal affairs of the Soviet Union. I realize that some think that I'm not staying out of the internal affairs of the Soviet Union when I speak -- speak pleasantly about Mr. Gorbachev.

But I think they have to sort it out now. They have to decide what they want, how much of their gross national product ought to go into arms, whether the threat is much less than they have historically perceived. And once they take that decision, then we in the West will stand ready to work very cooperatively with them. But I think the next move, what I'm saying, is up to them. I think they have to make these determinations. And in the meantime, NATO, having seen the

changes that have taken place in Eastern Europe and the predicted changes in terms of force levels; can go forward with what I think people will view as an historic document.

Q: How conditional is the proposal to remove nuclear artillery from Europe? Are you actually saying that you will not do this unless the Soviet Union does likewise; are you saying it should be part of negotiations; or are you actually merely inviting the Soviet Union to withdraw their nuclear artillery?

A: Well, I'd certainly invite them to do it. And the document is fairly clear on that point; I think; that if they are -- the relation -- the withdrawal of nuclear artillery on the part of the West is conditioned on the withdrawal of Soviet nuclear artillery.

Q: On paragraph 12, Manpower levels of a united Germany. What happened to non-singularization of Germany?

A: Well, I don't see that as singularization. That was a question that had to be addressed anyway; and I think that you're going to see the United States addressing its force levels through CFE talks. So I would think that this is not what I have always thought of as singularization; trying to single Germany out; for example, from not being a part of a united Germany -- from being a part of NATO. So I'm simply saying -- I think what it simply says is this question at an appropriate time will be addressed. And we are going forward addressing ourselves now to U.S. force levels under our conventional force talks. So I don't see any contradiction in that.

Q: Would you say that you are hoping that Gorbachev can convince other people that through these documents that they have not to fear the NATO. Are you saying that some other people in the Soviet Union are imposing this fear to NATO to Mr. Gorbachev; and who are these people? I have a follow-up question; please.

A: If I got your first part of it correctly; I think there's been a historic fear on the part of some about the West because of the Soviets' own history. I happen to believe that that fear has been misplaced all along. But to the degree people still have that fear and they look at this document; it would seem to me to be de minimus; and I can't single out which people they are; but I think there has been a historic concern on the part of the Soviets because of their own history in -- certainly as recently as World War II; with an enormous loss of life.

I think over the years as we improve our relations -- have improved our relations with the Soviet Union and; indeed; as they have changed; those fears have diminished. And I think given the new openness; the glasnost; I think they're going to diminish even more.

Q: How do you expect that Mr. Gorbachev can be helped in his present problems; internal problems in the Soviet Union with this London Declaration?

A: I think he will say; look; NATO has indeed changed in response to

BUSH: U.S. TO CONTINUE MIDEAST PEACE TALKS POLICY
(Excerpts: Bush London news conf. 7/6/90)

London -- President Bush said his administration is holding firm to its policy aimed at achieving peace in the Middle East and he called on both PLO Chairman Arafat and Israeli Prime Minister Shamir to help get the peace talks under way.

"We will do everything we can to encourage a discussion that will end up in peace," Bush said July 6 at a news conference in London, where he attended a summit meeting of the North Atlantic Treaty Organization.

Responding to reporters' questions, Bush expressed the hope that the Palestine Liberation Organization would denounce those who recently tried to launch a terrorist attack near a crowded Israeli beach and "take some action against the person that perpetrated it, and then I think we would certainly give rapid consideration to renewal of the dialogue."

"I happen to think the (U.S.-PLO) dialogue has been useful," even though Arafat and Shamir may not think so, Bush said.

Asked about Shamir's recent letter to him explaining his government's position on the peace process, Bush said, "It leaves me feeling we need further clarification...on some of the answers."

"We want to see the peace process go forward," Bush said, noting the "good talks" he had had with Egyptian Foreign Minister Abdel Meguid in Washington and similarly productive telephone conversations with Egyptian President Mubarak and Jordan's King Hussein.

"We're going to stay with the policy," he pledged, "in terms of (opposition to Israeli) settlements (in occupied territories) and other things," Bush said. "There has got to be talks. Palestinians have to attend these talks. And so the ground rules are out there. We've got to go forward. We need more clarification and, very candidly, I'd like to think that Israel will now move forward again," he said.

Following are Near East-related excerpts from Bush's July 6 news conference:

(BEGIN EXCERPTS)

Q: Did the topic of the Middle East come up during your discussions in the margins of the NATO summit? And can you comment on press reports which indicate you might be considering resuming your dialogue with the PLO, and what conditions would you attach to such a resumption?

A: The discussion of the Middle East in the NATO meeting did not come up. It may have been discussed in the corridors but it was not a discussion in the meetings at all, and I didn't have discussions in a NATO context about the Middle East.

the changes that have taken place in Eastern Europe. If I were him, I'd say, I've been right; they're changing, and now I want to go forward with the United States and negotiate some more deals. And I want to see us reform. I want to see us stop some of what we've been doing in various regions around the world that others view as detrimental to the interests of freedom and democracy. And so I would -- if I were him, I would take a hard look at this document; I would listen carefully to what he hears from Manfred Woerner when he goes there. And I would think he could say, we've been right to reach out as we have tried to do to the United States and to agree -- and, indeed, to improve relations with countries in Western Europe. They're changing; they have now changed their doctrine because of steps that I, Mr. Gorbachev, have taken. And I'd get on the offense and then let the rest of us help him with some of his hardliners. And there's plenty of work to do.

But, I would think that he'd view this as a very positive step forward and one that vindicates some of the moves that he's made over the past year or two.

Q: Now that you've had a chance to digest Prime Minister Shamir's letter to you of last week, how does that letter leave you feeling? Does it leave you feeling, as Secretary Baker said, that maybe we should just leave him with the White House phone number, and to call when he's serious, or does it leave you feeling you're ready now to get involved in a prolonged negotiation with him, once again spending another few months or years to try to modify his position?

A: It leaves me feeling we need further clarification in terms of the questions that I put to him -- the answers -- clarification on some of the answers. But, look, we want to see the peace process go forward. We had good talks with -- I did, and so did Jim Baker -- with the Egyptian Foreign Minister the other day; I've been on the phone to Mr. Mubarak, to King Hussein, to others, and we want to see the process go forward. And we have a U.S. policy and we're going to stay with the policy in terms of settlements and other things of this question.

But, we will do everything we can to encourage a discussion that will end up in peace. There has got to be talks. Palestinians have to attend these talks. And so, the ground rules are out there, and we've got to go forward, but we need more clarification, and, very candidly, I'd like to think that Israel would now move forward again. And that's about where we stand.

(end transcript)

NNNN

My position on the dialogue with the PLO is that one of the preconditions for discussion was a renunciation of terror. And I viewed the aborted attack on the shores of Israel by some Palestinian commandos as a terrorist act. So, we didn't cancel, we suspended the talks with the PLO. And I would like to think that Mr. Arafat could some way bring his Council, not only to denounce the terror -- that particular terrorist act -- but also to take some action against the person that perpetrated it, and then I think we would certainly give rapid consideration to renewal of the dialogue. I happen to think the dialogue has been useful. I don't think Mr. Arafat particularly agrees with that, and I'm quite confident that Mr. Shamir doesn't agree with that. But, nevertheless, we have -- that's the view of the United States....

Q: Now that you've had a chance to digest Prime Minister Shamir's letter to you of last week, how does that letter leave you feeling? Does it leave you feeling, as Secretary Baker said, that maybe we should just leave him with the White House phone number, and to call when he's serious, or does it leave you feeling you're ready now to get involved in a prolonged negotiation with him, once again spending another few months or years to try to modify his position?

A: It leaves me feeling we need further clarification in terms of the questions that I put to him -- the answers -- clarification on some of the answers. But, look, we want to see the peace process go forward. We had good talks with -- I did, and so did Jim Baker -- with the Egyptian Foreign Minister the other day; I've been on the phone to Mr. Mubarak, to King Hussein, to others, and we want to see the process go forward. And we have a U.S. policy and we're going to stay with the policy in terms of settlements and other things of this question.

But, we will do everything we can to encourage a discussion that will end up in peace. There has got to be talks. Palestinians have to attend these talks. And so, the ground rules are out there, and we've got to go forward, but we need more clarification, and, very candidly, I'd like to think that Israel would now move forward again. And that's about where we stand.

(END EXCERPTS)

NNNN

U.S. EXIM BANK SETS LOAN FOR INDIAN IRON PLANT
(Article on Eximbank announcement)

Washington -- The Export-Import Bank of the United States has authorized a loan to back U.S. exports of 25.5 million dollars in services to India for construction of a plant to produce direct reduced iron.

The Bank announced July 6 that the Davey Dravo Division of Davey McKee Worldwide Corp. in Pittsburgh, Pennsylvania, will construct a hot briquetted iron facility for Grasim Industries Ltd. of Bombay, using technology developed by Hylsa S.A. of Mexico. Davey Dravo will supply engineering design, procurement services, training and project management.

Imported scrap iron is insufficient for India's growing steel industry, creating demand for hot briquetted iron as feed in the electric arc steel-making process. The Grasim plant is expected to produce about 750,000 metric tons of hot briquetted iron a year by late 1992.

Grasim Industries is a member of the Aditya Birla group, one of India's largest private sector conglomerates. Total cost of the plant is estimated at 170 million dollars.

Eximbank will provide a 21.7-million-dollar loan at 8.3 percent. Grasim will make a 3.8-million-dollar cash payment and repay the loan in 14 semiannual installments.

Eximbank supports U.S. exports in the global market through its loan, guarantee and insurance programs. The U.S. government agency's exposure in India is 121 million dollars.

(END TEXT)
NNNN

SOVIET THREAT TRANSFORMED BY CHANGES, NOT ELIMINATED
(Transcript: Scowcroft briefing)

Kennebunkport, Maine -- National security adviser Brent Scowcroft says that while the threat from Moscow has been "significantly transformed" by the political, economic and sociological changes in the Soviet Union and Eastern Europe, it "is not simply being wiped out."

Briefing reporters in Kennebunkport, Maine, July 3, Scowcroft termed the Soviet Union "a nation in transition from clear hostility to something which I'm not sure we can define right at the present time."

He said the upcoming meeting in London of the heads of government of the North Atlantic Treaty Organization will have to address "the relationship of NATO to the emerging Europe -- not only to the collapse...of the Warsaw Pact, the changes in Eastern Europe, the turmoil that's going on in the Soviet Union, but also the developments in EC (European Community) and suggestions, proposals to accommodate to this new Europe by expanding the role of CSCE (Conference on Security and Cooperation in Europe)."

Following is a transcript of Scowcroft's briefing:

(begin transcript)

SCOWCROFT: You've already had several briefings, comments, and so on, both by the president and the secretary of State, about the NATO summit, so let me just give a couple of opening comments. This is an important summit. It happens to be the third one in just a little over a year. And what it signifies is that we're at a moment of significant historical transition to a new environment, a brand new one, for NATO as it unfolds. The overall issue for this NATO summit is the changing security environment in Europe and how to adapt NATO to that environment and, if possible, get out and lead it into a new historical period.

There are several kinds of things that this summit will have to address. The relationship of NATO to the emerging Europe -- not only to the collapse, if you will, of the Warsaw Pact, the changes in Eastern Europe, the turmoil that's going on in the Soviet Union, but also developments in the EC, and suggestions, proposals to accommodate to this new Europe by expanding the role of CSCE.

Now, how does NATO relate to all of these things going on? As the security role, the military security role declines, the political aspects of NATO and this grouping of powers in Europe becomes more important. There are also accommodations that need to be made in the sense of NATO's strategy as the situation changes, and the military organization, to fit sharply reducing strengths on both sides, and a difference in the whole character of the Warsaw Pact and the threat that NATO faces.

Then there are arms control issues. CFE is ongoing. So that the

summit will review follow-on to CFE, a conclusion of CFE, and also next steps in short-range nuclear forces which, as you recall, the president proposed discussions to take place immediately after the signing of a CFE treaty and not wait until its implementation which was the original proposal at the NATO summit a year ago last May.

And finally, as I've said, what kind of a role can CSCE play? Should it be institutionalized? Should it take on more responsibilities, either for political or human rights or other kinds of issues, since it is the institution that includes all of the members of Europe -- NATO, the Warsaw Pact, the Soviet Union, and the Warsaw Pact, neutrals and so on.

The president, as you know by now, has sent a letter to his NATO colleagues with some of his ideas as to the kinds of changes he sees being made as a result of all these issues. We would not characterize them as surprises, bombshells, but they are significant because this is a significant time, and he has made proposals to his allies, several of them have made proposals, and the purpose of the meeting will be to review all these and to, as I've said, adapt the alliance to the new circumstances.

It would not be appropriate for me here today to prejudice the president's discussions at the alliance by any public laying out of his proposals, so I don't propose to do that, but I'd be happy to take your questions.

QUESTION: General Scowcroft, if the administration is willing to take a gamble as such in China, a policy in which you are very thoroughly backgrounded, why are we not then willing to take a step that Mitterrand and Kohl both want us to do and give economic assistance to the Soviet Union and to Mr. Gorbachev?

A: Well, I am not sure what kind of a gamble you're talking about in China. But without reference to the comparison --

Q: A gamble that human rights changes are coming, and they have been quite slow in coming, but we have a policy that seems to be of a daring nature in China, but we don't seem to want to be willing to make this step that some of our allies seem very keen on doing.

A: Well, I think it remains to be seen what the attitude of all our allies are. As you know, the EC at their last meeting did review the issue of aid to the Soviet Union and left it quite open. There's no question it will be a prominent subject for discussion at this meeting. There are a variety of issues involved in it. One of the important ones that is purely economic is to make sure that anything which is done -- and I'm not suggesting anything will or will not be done -- but to not repeat the mistakes, for example, that we made in Poland in the early '70s when they were given several billion dollars of aid that was not tied to any structural or any other kind of reforms nor program for utilizing it. The consequence is it has made no discernible impact on the Polish economy but instead they have a horrendous debt which they're struggling with right now.

That's the first thing, you know, how would it be used, what kind of receptivity there is in terms of economic restructuring that makes it worthwhile. But there are a number of other things that are important subsidiary considerations for the United States. You know, the Soviet Union is giving 10,000-15,000 million dollars a year in assistance to what we consider troublesome areas of the world, and it's something of an anomaly for us to be providing aid to them when they are directly contributing to our own problems. And there are a number of others.

Q: At one time, very early in the talk about this, Mr. Shevardnadze said that the Soviet Union was not interested in U.S. aid. Has that all changed?

A: Well, I think it probably has, at least from indications that the Soviets have given, especially to Chancellor Kohl and his people.

Q: General, the president this morning said, when he was asked about the flexible response issue, we're willing to talk to the allies about that. Will you at least acknowledge that that's part of his letter, that proposal for changing the flexible response doctrine? I mean, he all but --

A: Well, he acknowledged it this morning, so I'm not going to turn back. Yes, as I said, one of the things that will be a subject for discussion is NATO strategy. And that strategy has to reflect the change in the alliance. You see, no longer will there be -- shortly -- will there be armies facing each other directly across a boundary. Instead, we're looking for the time when the Soviet Union will have withdrawn its troops behind Eastern Europe to the borders of the Soviet Union. And, so, you can look to a fairly different strategy for dealing with the possibility of a Soviet move.

Ample warning. It's a very different matter to attack a few hundred yards across a border than it is to move forces up several hundred miles into Eastern Europe to be prepared for an attack. So, it's a very different thing, and one has to look at the issues of forward defense, flexible response, all the kinds of strategies that NATO pursues now to see how they might be modified to fit these new circumstances.

Q: He also said that there has been general acceptance of his proposals. Does that mean that the allies are generally amenable to changing the flexible response doctrine?

A: Well, I don't want to get specific, but our -- the reaction we have so far received, which is general and informal, is one of considerable receptivity to his proposals.

Q: Who have you heard from?

A: We've heard from five or six. I wouldn't want to specify.

Q: General, in discussing CSCE, we're talking about a political and human rights role. Is the U.S. prepared to consider or would it accept any military role for CSCE?

A: It is not our sense that CSCE can take on a significant security role. Collective security has never been, at least thus far, a great means for preserving the security of the members of it, and we believe that that is premature to look at anything like that, and that NATO needs to be retained as a fundamental instrument of security in Europe.

Q: Then do you foresee any kind of a struggle emerging here between NATO and CSCE as to who is going to assume a military role or come out on top, if you will?

A: No, I don't think so. I think we're looking at -- see, right now, CSCE is not even an organization in the sense of having any kind of a structure. It is a series of conferences which are held periodically to review the basic CSCE convention of 1975, but there is no CSCE mechanism. One of the things you could do is just set up a secretariat, for example, to handle things to deal with issues of helping to facilitate the transition to democracy in Eastern Europe, to monitor elections. There are a lot of things that it can do as a facilitating organization for all of the 35 countries of Europe. So, that's more of what we think of.

Q: You don't want to telegraph in specifics what you have in mind in terms of NATO's political position within the new Europe. Can you give us in some way some general idea as to what you're going to do to try to influence what NATO can do to try to have influence politically in the future? Considering how the EC is going to grow and how CSCE is going to grow? NATO is going to be kind of an odd man out politically. Can you give us some kind of general --

A: Well, that's a good question, and let me state the problem more clearly without going too deeply into the answer. There are, as you pointed out, three basic organizations. There's NATO, the EC, and CSCE. Now, each one of those organizations was developed in an environment and for a purpose far different from that that they're all facing now. They, each one, have value, but the intersection of them and the integration of them still remains very much up in the air, if you will.

NATO is important not only because, in fact, it has preserved the peace for 40 years, it is the primary institutional presence of the United States in Europe, both politically and militarily. The European Community represents the future of a good part of the member states of Europe, a close economic integration and political -- closer political cooperation, and that we strongly support. CSCE, as I've said earlier, is the only institution which comprises all of the states of Europe, so it has an important role to play.

What we have to figure out now is how one can get all of these -- either modify them, get them to work together so that they perform complementary rather than contradictory roles, and especially between NATO and the EC, since there is a considerable overlap of membership. That will be one of the things that needs to be discussed.

46

Q: One of the stories that's been written about what is being proposed is to invite Eastern European nations into an observer status at NATO. Will there be an attempt to try to draw more interest from these countries into NATO in the future in order to increase the political influence of NATO?

A: Well, one of the things that we do want to point out to the Soviet Union is that NATO and a unified Germany inside NATO does not represent a threat to the Soviet Union. Now there are a variety of ways one can do that, both in terms of alterations in the strategy or other kind -- declarations, other kinds of things to make that point. And we will be trying several of them. And I think the Soviets will be looking at this summit very carefully.

Q: On Friday (June 29) the president expressed kind of a laissez-faire attitude about it -- if Kohl wants to do unilateral aid to the Soviet Union, that's fine. Does the administration have the same view of the West Germans paying anything for Soviet troops to remain in what is now East Germany for any amount of time? Do you support that, and have you told the Germans about it?

A: Well, it's our feeling that Soviet troops ought to get out of East Germany.

Q: But should the West Germans pay any sort of transitional aid or not?

A: I think that is primarily something between the Germans and the Soviets. But as you know, East Germany has paid much of the occupation -- much of the costs of the Soviet troops in East Germany.

Q: They're a Warsaw Pact member. What about --

A: They're a Warsaw Pact member, and one has to say, yes, there may have to be transitional arrangements. But it is our feeling, our strong feeling, that Soviet troops should be removed from East Germany and, indeed, from all of Eastern Europe.

Q: But if the West Germans end up paying anything for Soviet troops to remain in what is now East Germany, do you find that a little galling?

A: Sure.

Q: Generally, do you think President Gorbachev has softened his resistance to the united Germany in NATO in the months since he was in Washington?

A: Well, I don't know that. You know, Soviet formulations change fairly frequently as to their specifics. It's a difficult issue for the Soviet Union. Not only is their alliance collapsing in the kind of defense barrier to their west that they've counted on for 40 years, but the sort of crown jewel of that defensive barrier is now being proposed to join the core of an alliance that I'm sure they tell their little children is evil incarnate.

Now, that obviously represents a problem for them. But I think -- the Soviets have indicated that they are not trying to get the United States or U.S. troops out of Europe and that they do not wish to see a neutral Germany. Now, within those parameters and all the other options available, I think the Soviets -- at least we hope they will come to see that a unified Germany remaining in NATO is a reasonable solution for Europe and for peace and stability in Europe.

Q: And conversely, we have not changed one iota our opposition to any dual membership?

A: No, no. I think that's a real contradiction.

Q: What's your assessment at this stage of the power struggle within the Communist Party Congress?

A: Well, I think it's too early to make an assessment. It seems quite clear that Gorbachev -- four years ago at the Party Conference, he got a 10-minute ovation, standing ovation, after his introductory remarks. And this time he got polite applause. Which is an indication, primarily, of how much he's done in four years and how deeply unsettling it is. Within the hall, there is a lot of criticism of him from the right. Outside the hall, I gather there are people gathering, saying, "Down on the Communist Party."

So he is in between seriously contending forces here and he has a tough job. There's a -- he is perpetrating a political revolution, and it's a very difficult thing.

Q: From the U.S. perspective, has he moved enough of the power base outside of the party that it is less important what goes on inside this Congress?

A: I think it's probably less important than it was four years ago, but it's still very important.

Q: Going back to what you said before about the threat, the receding Soviet troops and collapse of the Warsaw Pact, how do you address the core question of why NATO needs to exist at all?

A: I didn't say the threat was receding, I said it was changing.

Q: How do you answer the question why NATO needs to exist at all? And in military terms, where is the threat coming from?

A: I think that NATO needs to exist first of all because whatever happens in the Soviet Union, without the United States it would be the predominant military force on the continent of Europe. Obviously, that will give it a heavy weight in security issues in Europe.

NATO has been immensely successful as an alliance -- probably the most successful peacetime alliance in world history. There are a lot of changes going on in Europe. There will be instabilities developing of a variety of sorts, and it is our firm conviction that in face of

these uncertainties and in face of what we've found before when the United States has withdrawn from Europe, that NATO is insurance against the uncertainties of the future.

Q: The second part of my question, given what's happened in the Warsaw Pact and given the foundation of NATO as a defense against an attack, where's the threat -- in military terms -- where's the threat?

A: Well, as I have just described that.

Q: Uncertainty -- that's it?

A: Uncertainly. The Soviets still being a predominant power, we don't know what will happen in the Soviet Union. What is happening is that the threat is being significantly transformed. It's not simply being wiped out. And the threat that NATO has faced for about 40 years, and that is of a more or less massive surprise attack by vastly superior forces before NATO could bring up reinforcements -- that is what is changing dramatically, and it is that to which we can begin to respond. And I would think as the evolution in the Soviet Union and the evolution in Europe, East and West, continues, there will be further evolution of NATO. But we think it is an essential institution at the present to preserve.

Q: You've acknowledged the letter to the allies. But given the importance of persuading the Soviets and Mr. Gorbachev that these changes are not threatening to them, what means are being used to communicate that to reassure them? Have there been any letters, phone calls, any communications?

A: I think the first thing to do is to have a discussion within the alliance about what those changes should be.

Q: There have been no discussions?

A: Not yet.

Q: Whatever is said publicly should reassure them?

A: We'll wait on it.

Q: Is there any sentiment in the alliance to go further than you think you're willing to go at this point and with no first-use pledge on nuclear weapons? And is that something the United States is still resisting?

A: Not that I know of, there is not. We'll have to wait and see whether it's proposed. We think that fundamentally undercuts the basis for deterrence in Europe. And I think time and time again we've seen, especially in Europe, that conventional deterrence is an inadequate reed to lean on even where the preponderance of forces doesn't seem to be favorable to an attack. So that no first use, we think is an unacceptable doctrine.

Q: To follow a little bit further, do you at this point -- does the United States at this point regard the Soviet Union as a hostile power, or any of the nations of Eastern Europe at this point?

A: I don't want to characterize that. The Soviet Union is a nation in transition from clear hostility to something which I am not sure we can define right at the present time. What we're trying to do is to adapt to the changes that have been made so far without a decisive decision as to where those changes are going to end up.

Q: But, do we no longer believe the Soviets would or are willing to launch a surprise attack on Western Europe?

A: They're losing their capability of launching a surprise attack. They no longer can rely on their Eastern European allies, not only as an important part of such an attack, but as the logistics framework which allows such an attack to take place. The Soviets have already unilaterally withdrawn significant forces. They, right now, do not have the same capability for surprise attack they had before. So that is changing even now, even before the completion of the CFE treaty.

Q: Is it just as important for NATO to keep a reunified Germany in check?

A: No. As the president has said, that the United States feels that Germany has proven itself both as a loyal ally for 40 years and as a thoroughly democratic system.

Q: Do you have any word on what's going on in Liberia and --

A: In Liberia? Not much, other than what you all know. The latest I've heard is that President Doe is in his fortified palace, headquarters -- whatever you want to call it -- and that access to Monrovia has been cut off.

Q: Has he asked for any U.S. help in getting out?

A: Not that I know of. Not yet.

Q: Are you going to intervene to get out all those Americans there?

A: Oh, I don't know that it will be necessary. As you know, we do have ships offshore in case it is -- they're required to extract Americans.

(end transcript)

NNNN

אאאא, חוזם: 2237

אל: רהמש/76

מ-: **רוש**, נר: 2014, תא: 030790, זח: 1000, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מידי / ח.ר.ב -- ח.ר.ב

אל: מנהל מצפ"א

מאת: עודד ערן

תהליך

להלן משיחות נפרדות אתמול עם רוט וקרצר.

ההחלטה של הנשיא והמזכיר כיצד להגיב למכתב ראה'מ תהיה קרוב לודאי, לבקש הבהרות למכתב ראה'מ לנשיא. לדבריהם הבהרות תתבקשנה הן בכתב והן במפגש בין שני הצדדים. המזכיר היוצא לבריסל, פריז והיוסטון, יחזור ב-10/7 ואז יתפנה לנושא. רוט הוסיף, שמרחב התמרון שהם מותירים לעצמם אינו רב אמנם, אך הם מעוניינים במתן הזדמנות לסיבוב הבהרות זה.

הנושא, אגב, לא נדון כלל בפגישה המזכיר והנשיא אתמול והשניים עסקו במפגש נאט"ו הקרוב.

ערן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ר/מרכז, סולטן

0000

אאא, חוזם: 2682
אל:רהמש/99
מ-:רוש, נר: 2023, תא:030790, חז:1800, דח:ר, 30:סו,
בבב
סודי/רגיל

אל: מנהל מצפ"א,
מקט"ח משהב"ט
רמט"נ נ"י (בטחון העבירווא למש"ב)
נספח צה"ל - כאן

מאת: השגרירות וושינגטון

מפגש JSAP

ג'וק קובי שאל האם יש לנו רשימת נושאים למפגש הקרוב. עניתי שבארץ נעשיות בודאי הכנה וכי נחזור אליו בימים הקרובים. כאשר אמרתי שכדאי שיראה מכתב הסיכום מאשתקד אמר כי הוא צופה בעיה לגבי המשך ה-OSP בגובה 475 מליון דולר. עניתי שאני מופתע כי בשיחות השונות שהיו לנו כאן לפני כשנה הבהרנו במפורש שאיננו רואים ההסדר כמוגבל לשנה אחת. אם ברצונם לאמר שגובה ה-OSP כפוף לאישור הקונגרס הרי שאין בכך כמובן כל בעיה, אך לא יהיה זה הוגן מצידם לחזור לנושא אחרי השיחות הארוכות שניהלו עימם בנושא.

ערן

אא

תפוצה: שהח, טשהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, סייבל

0000

(נמסר ע"י דובר משרד הבטחון)

ירושלים, י' בתמוז תש"ן, 3 ביולי 1990 (לע"מ עש"ת 12)

שר הבטחון, מר משה ארנס, אמר היום, יום ג', 3.7.90, כי על ישראל וארה"ב לפעול במשותף ולעשות ככל שביכולתם כדי שלא תפרוץ מלחמה ווספת במזרח התיכון.

שר הביטחון נפגש עם הסנסורים ג'וזף ליברמן והארי ריס יחד עם משלחת של איפ"אק. השר הוסיף ואמר כי לא חלה עו כה כל התקדמות בנכונותן של מדינות ערב לפתוח בתהליך של נורמליזציה עם ישראל. כל מדינות ערב פרט למצרים עדיין עומדות על קיום מצב מלחמה עם ישראל.

השר ארנס אמר כי קשה לראות כיצד ניתן להגיע להסדר עם האוכלוסיה הפלשתינאית ביהודה ושומרון וחבל עזה מבלי שבמקביל נתקדם לעבר הסדר בין ישראל למדינות ערב. "ממשלת ישראל נותרה מחוייבת ליוזמת השלום שלה ואנוכי כשר הביטחון אפעל להחזרת הרגיעה והביטחון בטסחים על מנת שייוצרו התנאים שיאפשרו לנו קיום בחירות דמוקרטיות חופשיות ביהודה, שומרון וחבל עזה.

לע"מ עש"ת (דף מס' 5)

סב/שג 19:30

תחת

#0

NNNN

#21 ARENS MEETS WITH U S SENATORS LIEBERMAN AND REID, 3.7.90

/90.07 03 (communicated by the Defense Ministry spokesman)

Defense Minister Moshe Arens said today, 3.7.90, that Israel and the United States must act together and do all in their power to prevent the outbreak of another war in the Middle East.

The defense minister met with U S Senators Joseph Lieberman and Harry Reid, and an AIPAC delegation. The minister went on to say that so far no progress had been made in the willingness of Arab countries to begin a process of normalization [of relations] with Israel. All Arab countries aside from Egypt still insist on maintaining a state of war with Israel.

Minister Arens said that it is difficult to see how a settlement can be arrived at with the Palestinian population of Judea, Samaria and the Gaza Strip without parallel advancement toward a settlement between Israel and the Arab countries. 'The Israeli government remains committed to its peace initiative and I as defense minister will act to return calm and security to the territories in order to create the conditions that will enable free and democratic elections to be held in Judea, Samaria and the Gaza Strip'

SG/sg
#0

20:55 HOURS

9

**POLICY FORUM:
REPORT ON TRIP TO EGYPT, JORDAN AND ISRAEL, JUNE 12-22, 1990**

July 3, 1990

**A BRIEFING BY
MARTIN INDYK, GEOFFREY KEMP AND MARVIN FEUERWERGER**

CONTENTS

THE EMERGING STRATEGIC ENVIRONMENT MARTIN INDYK	1
THE DRIFT TOWARD WAR AND THE PROSPECTS FOR ARMS CONTROL GEOFFREY KEMP	8
STRATEGIC COOPERATION AND ISRAELI DOMESTIC POLITICS MARVIN FEUERWERGER	13
STUDY TOUR ITINERARY	17

MARTIN INDYK — "THE EMERGING STRATEGIC ENVIRONMENT"

The trip we undertook is part of a wider study The Washington Institute is sponsoring. We have formed The Institute's Strategic Study Group, a group of strategic and Middle East experts under the leadership of Senator Sam Nunn, Congressman Les Aspin, Senator Daniel Inouye, Senator William Cohen, Ambassador Jeane Kirkpatrick, Alexander Haig, Donald Rumsfeld, Walter Mondale, Ambassador Sam Lewis and Bud McFarlane. Under their leadership, we are examining the impact of the end of the Cold War on American interests and strategy in the Middle East.

As part of that effort a subgroup went to the region to talk to the political and military leadership about their perceptions of the impact of the end of the Cold War. In this group was Geoffrey Kemp, Senior Fellow of the Carnegie Endowment; Zal Khalilzad, Senior Researcher at the Rand Corporation; Seth Carus, from the Naval War College; Ambassador Sam Lewis, from the U.S. Institute of Peace; Barry Rubin, from The Washington Institute and Marvin Feuerwerker and myself, the conveners of the study group.

We went to Egypt, Jordan and Israel. We had hoped to go to Baghdad. Unfortunately, the timing was not convenient for the Iraqis but we are hopeful that we will be able to go both there and to Damascus on a separate study trip before our report comes out at the end of the year.

Four Conclusions

I will talk about the general impact on the region of the end of the Cold War, particularly its impact on the peace process. Let me begin by telegraphing my four main conclusions. The first is that the talk of war in the region over the last few weeks—in particular, since the collapse of the peace process—is much exaggerated.

Secondly, talk of trouble in Jordan, which is something that people who focus on Jordan in the policymaking community here have been concerned about in recent months, is also much exaggerated. That concern is based on a fundamental misunderstanding of King Hussein's strategy of survival.

Thirdly, that the new right-wing government in Israel is a government that will, in fact, surprise with its pragmatic approach to the various contentious issues that the United States is concerned about.

However, the fourth conclusion is that the chances for a meaningful breakthrough in the peace process have dimmed considerably, and that we are now entering a period of "no war-no peace." The comparison should not be with the escalation to war in the days of May and June 1967, but rather with a period of no war-no peace in the Arab-Israeli arena between 1970 and 1973. But

just as that period of no war-no peace resulted in the major conflagration of the 1973 war, it is fair to say that within the region, there are a number of disturbing trends—particularly the advent of an arms race in unconventional weapons—that over time are producing a drift to war.

The Demise of Soviet Power

Why have we heard so much talk of war in recent days? The reason for that is generated precisely by the end of the Cold War. The collapse of the Soviet Union as a major imperial power has resonated in the Middle East in ways which have created great concern, fear, anger and even frustration in the Arab world.

The loss of the Soviet Union as patron to some Arab states and the PLO and as a counter to the United States for many of the other Arab leaders has led to contradictory concerns. America's friends in the region fear the United States will now disengage since there no longer is the Soviet threat to generate American engagement. The United States, with other priorities, particularly in Europe, will simply leave the arena and return to an isolationist stance in its attitude to the Middle East.

There is a contradictory fear, mostly on the part of Arab leaders who oppose the United States: that the United States will, instead of disengaging from the region, impose a *pax Americana* on the region, using Israel as its local proxy to counter the regional radicals.

These fears are compounded by a post-Cold War sense of loss, of weakness, and a sense on the part of the Arab "Ceausescus" that they will be next. There is also anger that Israel is benefitting from the end of the Cold War, partly because of Soviet Jewish emigration, partly because of the loss of Soviet backing for Israel's adversaries in the region, and partly because of Israel's new relations with Eastern Europe. There is, again, a fear that Israel will no longer be pressured to seek peace and that it will become the unchallenged regional superpower. This has been compounded in Arab minds by the collapse of the peace process.

It has also been compounded by independent or indigenous developments that are separate from the end of the Cold War but which add to this sense of weakness, failure and frustration. The most visible of these is obviously the challenge to failing secular regimes from Islamic fundamentalism. We see Islamic victories wherever there are slight democratic openings in the Arab world. It is fair to say that the secular regimes are on the defensive, particularly in Egypt and Jordan, against fundamentalism.

Economic Crises

This problem is compounded by a socioeconomic crisis in much of the region: mounting foreign debts, economic recession, depressed oil prices and moribund infrastructure. For years we have been talking about the

demographic problem in the region. In the next 20 years the population of the Middle East will double; sixty percent will be under the age of 20 by the end of the century. We are witnessing the rise of a new and very large generation who have grown up at a different stage of modernization than their elders, with much less respect for the ruling institutions. What this basically means is that "the street"—as in Eastern Europe—is becoming far more important and far more militant in the Arab world.

There are also growing water shortages and widespread inefficiency in the use of resources in the region. We have been talking about this for years but we are now beginning to see the impact of the trends in the region.

To the extent that the Arabs cling to the hope of an oil bonanza by the mid to late 1990s, it is tempered by their failure to unite in any meaningful economic union. The fact is that the Gulf Cooperation Council—the Arab oil powers—are going their own way and acting toward the oil poor in the region more like bankers than philanthropists. There is also the fear that the region is going to be left behind by European economic integration.

War Talk

To deal with some of these problems means keeping the United States engaged in the region. In an effort to do so, the Arabs are using the fear of war as a substitute for the fear of the Soviet Union as a way to keep the United States focused on pressuring Israel to give up the territories, which is seen as a panacea for all the ills the Arabs face.

To understand the effectiveness for the Arabs of the Soviet Union as a counter to the United States we only have to cast our minds back to the Kuwaiti reflagging episode. It worked very effectively in getting the United States to do something that it was not otherwise prepared to do. The fear that somehow Kuwait would enter the Soviet embrace was something that really did get the attention of decision makers in Washington. But now the Arab states no longer have that threat available to them.

They had raised to an art form the idea of playing the superpowers off against each other. For them this is a new world in which they need a substitute, and their substitute is, for the time being, fear of war and talk of war, as a way of keeping the United States engaged. Lo and behold, it tends to work. The administration believes we cannot afford to disengage because disengagement will lead to deterioration and to war, and that is bad for American interests.

Winners and Losers

Those who are making the most of this war talk are those who benefit most from it—Iraq and Jordan. Iraq, of course, emerged victorious from the conflict with Iran. It has a powerful army, loads of oil, and it is building an impressive strategic force. It has economic problems for the time being, but this does not

seem to deter it from pursuing a very ambitious strategic weapons program. Saddam Hussein is using this kind of interregnum, this vacuum, to posture as leader of the Arab world in a way that resonates with the Arab "street."

He provides an antidote to their humiliation. He is the one who is standing up to the United States and Israel while the other regimes look weak and impotent by comparison. This serves very well to legitimize him in the Arab world as a leader, and he may, in fact, see himself as Nasser's successor. However, neither the Egyptians nor the Jordanians take seriously this posturing on his part in terms of his pretensions to Arab leadership. They regard those pretensions with disdain.

Egypt, of course, should be a beneficiary of the end of the Cold War because it had exited the Cold War in the 1970s and is on the winning side. But Egypt's role is that of a bridge to the United States and Israel. We found a continued commitment to that role on the part of Egypt. However, the bridge is seriously weakened because of the polarization in the region. Iraq is posturing in a belligerent way and at the moment Egypt only has a stalled peace process to point to as its alternative, a process in which Egypt has invested greatly with little return. Egypt now finds itself in a rather embarrassing position.

Egypt's way is simply not as credible at the moment as it used to be and, as it discovered at the Baghdad summit, it is difficult to find an effective means of countering Iraq in this kind of environment. Although we have heard a lot of reports of Egypt's moderating role, the reality is, if you look at the Arab summit communique, it is quite harsh in its anti-American rhetoric and in its hardline resolutions. But, Egypt remains committed in every way to its relationship with the United States and to pursuing the peace process. They are, in a sense, the alchemists of the Arab world, taking whatever they can get in the peace process and trying to turn it into gold. But they now find it very difficult in a post-Cold War environment to consolidate an Arab bloc behind those policies.

Syria and the PLO

Syria is obviously the big loser in this situation and is looking around for some kind of new direction. It is not clear at all that Syria has changed its strategy. You will not hear from Egypt or Jordan, let alone Israel, that Assad is now a man of peace. But there is a real sense that a different tune is coming from Damascus and that there may be a possibility at least to explore it, if not exploit it.

The PLO is seen by Jordan and Egypt as weak and getting weaker. It is moving its headquarters and obviously its meetings more and more to Baghdad. One interesting note is that Abu Abbas is financed by Iraq and this is a factor in Arafat's refusal to condemn him. But all of this suggests that the PLO is heading toward a harder line—an escalation of the *intifadah* if it can and a return to armed struggle rather than diplomacy.

On the other hand, Arafat will try to avoid total dependence on Iraq because the PLO is aware of the kind of constraints that Saddam Hussein will exercise on it. Essentially, Arafat will try to play Cairo off against Baghdad. Unlike the Arab states which no longer have the superpowers to play off against each other, Arafat does have, in this new environment of competition between Cairo and Baghdad, an ability to play them off against each other. He is regarded with disdain by the regimes—they think he has mishandled PLO diplomacy. He is regarded by the Palestinian "street" as too moderate, as having made too many concessions in return for nothing, and he is seen in the West Bank, by its political leadership at least, in a very critical light. Nevertheless, he is also regarded as the great survivor, the tactical maestro who will now be engaged in a lot of maneuvering just to stay in place. But what this means is that meaningful moderation on the part of the PLO is, for the time being, out of the question.

The Jordanian Strategy

Jordan's policies are misunderstood. It is the classic weak state seeking shelter and it has found it in three ways. First, through an Iraqi umbrella which serves the purpose of deterring Syria and Israel. It also gives Jordan a new role which they play with relish: to civilize Saddam, to act as the bridge between Saddam and other Arabs—particularly the Gulf states—and Saddam and the West, to explain his policies to those who would listen and to try to moderate them to the extent that a weak state in Jordan's position can.

Secondly, and perhaps most importantly (because it runs counter to all the reporting we have seen here), Jordan has found shelter in portraying itself as the front line against a war government in Israel. In their private conversations with us, the Jordanians made it clear that this is a threat used for the purposes of loosening the purse strings of their Gulf patrons on the one hand and, on the other hand, providing them with some cover from the Islamic fundamentalists' challenge that they face within Jordan. After all, if the king is lacking in money, does not have oil and faces a serious threat from the Zionist enemy, he cannot be all bad. This is a policy which they feel has worked well for them. It succeeded at Baghdad where Jordan received a reported \$600 million in pledges. And they feel that it is working with the fundamentalists at home as well.

Thirdly, the Jordanians have found shelter in the new relationship with the PLO. They have struck a bargain whereby Jordan will leave the PLO to operate on the West Bank, the PLO will leave Jordan to operate on the East Bank and in return for Jordanian disengagement from the West Bank the PLO is now opening offices in Amman.

There are, however, three dangers in this strategy and the Jordanians are certainly aware of them. The first is that they will be unable to resist Iraq's designs, that the Iraqis will use Jordan as their "killing fields." That is the fear the Jordanians have. They insist that no Iraqi troops will be allowed on Jordanian territory and the king has said that publicly. But, again, a word of

caution: Jordan is a weak state; Iraq is much stronger. One does not know how long the king is going to be able to control this game.

The second danger is that Jordan will be unable to control PLO activity based out of Jordan. The king and his advisors made clear that Jordan plays a very important role in policing the border with Israel and they insist that they will continue to do so. Again, it is not clear how long they will be able to keep control of this situation, but they certainly seem confident at the moment.

The third danger is that the regime will be unable to control the fundamentalist challenge inside Jordan. This is the most pressing issue for them. They have had long experience handling the PLO and undermining it covertly. They have had some experience in playing the inter-Arab game with the Syrians and the Iraqis. But dealing with the fundamentalist challenge is something that they have much greater difficulty with and they are on the defensive in that regard and feel they do not really have a very effective strategy for dealing with them.

Israel's Gains

Let me turn finally to Israel. I will stress one very fundamental point: Israel faces a post-Cold War bonanza in terms of Soviet Jews. The estimate of one million Soviet Jews leaving the Soviet Union is considered very conservative by Natan Sharansky. He gives a very compelling argument that it could well be more like two million and obviously the vast majority of them will come to Israel.

That has dawned on the new Israeli government as its first priority. Absorbing Soviet Jews, as the guidelines of the government have indicated, is the number one concern. It represents the potential of a political bonanza if the government handles it successfully and, in Likud's strategic vision, a major shift in the balance of power in the region in Israel's favor.

On the other hand, the Likud is aware now and seems very sensitive to the fact that this could be jeopardized, leading to a tremendous political defeat for the party and for Israel. For that reason, with that priority, they are concerned to quiet things down on every possible front. That explains Sharon's statement about Soviet Jews only being settled inside the green line. But there are a whole lot of other areas in which this government is moving in order to defuse the talk of war, to defuse the sense of instability, to defuse the sense of confrontation either with the Soviet Union, the United States or the Palestinians.

You see signals going on, clear, specific signals to the Iraqis, through the Egyptians that "we are not interested in attacking you;" to the Jordanians that "we want you in place, we want you stable, we appreciate you, we know what you are doing and we want you to continue there, we have no intentions to create a Palestinian state in Jordan;" to the Soviet Union in terms of Shamir's letter explaining how Soviet Jewry is going to be handled and to the United States in terms of Shamir's letter to President Bush.

Much has been made of the fact that Shamir said "no" to Bush on the particular conditions of the Baker Plan. But what Shamir's letter also referred to was a willingness, a desire, to take the President's concerns about West Bank settlements into account. I believe that there will be no new settlements. However, the question of thickening of existing settlements is still something they are considering.

But in general, this is a government that is going to seek to avoid any kind of tensions or confrontations on controversial issues. Even though they may have an ideological commitment to those issues, they are prepared for the time being to defer them. Now, again, just as in the Jordanian case, they may not be able to resist their instincts, but certainly one gets the impression that that is the way they are going.

Implications for the Peace Process

What this means in terms of the peace process is both good news and bad news. The good news is that Moshe Arens as defense minister clearly wants to avoid any kind of explosion in the territories. That is the *sine qua non* of this whole policy. He particularly wants to avoid it because he is now defense minister and he will get blamed by Ariel Sharon and others if the *intifadah* blows up. So he is engaged in an effort to relieve the tension there, to undertake unilateral confidence-building measures on the assumption that the Palestinians will reciprocate these measures.

What we are going back to is the kind of ideas that were around before the Shamir initiative came up, of confidence-building measures in the territories undertaken by the Israelis as a way of defusing the *intifadah*. On the one side, they will keep military control, but on the other side they will provide some relief in the areas that the Palestinians care about such as social services, the economy, universities and so on.

It is in a sense the politics of gestures all around. That is the good news. The bad news is in terms of the Baker Plan as proposed to the Israelis in the period before the collapse of the government last February and March. It is unlikely that that particular plan, posed in that particular way, is going to be acceptable to this particular government. They see it—the Prime Minister in particular sees it—as an effort to meet the PLO's concerns, to get Israel into negotiations with the PLO in a way that would lead to the giving up of territory and to jeopardizing Israel's claim to a united Jerusalem. It is hard to see any way in which this government, constituted as it is with so many people that were opposed to the Baker Plan, is going to go ahead.

On the other hand, they want to avoid a confrontation with the United States. That is very important to this government and they will seek ways of doing it by trying to go along with what they can accept. That is precisely why you get that Shamir response: "yes" to Palestinians on a name-by-name basis, but "no" to the kind of conditions that Baker is trying to lay down.

There is little prospect for any kind of breakthrough on the peace process given where the PLO is headed and given the nature of this government in Israel. Nevertheless, there are ways in which it is possible, at least in this no war-no peace situation, to keep the process moving inch-by-inch in a positive direction if the United States remains engaged.

* * *

GEOFFREY KEMP — "THE DRIFT TOWARD WAR AND PROSPECTS FOR ARMS CONTROL"

There are two trends in the region which are linked. One is the "war process" which includes increasing war preparedness and a growing risk of escalation. The second trend is the new interest in arms control as a possible tool for defusing some of the rhetoric and real dangers that exist if the war process continues.

This has to be looked at against a broader backdrop, not just one that deals with the politics of the region, but against a rapidly changing international setting. We found in each country an awareness that there were startling changes occurring throughout the international community, not just in the context of U.S.-Soviet relations but virtually everywhere else as well.

The emergence of new economic blocs and the possibility that Europe and Japan will be more important in the future are factors which will influence the way both the Arabs and Israelis perceive their role in the world in upcoming years. In Israel particularly, the concern expressed by a lot of individuals, especially those involved in the high tech business, is that their relations with Europe are going to be much more important in the future.

The Prospect of War

Everywhere you go in the Middle East you hear talk of war. For the last two and a half years there has been this rather ominous trend concerning the proliferation of certain types of weapons. That these weapons—in particular, chemical weapons and missiles—have already been used in the region and are still being used in Afghanistan, suggests that they could indeed be used in the future. Add to this new concern about proliferation the fact that there are two weak governments in Islamabad and Delhi toying for the first time with the possibility of using nuclear weapons, and it is not too difficult to see why the fear of nuclear confrontation in the Middle East has reached new heights.

A whole series of events have served to add to regional tensions. Saddam Hussein's speech April 1 had, for the first time, very offensive overtones. Perhaps this was because the speech came on the heels of the assassination of Gerald Bull in Belgium, the so-called "spy case" in Baghdad and the British-

American sting operation against Iraqi import practices. Looking at these various events in the context of the breakdown in the peace process, an increase in PLO terrorism and the emergence of what is seen as a war cabinet in Jerusalem—and the fear that this cabinet could expel Arabs from the West Bank to make way for Soviet immigrants—and one can easily see that some very dangerous things are happening in the Middle East.

I would like to examine these dangers in two contexts. First, some examples of how, within months, there could be incidents that may not lead to outright war but certainly to the use of force. And then, some of the longer-term problems and what the situation will look like three, four or five years from now if weapons procurement continues and some of the new technologies are developed.

Weak Regimes

For the short term, no one believes that any of the governments in the region are deliberately going to start a war. Every government—including to some extent Iraq—is weak, and their policies and postures have to be seen from the perspective of acting out of weakness rather than strength. It is precisely in this context that things like surprise deployments of missiles in western Iraq, training flights by Jordan and Iraq down the Jordan Valley, accidents at missile plants or acts of terrorism could, in and of themselves, trigger something far worse. The fear on the part of Jordan and Iraq is that this may be a window of opportunity for Israel to take advantage of its strategic superiority. The concern is that Israel will try to take out as many of Iraq's new facilities as it can on the expectation that if it does not do it now, it will be much more difficult five years from now when Iraq may have a nuclear weapon.

There is the parallel fear that Saddam Hussein, having extended his protective umbrella over the entire Arab world, will come into conflict with Israel. What if Israel retaliates against Libya after finding Gaddafi's fingerprints on some PLO terrorist operation? Would Hussein retaliate? Would he delegate authority to lower level officers in the fear that Israel was going to strike first? It is exactly this type of scenario that people talk about and use to make the case for putting mechanisms in place to avoid a war or an accident by misunderstanding.

Arms Sales

In the long term, the trend is toward modernizing and upgrading existing forces and developing missile programs, chemical programs and nuclear programs. There is a view that the drawdown in demand in the West and the Soviet Union for advanced weaponry is going to leave a lot of surplus capacity in both the West and East, and that the Middle East is one of the few remaining markets where you can still make quite a lot of money selling arms.

Soviet arms, it is suspected, will be more easily obtained by those countries that can pay for them. The Soviets are no longer going to hand out freebies to

the Syrians, but if the Syrians can find the money to buy MiG-29s, why not? We were told that the Soviets have already entered into negotiations with Iran to upgrade the Iranian military over the next five years and that the Soviets are quite willing to sell Iraq sophisticated systems such as the Sukhoi-29 and the MiG-31. In short, the Soviets are still in the arms business, even though there may be a debate in the Soviet Union about its wisdom.

The United States will also have incentives to sell arms, particularly since the region remains of great strategic importance and since the United States will be reducing some, if not all, its forces there in the future. The case for having strong friends and allies in the region is as persuasive as ever. The Europeans and to a lesser extent countries in Latin America, China and so on, also have great incentives to provide weaponry to the region.

If you look at this against a backdrop of a continuing focus on weapons of mass destruction in Iraq and Israel and the continued build-up of regular armed forces, it is not too difficult to think of several scenarios which could, at some point, lead to a very serious threat of war.

First there is the question of whether the developments in the arms race itself could lead to some form of confrontation. Here you get into that age-old debate about timing. The Israelis fear that over the long run Iraq may well establish a very formidable technological industrial base. We found very little encouragement that this could be stopped. It might be slowed down, but Iraq has developed a very sophisticated procurement base and it is able to purchase on the open market the technologies that are necessary to develop the high tech it needs to develop weapons.

One factor that everyone agreed on is that in the future the access to skilled people, particularly from East Europe and the Soviet Union, may be a new twist in the whole question of technology know-how transfer. There are going to be many engineers from East Europe and the Soviet Union, perhaps out of work, who might well be tempted to work for real money in a sunny part of the world. This, of course, is what Western engineers have been doing for years. There is no reason why one's colleagues in the East should not do the same thing.

An Eastern Front

In this context, it is easy to see why the Iraqis believe they are vulnerable at a time when we know they are going ahead with their procurement capabilities. This gets one into the debate about Jordanian cooperation with Iraq. Is this a defensive move in order to give Iraq early warning of an Israeli attack? Or, seen from the Israeli point of view, is this the precursor for an eastern front?

In Israel there is now a great deal of talk within the army about the possibilities of an eastern front, meaning the coordination of military activities by Jordan, Iraq and Syria at some point in the future against Israel's eastern borders. While there is a lot of interest and a lot of work being done on this

possibility, no one really believes this will happen in the near term, in part because of the continued rivalry, if not antagonism, between Syria and Iraq. Without that rapprochement the scenarios about an eastern front are far less plausible, though they have to be taken seriously.

Arms Control

The ironic result of all this talk—about wars of accident, the potential eastern front and preemptive action against Iraq—is that in Egypt, Jordan and Israel we found much more discussion of the prospects for arms control as a way of dealing with this set of issues. You can go through a whole checklist of cynical explanations as to why the term “arms control” has suddenly become fashionable in the Middle East. Indeed, there are some good political reasons why it is taking place. But it is fair to say that there is a very real fear of some of the scenarios I have just outlined and a real desire on the part of Egypt, Jordan and Israel to try to find ways to prevent these accidents or these trends from reaching their horrific conclusions.

One reason there is talk of arms control now in the region is because everyone else is talking about it. The superpowers are talking about it, it is high on the agenda of East-West negotiations and we are expecting more arms control agreements this year. The question quite naturally is being addressed in Europe. Why not in other conflict regions? The United Nations is taking arms control more seriously than it has done for a long time. Think tanks are also on the arms control bandwagon as well.

In the multinational fora one sees the chemical weapons convention at Geneva reaching new accords all the time; the Non-Proliferation Treaty Review Committee is coming up this summer and the Missile Technology Control Regime is pointing to successes in the past year (like putting curbs on the spread of the Condor Missile and getting the Soviets to accept, in principle, its guidelines). All of these developments suggest that there is a bandwagon effect. Arms control is now a fashionable thing to talk about.

There are also some very specific reasons why the Arab countries have been very eager to define the term “arms control” to include all weapons of mass destruction in the region. This, of course, is seen by some as a ploy to get Iraq off the hook. When the Paris talks on chemical warfare were held in January 1989, one of the ways of defusing the criticism of Iraq was to talk very specifically about putting all weapons on the agenda including, of course, Israel's nuclear weapon. Wherever you go, at least in Egypt and Jordan, you cannot even open your mouth to mention arms control without them saying, “Fine. But now let us agree that nuclear weapons will be on the table.”

This poses problems for the Israelis, who for years have been extremely reluctant to even discuss their nuclear weapons program and yet at the same time are very concerned about the spread of chemical weapons and missiles. They know that sooner or later they may have to deal with the spread of nuclear weapons to the Arab countries.

One of the ways that the Israelis are talking now about arms control, a way that embraces all weapons of mass destruction, is to go back to the formula that they have had on the table for ten years. The formula is based on the model of the Treaty of Tlatelolco, the Latin American nuclear arms control agreement, which essentially says that the regional powers will sit down and negotiate amongst themselves restrictions on nuclear weapons.

This would be significant in the Middle East because it means Israel would be sitting down and dealing directly with its Arab partners, including Iraq, Jordan, Syria and Saudi Arabia as well as Egypt. The cynics could say, "That is so far away, it is never going to happen. Israel is never going to put its nuclear weapons on the table until there is a peace process. This arms control talk is merely a smokescreen." By and large, most people agree that any hope of getting a comprehensive package that puts all these items together and reaches any conclusions is indeed pie in the sky. It is simply not going to happen.

Establishing Red Lines

But there is consensus in all three countries that "red lines" and "hotlines" and mechanisms to defuse the types of mistakes that were alluded to earlier are not only needed, they are plausible. The Egyptians, in particular, are very anxious to talk about ways to establish communications between Iraq and Israel. There is talk in Israel about the need for a hotline. Knowing what the other side is doing in a moment of confusion would certainly be beneficial. Whether it could be called arms control is another matter.

The second point is that everyone in the region agrees that if you ever have serious peace talks, then indeed arms control in one form or another—even broadly defined—becomes an essential part of the negotiations. In Israel in particular, it is emphasized that if one talks about the so-called "inner security problem" (Israel's relationship with the Palestinians, what to do with the West Bank) and the "outer security problem" (Jordan and the countries beyond), then there is clearly a linkage between the two and there can be no overall settlement unless the arms dimension of Israel's relations with its Arab neighbors are part of the process. Only then could one come to long-term discussions about nuclear weapons. The impression one gets is that the Israelis are not about to give up the jewel in the crown for anything less than a real peace.

The problems, of course, in discussing arms control in the Middle East, unlike in Europe, the United States or Russia, is that there are still so many fundamental asymmetries. There is no resolution to the basic territorial disputes so to try to use the language and the processes we have all gotten used to in discussing East-West arms control becomes somewhat ridiculous. Furthermore, none of the countries appreciate the many nuances of language and terminology that we have all gotten used to over the years in distinguishing between arms control and disarmament, between arms control to reduce the risks of war and arms control to reduce forces and expenditures. In

the absence of peace and in the current mood of paranoia and suspicion, some would argue that, indeed, arms control as a concept interferes with security.

Looking to the Future

The rhetoric of war is much worse in the region than the reality of war. Accidents can happen, have happened, could happen again tomorrow and we must search for ways to avoid them. In the long run, in the absence of a peace process, there are some extremely ominous trends both in terms of high tech weapons of mass destruction and basic improvements in ground force structure. Against this background there are some extremely large question marks about the future strategic environment.

The one question no one can answer is what is the future of Iran? Some say that if Iran eventually gets its act together, reintegrates back into the West and begins to rearm at a faster rate, it could curb Saddam Hussein. Similarly, no one can predict what is going to happen in Syria. There has been talk about bringing Syria into the peace process. The impression is that Hafiz al-Assad is not pleased that Saddam Hussein is offering him a security umbrella. Rapprochement between Syria and Iraq is a long way off, but it could happen very quickly under certain circumstances.

In simplistic terms the linkage between the peace process and the war process is as strong as ever. We may not be heading for confrontation in the next twelve months, but beyond that I would be a little pessimistic.

* * *

MARVIN FEUERWERGER — "STRATEGIC COOPERATION AND ISRAELI DOMESTIC POLITICS"

For most Middle Easterners, the United States remains a relevant player. Our friends in the Middle East continue to desire a U.S. presence similar to or perhaps greater than what it was in the past, as well as continued military cooperation with the United States in a range of areas.

In Egypt, they have no political problem with a continuing U.S. presence as long as the United States does not seek bases there. Some people see the U.S. presence in the Mediterranean and the Gulf as an essential balancing element to help preserve order in the region.

Egyptians indicate that they would be concerned if they perceived the United States was about to disengage from the region. Indeed, they feel that an isolationist trend in the United States could put Egypt in an awkward position. At the same time, senior Egyptians realize that it will be difficult for the United States to preserve the kind of presence we have had in the region as we reduce our forces and our force posture more generally.

Another challenge to the U.S. presence—a challenge which the Egyptians recognize—is the position taken by Iraq. While Egyptians uniformly agree that the U.S. presence in the Gulf was welcomed by Gulf states, they feel that if this becomes a high-profile political confrontation between the United States and Iraq, the Gulf states will end up siding with Iraq.

In Jordan we heard continued support for the American role in the Gulf and a determination on the part of Jordan to continue playing its own role in that arena. Jordanians depicted themselves as complementing the United States in strengthening moderation in the Gulf area. They pointed to the numbers of Jordanian trainers that are present in the Gulf and the military exchanges that have taken place with the Gulf states for the last few decades.

The Israeli View

In Israel, there is continued strong support for America's presence in the region and a desire to foster strategic cooperation with the United States. From the Israeli perspective and from the perspective of Americans in Israel, strategic cooperation has been a success story for both the United States and Israel. It has fulfilled its principal objectives by deterring aggression and building the tools for U.S.-Israel military cooperation in a variety of areas ranging from medical support to military operations.

Both the Israelis and the Americans see a number of areas of real utility in the cooperation. First, they point to excellent training opportunities for U.S. military forces present in the region. Second, they depict Israel as a country particularly receptive to port visits and other such support for American military personnel. In recent years, tens of thousands of American military have visited Israel and they continue to do so. Third, the Israelis pointed to excellent opportunities for defense industrial cooperation between the United States and Israel.

Currently, the U.S. Armed Forces has approximately \$1.3 billion under contract in Israel and we heard more and more about joint teaming between American and Israeli companies finding ways to cooperate in order to better compete for shrinking arms markets. Finally, we heard that Israel would continue to be a good support location for potential operations, although it was difficult for anybody to define precisely what the threats might be that would create the need for U.S. military action in the near term. One person, looking at the overall relationship, characterized it as a low-cost insurance policy for the United States.

The Arrow Program

Israelis in the military, the defense establishment and in the political realm continue to support research and development on the Arrow program, which they view as potentially beneficial both to Israel and the United States. One of the things that Israeli planners are currently examining is the possibility for a

transportable system, one that could be put into trucks and presumably used by a country wherever it might have to go.

The Arrow is talked about as a much lower costing system than the \$3 to \$4 billion system talked about in the United States. By contrast with what may have been the case several years ago, there is now great support across the board for the concept of the Arrow and for the development of the program. Of course, the main issue continues to be funding.

Soviet Jewry

For Israelis, Soviet Jewish immigration is seen as the principal dividend of the end of the Cold War. It is a truly major strategic development. Most Israelis are talking about the arrival of about one million Soviet Jews over the next five years. They anticipate on the order of 110,000 to 120,000 in 1990, and upwards of 200,000 next year. One estimate is that up to two million Jews might want to leave the Soviet Union, spurred by the growth of anti-Semitism in the Soviet Union, which is definitely pushing Jews out. The only question is how fast they will leave and where they will go.

There has occurred a growth in the statistical number of Jews in the Soviet Union from what was thought to be about two million a few years ago, to figures on the order of three and a half million today. This growth is basically in people who had previously hidden their Judaism and now are rediscovering it as it becomes possible to emigrate. The fact is that nobody really knows how many Jews there are in the Soviet Union, but it is clear that the numbers are much greater than were previously thought.

The importance of the issue of Soviet Jewry for Israelis cannot be overestimated and it is indicated by the willingness in the Likud and parties of the right to subordinate certain critical principles to the pressing need to ensure the arrival of Soviet Jews. Thus, in recent weeks, we have seen the statements of Ariel Sharon and Yuval Neeman concerning the fact that Israel will not direct Soviet Jews to the West Bank and Gaza.

Of course, the question on the mind of every Israeli politician is which way these new immigrants are going to vote. While it is hard to be certain, one thing everyone agrees with is the fact that these people are not socialists and they will undoubtedly be studying how well the government meets their needs. Likud understands that today it has the leading role in the government and that success in the absorption of the Soviet Jews will redound to their credit. Failure may lead them to pay a price that they will not recover from for a long time.

Two principal problems exist in the absorption process. The first is housing, which can be solved by money. Until very recently there has been little progress in building new housing, but during our visit we heard about plans for housing mortgages and absorption in a number of cities.

The more difficult problem will be the creation of jobs in an Israeli economy which has been stagnant for the last several years, with an unemployment rate approaching ten percent. This is an issue that will grip the Israeli body politic, one for which there is no solution in the near term.

How will Soviet Jews relate to the peace process? No one can really know. One person we spoke with said they might be very pragmatic, but they would view the PLO as they would view gangs sponsored by the KGB. They will not have a positive attitude toward the authoritarian regimes which they see in the Arab world.

The Labor Showdown

Finally, I will turn to the issue of Israeli domestic politics and touch on that only very briefly. While Shimon Peres may succeed in the near term in surviving as leader of the Labor party, it is very possible that he will be removed and that Yitzhak Rabin will replace him before the next election. However, without speculating too much about internal struggles in the Labor Party, when we look at the broader picture it is important to stress that whether or not Peres or Rabin or some other leader is in charge of Labor, it is unlikely that it is going to be a strong, coherent opposition capable of bringing down the current Israeli government.

Although the current coalition has its fragilities, it is more likely to fall over issues like pork, pornography and fraud than it is over the issue of the peace process. Each of the parties to the coalition has a strong interest in the maintenance of that coalition. It will take the steps necessary to preserve that coalition in the near term; thus, the kind of statements we saw from Sharon and Neeman on emigration. Each of the parties, when faced with this kind of a conflict, at least in the near term, will try to find a way to ameliorate that conflict and preserve the coalition.

While this government may fall over a variety of unpredictable domestic issues, the U.S. government should not expect the near-term failure of this coalition. Instead, it should expect to have to deal with it on issues of war and peace until elections in 1992.

* * *

THE WASHINGTON INSTITUTE STRATEGIC STUDY GROUP

STUDY TOUR TO EGYPT, JORDAN AND ISRAEL JUNE 12-22, 1990

EGYPT

TUESDAY, JUNE 12

Dinner with Ambassador Frank Wisner and senior Embassy staff

WEDNESDAY, JUNE 13

Roundtable discussion at Egypt's National Center for Middle East Studies with Ambassador Salah Bassiouny, Director; Ambassador Tahseen Basheer; Dr. Aleh El Din El Desouky, Cairo University; Dr. Saad El Din Ibrahim, American University of Cairo; General (Ret.) Ahmed Fakhr, Deputy Director for Programming and Research; Mr. Lotfy El Kholy, Member of Center's Board of Directors; Dr. Salwa Chaarawy Gomaa, Senior Researcher; Dr. Morad Magdy Wahba, Senior Researcher; General (Ret.) Ahmed Abdel Halim, Senior Researcher; Mohamed Sid Ahmed, Political Analyst and Columnist

Meeting with Dr. Ossama El Baz, Presidential Adviser

Meeting with Mohammad Abdillah, Chairman, Foreign Relations Committee, People's Assembly

Discussion with Dr. Saad El-Din Ibrahim on Islamic Fundamentalism in Egypt

THURSDAY, JUNE 14

Meeting with Defense Minister Youssef Abu Taleb

Meeting with Ambassador Nehad Askalani, Assistant Foreign Minister; Ambassador Rafik Salah El Din, Director, North American Affairs, Ministry of Foreign Affairs; Ambassador Shoukri Fouad, Head of Policy Planning; and Ambassador Munir Zahran, Head of Intelligence and Research

Lunch with Egyptian journalists: Makram Muhammad Ahmad (*Al Musawwar*), Mafouz Ansari (*Al Gomhuriyya*) and Mohammad Sid Ahmed (*Al Ahali*)

Meeting with Ambassador Shimon Shamir, Embassy of Israel

JORDAN

FRIDAY, JUNE 15

Meeting with Ambassador Roscoe Suddarth and staff

SATURDAY, JUNE 16

Meeting with Dr. Asad Abdul Rahman, Director, Shoman Foundation

Luncheon with Foreign Minister Marwan Kassem and Royal Adviser Adnan Abu Odeh

Dinner with H.E. Taher Al-Masri, Chairman, Lower House Foreign Affairs Committee, Parliament; H.E. Saleh Al-Zoubi, Secretary General of Parliament; Dr. Abdullah Touqan, Chairman, Higher Council of Science and Technology; Ambassador Hatem Nuseibeh; Dr. Mousa Kilani, Al-Qadisiyah College; Ambassador Khalil Othman, Director of International Organizations, Ministry of Foreign Affairs

SUNDAY JUNE 17

Meeting with Crown Prince Hassan

Meeting with King Hussein, General Bin-Shaker and Royal Adviser Adnan Abu Odeh

MONDAY JUNE 18

Briefing at Military Headquarters, Amman, with MGen Fonzi Obeidat, Assistant Chief of Staff, Plans and Organization, and staff

ISRAEL

Lunch with Members of Knesset Defense and Foreign Affairs Committee:
Chairman Eliahu Ben Elissar, Binyamin (Fuad) Ben Eliezer and Binyamin Begin
Briefing by Ambassador William Brown and staff
Dinner with Chief of Staff, General Dan Shomron

TUESDAY, JUNE 19

Breakfast with General Ehud Barak (Deputy CoS)
Briefing by MoD Director General David Ivry and Director Foreign Affairs, MoD, Dr. Hanan Alon: "U.S.-Israel Defense Cooperation in an Era of Changes"
Briefing at Israel Aircraft Industries by Dr. Meir Dvir, Executive Vice President, and staff: "New Technologies and the Middle East Defense Environment"
Roundtable Discussion at the Dayan and Jaffee Centers with Asher Susser, Aharon Yariv, Yossi Olmert, Gideon Gera, Dore Gold, Mark Heller, Shai Feldman, Zeev Eytan, Amazia Baram, Ofra Benjio and Eli Levite
Dinner with MK Yitzhak Rabin, former Defense Minister

WEDNESDAY, JUNE 20

Breakfast with Uri Lubrani, MoD
Briefing by Airforce Commander General Avihu Bin Nun and Base Commander Col. Gat at the Ramat David Airbase; Chemical defense exercise
Briefing by GoC Central Command MGen Yitzhak Mordecai and Chief Intelligence Officer: "The Potential for an Eastern Front"
Briefing by Lt. Col. Moshe Yisraeli, Planning Branch, IDF: "The Water Problem in the Levant"
Dinner with Natan Sharansky and Professor Galia Golan: "Soviet Jewry and Soviet Middle East Policy"

THURSDAY, JUNE 21

Breakfast with Brig. General Dani Rothschild and Lt. Col. Shmuel Even, Military Intelligence
Briefings by Professor Emanuel Sivan, The Hebrew University: "Islamic Fundamentalism" and Professor Arnon Sofer, Haifa University: "Middle East Demography and Economic Resources in the 1990s"
Lunch with Cabinet Secretary Eli Rubinstein
Meeting with Prime Minister Yitzhak Shamir
Meeting with Reuven Merhav, Director General, Foreign Ministry
Dinner with Defense Minister Moshe Arens

FRIDAY, JUNE 22

Breakfast with Consul General Philip Wilcox
Meeting at the Palestinian Academic Society for the Study of International Affairs (PASSIA) with Dr. Mahdi Abd-el-Hadi and Hannah Seniora
Lunch with General Amnon Shahak, Head, Military Intelligence
Briefing by Uzi Elam, Director Research and Development, MoD
Meeting with Shimon Peres

אאא, חרזם: 1389
אל: רהמש/36
מ-: המשרד, תא: 020790, חז: 1813, חד: מ, סג: סו,
בבב
מיזדי/סודי

שגרירות וושינגטון

הממונה

השגריר בראון בא אלי בענין מי הירמוך ומסר לי על ביקורו
הקרוב באזורנו של ארמיטז'. השיחה עברה לענין מכתב רה"מ
ותהליך השלום.

בראון גישש באם יש מידה של גמישות מצדנו בקשר להרכב המשלוח
הפלסטינית והתייחס למועמד כרדואן אבו-עיאש המתגורר ברמאללה
ועובד בירושלים או למגורש שיוחזר. הפניתיו לאיגרת שבה
הרחבנו בכוונה הדבור בשני נושאים אלה כדי שיובן מדוע אנו
מתנגדים לכל מועמד שיוצג כירושלמי או כמייצג הפלסטינים
שבוץ.

השגריר ספר שיש בווישינגטון הערכות שונות וסותרות על איגרת
רה"מ ומידת הענותה למכתב הנשיא בוש. בהמשך הדברים הבהרתי לו
שחשוב להמנע מלחזור על שתי טעויות שהכשילו את התהליך בעבר.

ראשית, הזנחת מדינות ערב והצורך ללחוץ עליהן שישימו קץ למצב
הלוחמה.

ושנית, הכנסת אש"פ לתהליך בכל צורה שהיא.

בראון נתן להבין שאין אימות לידיעות בדבר כוונה להפגיש את
ביקר עם שה"ח לוי באמצע החודש באירופה.

בן-אהרן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, שהבט, בנצור, מצפא,
סולטן, סייבל, ר/מרכז, ממז, @ (רס), אמן

סססס

דתיפות: ריגול	שגרירות ישראל / וושינגטון	קד: 1
סוג: שולר	טופס פרוק	סתוק: 4
תאריך וזמן תעבורה: 16:00 - 27.90	מנהל כלכלי	חל: מנהל כלכלי
פס' פרוק:	אנליסט אוניו	דצ: אנליסט אוניו
מספר:	ל"ד	ל"ד
1015	אודד ל"ד	פאת: אודד ל"ד

2 הלוואה - 2007

Handwritten notes in Hebrew, including the word "מספר" (number) and other illegible characters.

תפוצה: טק. ק. 100. קולקט. אי. אי. ק. 100. קולקט. אי. אי. ק. 100.

Table VII-2: Long-Term Foreign Loans and Credits of United States Government Agencies
By Country and Program, As of September 30, 1989
(Amounts in Dollars or Dollar Equivalents)

Countries, Programs and Subprograms		Signature Date	Maturity Date	Amortization Rate	Amount of Principal			
Treasury Number	Purpose of Loan or Credit				Undisbursed	Disbursed	Amortized	Outstanding
Ireland								
Under Export-Import Bank Act: Loans:								
793316	COAL FIRED BOILERS GENER SYST	80-03	98-03	8.000		44,307,938	12,829,344	31,558,594
803624	COMBUSTION TURBINES	80-07	90-09	8.375		18,840,111	8,887,577	2,032,533
803263	BOILER FOR GENERATING PLANT	81-07	99-12	8.008		23,570,396	2,947,287	20,631,109
PROGRAM TOTAL.....						78,806,445	24,584,208	54,222,236
COUNTRY TOTAL.....						78,806,445	24,584,208	54,222,236
Israel								
Under Foreign Assistance and Related Acts: Country Loans:								
550003	COMMODITY ASSISTANCE	55-07	95-03	8.000		15,000,000	9,519,236	5,480,764
550033	COMMODITY ASSISTANCE	55-05	95-03	8.000		5,600,000	3,173,079	1,826,921
560021	COMMODITY ASSISTANCE	58-06	97-03	8.000		10,000,000	5,576,033	8,423,966
570025	COMMODITY ASSISTANCE	57-04	97-10	8.000		9,593,728	6,625,887	3,367,841
761037	COMMODITY IMPORT LOAN	76-06	16-10	3.000		225,000,000	148,207,158	210,792,832
761053	COMMODITY IMPORT LOAN	76-09	17-08	3.000		25,000,000	1,305,503	23,694,497
761064	COMMODITY IMPORT LOAN	76-11	17-08	3.000		245,000,000	12,794,776	232,205,224
771060	COMMODITY FINANCING	77-12	10-11	3.000		182,000,000	3,247,189	178,282,811
771061	COMMODITY FINANCING	77-12	09-03	3.000		78,000,000	2,802,508	75,197,492
781075	CASH TRANSFER	78-11	18-12	3.000		260,000,000	5,310,271	254,689,729
791079	CASH TRANSFER	79-11	19-11	3.000		260,000,000		260,000,000
SUBPROGRAM TOTAL.....						1,318,993,720	65,031,676	1,259,962,046
Investment Support:								
871504	PRODUCTION OF HIGH PDM	87-06	96-08	10.000		1,500,000		1,500,000
SUBPROGRAM TOTAL.....						1,500,000		1,500,000
PROGRAM TOTAL.....						1,316,493,720	65,031,676	1,251,462,046

1015
A/N

1989-07-02
19:27
03 JUL 19 09:14 FOREIGN MINISTRY JERUSALEM
KESHER-HASAMINATION
1480188
8/2/4

Table W11-21 Long-Term Foreign Loans And Credits of United States Government Agencies
By Country And Program, As of September 30, 1989
(Amounts in Dollars or Dollar Equivalents)

Country, Program and Subprogram		Signature Date	Maturity Date	Amortization Rate	Amount of Principal			
Treasury Number	Purpose of Loan or Credit				Undisbursed	Disbursed	Amortized	Outstanding
Israel--Continued								
Under Military Sales: Area Export Control Act:								
741517	MILITARY SALES	71-02	95-10	3.000		350,000,000	236,250,000	113,750,000
741521	MILITARY SALES	74-06	96-01	3.000		682,663,800	460,790,065	221,865,735
762001	DEFENSE PROCUREMENT	76-02	06-06	8.204		200,000,000	34,146,000	165,854,000
762010	DEFENSE PROCUREMENT	76-06	06-06	7.676		550,000,000	93,890,000	456,102,000
762027	DEFENSE PROCUREMENT	76-09	06-10	7.869		100,000,000	14,634,000	85,366,000
772004	DEFENSE PROCUREMENT	77-06	07-05	7.916		500,000,000	60,975,000	439,025,000
782002	DEFENSE PROCUREMENT	78-02	08-01	8.606		500,000,000	48,780,000	451,220,000
782025	DEFENSE PROCUREMENT	78-12	08-12	9.228		500,000,000	24,390,000	475,610,000
812024	DEFENSE PROCUREMENT	81-08	11-09	13.875		200,000,000		200,000,000
842014	DEFENSE PROCUREMENT	84-07	14-07	12.945		250,000,000	219,308,774	30,691,226
862019	DEFENSE PROCUREMENT	86-08	14-08	7.859		600,000,000		600,000,000
PROGRAM TOTAL						4,432,663,800	1,193,179,339	3,239,484,461
Agricultural Trade Development and Assistance: Currency Loans to Foreign Governments:								
640252	ECONOMIC DEVELOPMENT	64-09	89-10	3.500			1,079	166
640251	ECONOMIC DEVELOPMENT	64-09	89-10	3.500		1,245	1,079	166
SUBPROGRAM TOTAL						2,490	2,158	332
Long-Term Dollar Sales:								
660132	SALES OF AGRICULTURAL COMMOD	66-06	86-12	2.500		8,275,382	8,275,368	14
670039	SALES OF AGRICULTURAL COMMOD	67-08	87-12	2.500		12,437,613	12,437,372	241
680005	SALES OF AGRICULTURAL COMMOD	68-03	89-12	2.500		28,423,624	28,423,559	67
690001	SALES OF AGRICULTURAL COMMOD	69-01	89-12	3.000		31,512,126	29,053,255	1,658,871
700006	OTH GRA/PROD FOR HUM CONSUMP	70-05	90-12	3.000		46,738,613	41,818,759	4,919,854
720013	SALES OF AGRICULTURAL COMMOD	71-02	91-12	3.000		51,510,591	43,377,339	8,133,251
720002	OTH GRA/PROD FOR HUM CONSUMP	72-01	93-03	3.000		46,479,242	36,767,901	9,711,340
720017	WHEAT AND WHEAT FLOUR	72-10	94-01	3.000		46,103,435	33,903,170	12,120,266
740015	AGRICULTURAL COMMODITIES	74-12	95-12	3.000		22,990,000	14,519,678	8,470,322
760016	WHEAT AND WHEAT FLOUR	76-09	91-03	3.000		10,673,998	6,197,291	4,476,706
770018	WHEAT AND WHEAT FLOUR	77-12	98-12	3.000		7,164,000	3,923,871	3,240,129

1015-31

1990-07-02
03 JUL 1991 09:15 FOREIGN MINISTRY JERUSALEM
15:23
KISHOR KISHAN NISTON
1400128
07:34

Table III-2: Long-Term Foreign Loans and Credits of United States Government Agencies
By Country and Program, As of September 30, 1989
(Amounts in Dollars or Dollar Equivalents)

Countries, Program and Subprogram					Amount of Principal			
Treasury Number	Purpose of Loan or Credit	Signature Date	Maturity Date	Amortization Rate	Disbursed	Accrued	Amortized	Outstanding
Israel--Continued								
790002	WHEAT AND WHEAT FLOUR	79-01	99-12	3.000				
800023	OTH GRA/PROD FOR JMW CONSIDP	80-07	10-12	3.000		5,291,561	2,605,000	2,686,481
						984,855	434,855	550,000
	SUBPROGRAM TOTAL					310,585,042	262,617,498	59,967,548
	PROGRAM TOTAL					310,587,532	262,619,654	59,967,876
Under Export Import Bank Act: Loans:								
743983	THERMAL ELECTRIC POWER PLANT	75-10	94-02	7.000				
761050	CFE EXPORT CREDIT	76-01	81-07	8.000		33,699,274	13,479,710	20,219,565
793058	AIRCRAFT, Jumbo Jet (1) 747	79-05	89-12	8.750		251,740	247,244	4,476
803204	EQUIP & SERVICES POWER STATION	81-08	00-01	8.750		43,520,000	45,127,473	2,392,529
803316	EQUIP & SERV - CHLORINE PLANT	81-01	91-05	8.750		34,076,069	4,229,797	29,846,292
						8,958,471	6,569,545	2,388,925
803342	EQUIP & SERVICES POWER STATION	81-08	00-01	8.750				
813092	AIRCRAFT, JETS (2) 737 & (4) 75	81-05	94-04	9.250		6,401,340	800,168	5,601,172
823046	MISC. MINING EQUIPMENT	83-03	90-02	12.400		163,705,949	82,136,643	81,449,307
853053	AGRICULTURAL EQUIPMENT, MISC	86-07	94-10	12.000		8,813,781	4,034,340	779,363
	PROGRAM TOTAL				240,313	2,793,581		2,793,581
	COUNTRY TOTAL				240,313	302,300,245	286,624,938	143,488,209
Italy								
Under Export Import Bank Act: Loans:								
713054	NUCLEAR POWER PLANT	72-05	91-05	7.000				
803014	AIRCRAFT, JETS (6) 727 (9) 747	80-03	91-06	8.750		50,907,348	53,259,631	5,647,717
	PROGRAM TOTAL					360,072,080	315,191,017	44,800,982
	COUNTRY TOTAL					410,979,348	368,450,648	50,528,699
						410,979,348	368,450,608	50,528,499

1015
4/4

03 JUL 79 09:16 FOREIGN MINISTRY JERUSALEM

דחיות: מידוי	שגרירות ישראל / אוסטינגטון	קד: _____
סוג: שמור	טופס פרוק	כתוב: _____
תאריך וזמן תעבור: 2.7.90		אל: מצפ"א
פס' פרוק:		דע: _____
הפסרד:		כאת: ק. לקונגרס
10/2		

הנדון: קרום נושא ה"חץ"

- משך יומיים "חרשנו" - דר' אהרון מוס ואנוכי - את מעריהם של הסנטורים, חברי תח-ועדת ההקצבות לנושא בטחון. לפני כחודש בעטחה פעולה זזה בועדת הכוחות המזוינים בסנאט.
- הערכות: תקציב ה- *SDI* שחוגש ע"י הנשיא יקוצץ במיליארד עד מיליארד וחצי דולר (לכ - 3 מיליארד); העוגה המצטמקת תקטה על תקצוב פרויקטים שונים; כרסום עוגת תקציב ההגנה מגבירה מאמצי הלוביסטים של התעשייה הבטחונית המקומית תוך דחיקת יצרני חוץ; מעמד ה"חץ" נחנה - יחסית למתחרים אחרים על העוגה - מחוות חדעה המקצועית המשובחת. מן הסכום הסביר הדרוש להמשכו; ^{מנוחה} מהשרש האיום הבלוטטי. כלפי ארה"ב, מכוון; מדינות העולם השלישי כחשובה לאיום זה. וזמן הצירות בין התעשייה האווירית וחברת "לוקהיד"; הדעה השולטת בסנאט היא כי תיקצוב הפרוייקט יאושר, אם אכן יזכה להמיכת הסנטורן.
- נוכחות דר' מוס במסגשים תרמה משמעותית למקצועיות ולאמינות עמדתנו בנדון. עצם הנושא - ואופן הצגתו - ממחישים את הטיעון כי ישראל אינה "בתמכת סעדי". אינה *Foreign* ואינה מבקשת *Aid*, אלא מחווה שותף פעיל ויצרני ביוזמה משותפת.

PE
יורם אוסינגר

עמדה / שיתוף / מידע / אהרון מוס / אנוכי / אוסטינגטון / 10/2 / 2

דתי: פתוח:	שג'רירות ישראל / ווסינגטון טופס פרוק	דתיחות: בחול לבוקר
אל:		סוג: שמור
דע:		תאריך וזמן תגבור: 26.6.90
פאת: ק. לקונגרס		פס' פרוק: מפסרד: 1454

ביקור הקונגרסמנים לארי סמית והנרי קסמן

1. ביום ב' ה- 2/7 (מוקדם בבוקר) יגיעו לארי סמית והנרי קסמן לביקור בארץ (עם מטוס חטי"א האמריקני). יתכן שיצטרפו קונגרסמנים נוספים אם כי הנושא בספק. ישחו במלון המלך דוד בירושלים. יעזבו את הארץ ביום ו' (6/7) בבוקר.
2. הטיסול בביקור ייעשה ע"י שגארה"ב אולם סיכמנו עם סמית הסגישות שיבקשו ממחמ"ד כר שעוד לפני הפנייה אליכם משגארה"ב תדעו על בקשותיו. לחלן הבקשות לפגישות: רוח"מ, שה"ח, שהב"ט, חשרים שרון, מרידור, אולמרט, מילוא, חכ"מ רבין ושאל. תדרוך עדכני עם ראש אמ"ן שחק. כן ירצו לבקר במרכז הקליטה במבשרת.
3. לגבי הפגישה עם רוח"מ מבקש סמית לאפשר להם פגישה פרטית של כחצי שעה. מודע לאפשרות שש נוכחות שגארה"ב, לפיכך ניחן. לקיים חלק מהפגישה באופן מורחב וחלק השני לחקדיש לפגישה פרטית או לקבוע מועד נוסף. נפרדנן לפגישה פרטית.

י. זרנגר

ע. ערו

תפוצה: 2

תפוצה:

אמא, חוזם: 407
אל: רהמ/7
מ: - המשרד, תא: 010790, חז: 1603, דח: מ, סג: סו,
בבב
78086
סודי/מיד

אל: וושינגטון

השגריר

בראון הודיעני בשבוע שעבר שרוס ביקש להודיענו שהמימשל טרם החליט אילו בקשות יציג לישראל כבטחונות לצורך הענקת המילוה לשיכון עולים בסך 400 מליון דולר. הנקודות שהעלה רוס עם השגריר בהקשר זה היו על בסיס בלתי פורמלי. מכל מקום בקביעת עמדתם ייקחו בחשבון קווי המדיניות הישראלית בסוגיה כפי שנמסרה לבראון.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס